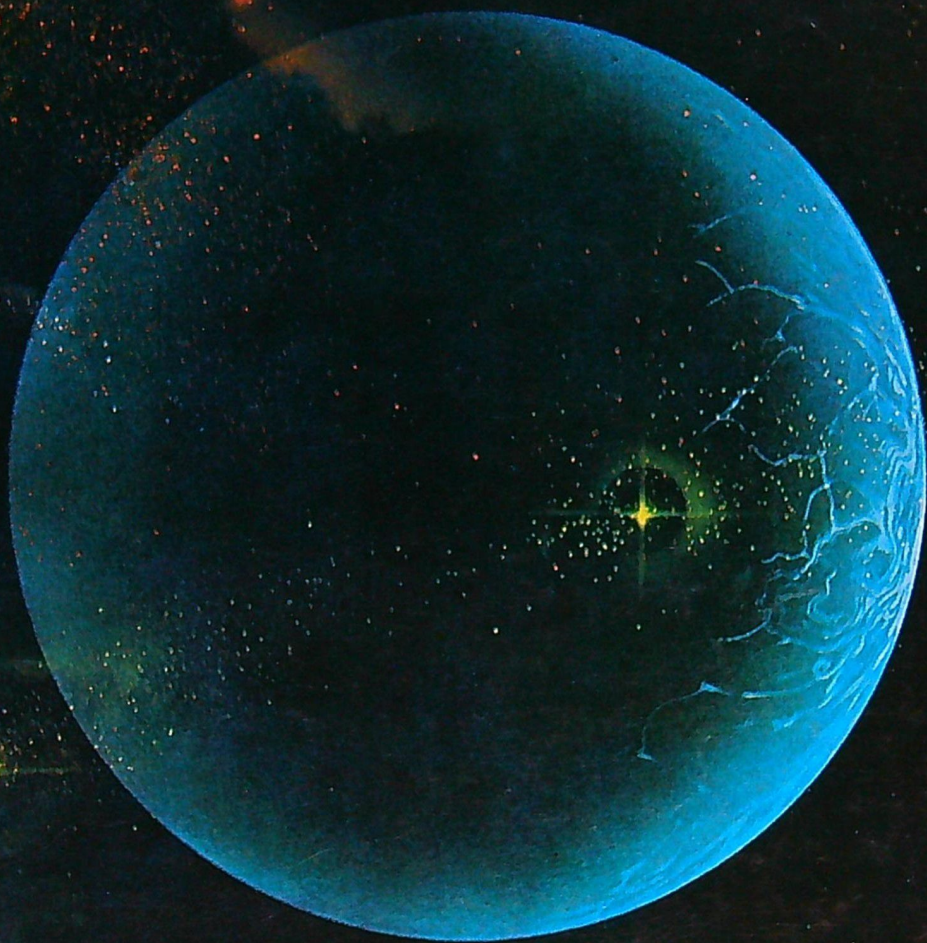

ΑΣΤΡΟΚΗ εποχή UFO

ΕΤΟΣ 2-ΤΕΥΧΟΣ 22-ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ 1982-ΔΡΧ. 100

**αφιέρωμα
ΜΥΘΟΙ ΤΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ**

**Η ΕΡΕΥΝΑ ΤΩΝ UFO ΣΤΗ ΡΩΣΙΑ
ΘΗΣΚΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΤΟΥ ΥΔΡΟΧΘΟΥ
ΑΠΑΓΩΓΗ ΑΠΟ ΕΞΩΓΗΙΝΟΥΣ ΣΤΗ ΡΟΔΕΣΙΑ
ΠΑΡΑΨΥΧΟΛΟΓΙΚΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ**

Ι ΤΖΙΓΚ

"Το Βιβλίο των αλλαγών"
Κείμενο - Σχολία : Βιλχελμ

Ι ΤΖΙΓΚ

Το Βιβλίο των Αλλαγών

Ανάλυση
Αρχαία Σχολία

ZEN

και η τέχνη της τοξοβολίας

Ουγκεν
Χέρριγκελ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ - ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΠΥΡΙΝΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ 33 - ΤΗΛ. 3602883

- ΑΡΧΑΙΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ
- ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ
- ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ
- ΘΡΗΣΚΕΙΑ - ΙΕΡΑ ΚΕΙΜΕΝΑ
- ΓΙΟΓΚΑ - ΙΝΔΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ
- ΙΔΕΕΣ ΓΙΑ ΤΗ ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ

ΤΙΜΗ:
ΔΡΧ. 100

ΑΣΤΡΙΚΗ ΕΠΑΦΗ UFO

ΕΤΟΣ 2ο - ΤΕΥΧΟΣ 22
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1982

ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΕΡΕΥΝΑΣ ΤΟΥ ΠΑΡΑΦΥΣΙΚΟΥ
ΚΑΙ ΜΕΤΑΦΥΣΙΚΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΥ

ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:
Σωκράτης Αικατερινιδής
Κολοκυνθούς 20 - Αθήνα
Τηλ. 5228365 (πρωί)

ΕΙΔΙΚΟΙ ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ-ΕΡΕΥΝΗΤΕΣ:
Δημήτρης Κουτσούκης
Γιώργος Μπιλάνας
Δημήτρης Κούρτης
Στέφανος Παναγιωτάκης

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΕΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΗΠΑ: Γιάννης Κουτουβός
ΓΑΛΛΙΑ: Pierre Nigault
ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ: Martin Errea
ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ: Βασίλης Καμετόπουλος
Σ. ΑΡΑΒΙΑ: Δημήτρης Μίσσας
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ: Άιλυ Μποκολίνη
ΣΟΥΗΔΙΑ: Νίκος Βαϊτσίδης
ΙΤΑΛΙΑ: Δημήτρης Σφονδυλιάς
ΚΑΝΑΔΑΣ: Πώλ Κρασσάς

ΦΩΤΟΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ-ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ-ΑΤΕΛΙΕ:
«Ν. ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗΣ & ΣΙΑ ΕΠΕ»
Μάγιερ 11 - Τηλ. 5221792

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ
Δ. Κουτσούκης - Ν. Καζαντζάκη 78-80
Ζωγράφου - Αθήνα

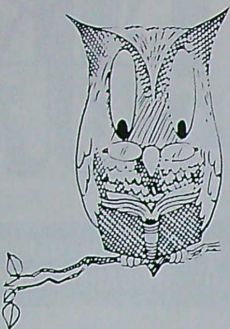
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ:
Ετήσια έσωτερικού δρχ. 1.100
Όργανισμοί, Τράπεζες, Α.Ε. δρχ. 1.500

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ - ΕΠΙΤΑΓΕΣ:
Σωκράτης Αικατερινιδής
Κολοκυνθούς 20 - Αθήνα

ΕΚΤΥΠΩΣΗ - ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ
Π. Όκτωρράτος - Κ. Κουκιάς

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΠΟΦΕΙΣ	2
ΓΙΑ ΜΙΑ ΣΚΙΣΜΕΝΗ ΣΕΛΙΔΑ	3
Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΟΥ ΜΑΚΡΟΚΟΣΜΙΚΟΥ ΝΟΥ	4
ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠ' ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΟΥ ΠΑΡΑΦΥΣΙΚΟΥ	6
ΜΥΘΟΙ ΤΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ	8
ΟΙ ΔΑΚΤΥΛΙΟΙ ΤΟΥ ΠΟΣΕΙΔΩΝΑ	15
ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ 4000 ΧΡΟΝΙΑ	16
UFO ΣΤΗ ΣΑΡΔΗΝΙΑ	23
ΑΠΑΓΩΓΗ ΣΤΗ ΡΟΔΕΣΙΑ	24
ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΤΟΥ ΥΔΡΟΧΟΟΥ	28
ΜΙΑ ΜΙΚΡΗ ΑΤΥΧΙΑ (Διηγ. Επισ. Φαντασίας)	31
ΟΙ ΣΟΒΙΕΤΙΚΕΣ ΕΡΕΥΝΕΣ ΓΙΑ ΤΑ UFO	32
ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΑΦΗ	34
ΜΥΣΤΗΡΙΑΚΕΣ ΛΑΤΡΕΙΕΣ	35
Ο ΜΥΣΤΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ	38
ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΜΑΚΡΙΝΗΣ ΓΗΣ	42
ΤΟ ΦΑΝΤΑΣΜΑ ΖΗΤΑΕΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ	44

Φίλοι αναγνώστες

ΘΑ είναι ασφαλώς γενικότερη πεποίθηση ότι ένα απ' τα πλεονεκτήματα της σύγχρονης τεχνολογίας είναι η ταχύτητα στην παραγωγή. Σ' αυτήν ακριβώς την άποψη βασίσαμε και μεις την υπόσχεση ότι η κυκλοφορία του περιοδικού μας θα πραγματοποιείται όπωςδήποτε μέσα στην πρώτη εβδομάδα κάθε μήνα.

Δυστυχώς η πραγματικότητα μας κάνει να είμαστε άσυνεπείς απέναντί Σας. 'Η ύλη κάθε τεύχους ετοιμάζεται μόνον έγκαιρα, αλλά η ταχύτητα της τεχνολογίας -που αναλαμβάνει από κει και πέρα τα πράγματα- δεν αρκεί για να είναι κανείς σίγουρος. 'Υπάρχουν άνθρωποι παράγοντες και παράγοντες ανώτερης βίας, όπως βλάβες, ασυνέπειες τεχνικού προσωπικού κ.λ.π., που έχουν σαν αποτέλεσμα την παρατηρούμενη ατάκεια στην κυκλοφορία της ΑΣΤΡΙΚΗΣ ΕΠΑΦΗΣ.

'Ελπίζουμε να καταφέρουμε να περιορίσουμε τις συνέπειες αυτών των παραγόντων και θα προσπαθήσουμε πολύ γι' αυτό -όσο βέβαια εξαρτάται από μας. Ζητάμε όμως κι από σας να μην απογοητεύστε. Νά τό ζητάτε, νά ρωτάτε, νά επιμένετε. 'Η λαχτάρα σας να τό βρείτε σε κάποιο περίπτερο όσο πιο γρήγορα γίνεται είναι ίδια με τη δική μας λαχτάρα να σας τό προσφέρουμε εγκαίρως. Ξέρουμε ότι πολλές φορές αυτό γίνεται κουραστικό, αλλά πιστεύουμε ότι δεν θα παραμείνει σαν μόνιμο πρόβλημα.

'Εκφράζοντας όλους όσους ασχολούνται με την έκδοση του περιοδικού ΑΣΤΡΙΚΗ ΕΠΑΦΗ-ΥΦΟ, εύχομαι έναν γόνιμο πνευματικό προβληματισμό για τις γιορτινές μέρες που έρχονται και την καινούργια χρονιά που θ' ανατείλει σε λίγο.

Είθε να επικρατήσει στη Γη τό Φως της 'Αλήθειας.
Ο 'Εκδότης

ΑΠΟΨΕΙΣ

'Αγαπητοί φίλοι

'Ενας χιλιотραγουδιόμενος σκοπός του γιορτινού εύλογίου των ημερών αυτών είναι τό «'Επί γης Ειρήνη». Καί τραγουδιέται από κάθε λογής τραγουδιστή, σ' όλα τό μήκη καί πλάτη της талаπωρημένης μας γης. Μεγάλη κουθέντα στ' αλήθεια. Για σκεφτείτε για λίγο μία τέτοια κατάσταση να επικρατεί παντού. Νά διαβάσεις λόγου χάριν την εφημερίδα σου καί να μόν υπάρχει ούτε ένας πόλεμος, ούτε μία διαμάχη, ούτε μία απειλή. Νά ανόψει την τηλεόραση καί να σέ κατακλύζουν άναρά προγράμματα διεθνούς συνεργασίας καί φιλίας. Νά περπατάς στό δρόμο καί να μη βλέπεις ούτε ένα παλληκαρίσιο καθγά. 'Ανιάρη ζωή!

Όχι μόνο άνιάρη, φίλοι μου. 'Ακατανόητη καί άπαράδεκτη. 'Ανεπίτρεπτη καί άνώφελη. 'Ανούσια κι άπορριπτέα.

Βλέπετε δεν είναι δυνατό να θρικόμαστε σε μόνιμη έμπόλεμη κατάσταση με τόν ίδιο τόν 'Εαυτό μας - με τόν εαυτό μας έχουμε πάντα καλές σχέσεις - καί ν' αποζητάμε την ειρήνη για τους άλλους. Δεν είναι δυνατό ν' ανατινάξουμε απ' τη μία μεριά καθημερινά τις δικές μας, τις έσωτερικές γέφυρες της συνειδήσης με τό άσυνείδητο, του σώματος με τό πνεύμα καί να μόν επιθυμούμε, απ' την άλλη, να γκρεμίζονται οι γέφυρες φιλίας ανάμεσα στα κράτη του κόσμου. Δεν είναι δυνατό να τρεφόμεστε με τις τοξίνες του πολύμορφου έγωισμού μας καί να μιλάμε για κατάργηση του χημικού πολέμου. Δεν γίνεται να λατρεύουμε την ύλη καί να χτίζουμε θωμούς πνευματικών προσφορών. Δεν συμβιβάζονται όλα αυτά.

'Ισως λοιπόν θα 'πρεπε ν' αλλάξει η εϋχή. Δύσκολο βέβαια, γιατί έχει πιά ολόγαν. 'Η γη όμως δεν δημιουργεί μόνη της μελάδες στον άνθρωπο. 'Ακριβώς τό αντίθετο είναι που συμβαίνει. 'Η ειρήνη πρέπει να 'ρθεί στον άνθρωπο. Στόν καθένα από μας μεμονωμένα για ν' άπλωθει κάποτε καί σ' όλους μαζί. 'Εκείνο τό «Ειρήνη 'Γμίν» είναι η πιο σωστή εϋχή. Καί γραμμένο βέβαια με ήτα.

ΑΝΙΑ.

για μία σκισμένη σελίδα...

Δ. Κουτσούκης

ΣΕ ΛΙΓΟ τελειώνει ή χρονιά. Τελειώνει, ή καλύτερα συμπληρώνεται μία περιστροφή της Γης γύρω απ' τόν ήλιο. Μία περιστροφή που άντανακλά σε τριακόσιες έξήντα πέντε ημερούς της Γης γύρω απ' τόν άξονά της.

Τό βιβλίο της 'Ιστορίας διογκώνεται με καινούργιες σελίδες, σελίδες που σκίζει ο καθένας μας απ' τό ισχνό βιβλίο της ζωής του για να τις προσφέρει στον όγκωδη τόμο της Ζωής. Είναι ένας νόμος αιώνας, άμετάβλητος. 'Ενας νόμος σκληρός. 'Ο Γερο-Λογιστής πρέπει να κλείσει τόν 'Ισολογισμό του - έκεί στ' αφαίρεση σκοτάδι της 'Αβύσσου, έδώ στ' ασκετινά φώτα των κυττάρων μας...

'Ο άτομικός μας Ισολογισμός γίνεται συνήθως λίγο μετά τό μεσάνυχτα της λαμπερής παραμονής της πρωτοχρονιάς. Πάνω σε μία πράσινη τσάχα, οι μάρκες ή τά μετρητά συμβολίζουν θαμνάσια τό παζάρεμα του Φάουστ. 'Ενα ποτό στό χέρι, ο άπαραίτητος καπνός να σκαρώνει φαντάσματα πάνω απ' τό κεφάλι μας κι ο άπόηχος φτιασιδωμένων εϋχών για χρόνια πολλά, για υγεία καί προκοπή. Πόσο έλπιδοφόρο είναι τό χρώμα της τσάχας!

'Ο 'Ιησούς έχει γίνει πιά παλληκάρι. Σε λίγες μέρες μάλιστα θα βαφτιστεί. Πόσο γρήγορα περνάει ο καιρός. Σάν καί χτές γεννήθηκε. 'Η γεύση του ψητού άρνιού είναι ακόμα στό στόμα μας. Καί να δεις που δεν θα προλάβει να φύγει μέχρι να στησουμε τη πασχαλινική σουβλα. Τι θεσπέσια άναμονή αυτή της σταύρωσης του 'Αμνού.

'Η παράδοση είναι κείνο που κρατάει τη κοινωνική μας συνοχή. Λόγια σοφών. 'Η παράδοση είναι η φορμολή που κρατάει τό πτώμα της ύπαρξής μας. Λόγια τρελών. 'Ηχούν σαν κακόβουλη αντιδιαφήμιση που στοχεύει στην άπορριψη του ΚΑΙΝΕΣ, του μόνου άπορριπτικού που δίνει τό καταλυτικό λάκκο. Πόσο άπύλτα ξεχωρίζει τό μάτι του ανθρώπου τό λευκό!

Στά ρούχα. Μερικοί βρίσκουν για πρόφαση τόν πληθωρισμό. 'Ανοήσεις. Τά μελομακάρονα δεν πρέπει να λείψουν. Πώς άλλως θα όσφρανθεί ο Θεός την ευωδία του βωμού; Κι έχει μία διαβόλεμένη όρεξη έκείνος τις μέρες. 'Η παράδοση βλέπετε.

'Ο Μπράντμπερν λέει ότι ή σχέση Θεού καί ανθρώπου είναι συμβιωτική.

Κάτι σαν τη σχέση ανάμεσα στον Ιπποπόταμο καί στό μικρό έκείνο πουλάκι που τόν καθαρίζει απ' τά παράσιτα. 'Υπάρχει, γιατί υπάρχουνε. 'Υπάρχουμε γιατί υπάρχει. 'Ας ρωτήσουμε τό παράσιτο.

'Η παράδοση του προβληματισμού άσχολεται καί με τό 'Αστέρι. 'Απαντήσεις πολλές. Σύνθετος πλανητών, ΥΦΟ, υπερφυσικό σημάδι συμπυκνωμένης άγγελικής ενέργειας, άποκύημα θρησκομασιακής μυθολογίας. 'Ας τό κρεμάσουμε πάντως στην κορυφή του Χριστουγεννιάτικου δέντρου μας. 'Υστερα άς βυθιστούμε στό έκστατικό βλέμα των παιδιών μας για ΤΗΝ άπάντηση. 'Εστω καί για λίγο. Μερή να χτυπήσει την πόρτα του νοού μας ή 'Ηρώδης.

'Η παράδοση θέλει να φορέσουμε καινούργια ρούχα κι άξεσουάρ τις μέρες αυτές. Στολίδια μόδας για τό πανηγύρι. Κάποιος είπε ότι μοιάζουμε με τάφους. 'Απέξω μαρμάρινοι, καθαροί, λευκοί καί από μέσα σήψη, δυσωδία, θάνατος. Μή δίνουμε καί πολλή σημασία σε κάτι τέτοια. Πάντα υπάρχει τό σωστό άποσημειωτικό χάρου. Εκεί κάτω στην 'Ιουδαία δεν υπήρχε τότε τηλεόραση. 'Εμείς όμως ξέρουμε. ΑΕΡΟΜΠΕΛ, ΑΕΡΟΜΠΕΛ, ΑΕΡΟΜΠΕΛ...

'Η παράδοση άπαιτεί καί συγκίνηση. Πολλή συγκίνηση. 'Η ζεστασιά της πρέπει να καλύψει τζάμα καί καθρέφτες με υδατμούς. Να μη βλέπουμε ούτε έξω ούτε μέσα μας. Να δημιουργήσουμε μία άτμόσφαιρα φάτης. 'Αλλά προπαντός να ΜΗΝ μας κάνει να πλησιάζουμε ούτε στό ελάχιστο στό ζώα της. Προσοχή της άπομνήσεως. Σήμερα τό νεογέννητο άπολαμβάνουν θερμοσυσκευαστές. Δεν είναι δυνατό ένας Χριστός να φέρει την 'Ανοιξη.

'Ιδιως στη βαρυχειμωνιά της καρδιάς μας.

Οι μεθοδικοί θα 'χουν από καιρό σκεφτεί με ποιά θέματα θα έντυπωσιάσουν την παρέα στις συναντήσεις της. Τό «νέφος» είναι ξεπερασμένο, οι πόλεμοι καθόλου σικ για τέτοιες μέρες (άλλωστε πάντα γίνονται άνακαχές, άκόμα καί στις συνειδήσεις), ή 'Εβίτα έχει

ξεθωριάσει αρκετά.

- Διαβάστε τό νέο βιβλίο του Καρπούζε; Τι τόλη, τί άναρχισμός!

- Ποιά είναι ή γνώμη σας για την Κυβερνητική;

- Λέτε τελικά να ύπάρχει ζωή μετά θάνατο;

- Πώς βλέπετε τό θέμα της Τεταρτης Διάταξης;

- Καί ή Σινδόνη; Μάθετε τά νέα; Οι άναλύσεις έδειξαν πως ο Χριστός πέθανε από έμφραγμα του μυοκαρδίου...

- 'Απίστευτο, καί ή θεία μου τό ίδιο!

- Μά πως δεν άναστήθηκε;

- Τί χαριτωμένα που τό λέτε!...

Σαμπάνια, άφθονη σαμπάνια... μπουρμπούλες, άφθονες... άφθονες μπουρμπούλες. Καί άναλύσεις, άναλύσεις βάθους, άναλύσεις που σε διαλύουν...

... Διαλύσεις που σε άναλύουν. Σπινθηρογραφήματα που άποκαλύπτουν πέτρες στη χολή, στα νεφρά, στον έγκέφαλο, στην καρδιά. Παντού. Σκέφτομα κάποια γιορτή του βασιλείου των όρνυτων. Βιοί παράλληλοι. 'Αλλά όχι, θα ύπερτονν τό όρνυκά στό ρεβέρνι τους. Θα ύπάρχει πολλή δυσκαμψία εκεί. Πολλή δυσκαμψία καί καθόλου ύποκρισία.

Τι μπορεί κανείς να περιμένει από όρνυκά...

Σε λίγο άρχίζει μία καινούργια χρονιά. Ξεκινάει ένα καινούργιο γαϊτανάκι της Γης γύρω απ' τόν ήλιο. 'Ο άκούροτος πλανήτης μας θα συνεχίσει την παράσταση μ' ένα νέο μπαλέτο πάνω σε γνώριμα άυστηρά βήματα.

Πάρτε μολύβι για τις καινούργιες σελίδες της ζωής. Κι έκπαστετε έλεύθερα. Δίχως τάσεις αυτοκριτικής καί άπολογισμών, που νοθεύουν τό βεριτόμπα νούλον της ύπαρξής μας. Μακριά απ' τη νοσηρή αιγή του διαλογισμού που ύποβαθμίζει τό μεγαλείο της έξωτερικής μας κρούστας. Πέρα από κάθε άπόπειρα για προσευχή που ποτίζει με όπιο φαντασμάτων τό νού μας καί κάνει τό πόδι μας να τρεκλίζουν στη μεγαλειώδη τους πορεία προς τό όπισθόφυλλο του τετραδίου της ζωής μας.

'Ορα 12 παρά πέντε. Πρέπει ν' άπολύω έκείνο τό Γέρο Λογιστή. Μανία που την έχει με τούς ισολογισμούς Του. Καί τό κακό είναι ότι είναι εύσυνείδητος. Μά που διάβολο τόν βρήκα. 'Υπάρχουν τόσοι καί τόσοι λογιστές...

Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΟΥ ΜΑΚΡΟΚΟΣΜΙΚΟΥ ΝΟΥ

Ρεμπέκα Κλάρκ

ΥΠΑΡΧΕΙ μιά φανταστική 'Αρχέγονη' 'Ενέργεια στο σύμπαν που μπορεί να δαμαστεί και να χρησιμοποιηθεί έτσι ώστε να μας καθοδηγήσει στην υπέρτατη ελευθερία και σε όλες τις χαρές μιάς τέλει ζωής. 'Η απάντηση είναι ΝΑΙ. 'Η ενέργεια αυτή ονομάζεται Μακροκοσμική 'Ενέργεια.

Οι αρχαίοι φιλόσοφοι θεωρούσαν πάντοτε τον άνθρωπο σαν ένα διπλότυπο του σύμπαντος και εξέφρασαν την άποψη της σχέσης του ανθρώπου προς το σύμπαν με τις δύο λέξεις: *μικρόκοσμος* και *μακρόκοσμος*. Μελετώντας αυτή την άποψη μπορούμε να κατανοήσουμε ότι ο μακρόκοσμος αντιπροσωπεύει ολόκληρη τη δημιουργία, είναι το γνωστό και το άγνωστο, το όρατο και το άορατο, που επεκτείνεται αιώνια και περιλαμβάνει μέσα στα όριά του ολόκληρο το σχήμα των συμπάντων, των γαλαξιών, των άστρων, των πλανητών και των σποραδικών κόσμων. Ακόμα και τους κόσμους που υπάρχουν μέσα στους κόσμους.

Ύστερα έρχεται βέβαια η κατανόηση του ότι η δημιουργία εξ' όρισμού προϋποθέτει ένα δημιουργό, κατά τον ίδιο τρόπο που ένα αποτέλεσμα προϋποθέτει μία αίτια. Σ' αυτόν τον δημιουργό έχουμε δώσει ένα σωρό ονόματα: Θεό, Γιαχβέ, Πηγή, Κοσμικό Μάτι κ.λπ.

Ο Μακροκοσμικός Νους είναι η Συμπαντική Συνειδητότητα που εκδηλώθηκε σαν Λόγος, ανάβοντας μέσα στον άνθρωπο

τόν μικρόκοσμο, το τέλει πρότυπο της θεικής Ταυτότητας του ανθρώπου, και καθιέρωσε την 'Αλήθεια όλων όσων ο άνθρωπος μπορεί να κάνει και να είναι, δοξάζοντας τους νόμους του Σύμπαντος.

Υπάρχουν δύο εκδηλώσεις του Μακροκοσμικού Νου που ελέγχει όλα τα στοιχεία του Σύμπαντος:

1. 'Υπάρχει η Συμπαντική Συνειδητότητα ή Θεός-Νους, που περιλαμβάνει όρισμένους νόμους που καθιερώθηκαν στην αρχή της δημιουργίας και είναι άγραφοι αλλά αμετάβλητοι νόμοι του Σύμπαντος. Οι νόμοι αυτοί είναι σταθερά εμπειρογόμενοι στη Συμπαντική Συνειδητότητα και όποτε δεν υπάρχει κάποια ανάμιξη ή ειδική εμφάνιση της οι νόμοι αυτοί εκπληρώνονται από κάθε στοιχείο που βρίσκουμε ότι υπάρχει στο σύμπαν.

2. 'Υπάρχει η δημιουργική δύναμη του ανθρώπινου νου, που είναι μέρος της Συμπαντικής Δημιουργικής 'Ενέργειας, και η νοητική αυτή δύναμη μπορεί να επιδρά πάνω στα στοιχεία του Σύμπαντος εμφανίζοντας άλλους συμπαντικούς νόμους και κάνοντας τα στοιχεία να υπακούουν.

Δώδεκα τρόποι για την ανεύρεση της Εύτυχιας

"Ενας αρχαίος μύθος μας μιλά για μία όμορφη κοπέλα στην οποία προσφέρθηκε ένα απάνιο δώρο από ένα βασιλιά. Της παρουσίασε ένα μεγάλο βελούδινο σάκκο γεμάτο μαργαριτάρια και της είπε ότι

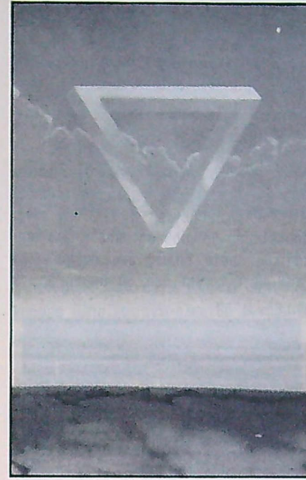
μπορούσε να κρατήσει το μεγαλύτερο, το πιο τέλει, απ' όσα υπήρχαν μέσα στο σάκκο. Της έβαλε όμως και τρεις περιορισμούς: *πρώτα*, θα 'πρεπε να διαλέξει ένα μόνο μαργαριτάρι, *δεύτερο* θα 'πρεπε να βγάλει κάθε φορά ένα και να το άπορριπτει ή να το δεχτεί, και *τρίτο* αν άπερριπτε ένα μαργαριτάρι δεν θα μπορούσε να μετανοήσει αργότερα και να το ξαναζητήσει.

Γεμάτη εξαψη ή κοπέλα άρχισε να βγάζει μαργαριτάρια απ' τον βελούδινο σάκκο. 'Εβγαλε πολλά μεγάλα; όμορφα και σχεδόν τέλεια, αλλά συνέχισε να ψάχνει για κείνο το μοναδικό που θα ήταν λίγο πιο μεγάλο, λίγο πιο λαμπερό, λίγο πιο τέλειο. 'Ετσι προσπέρασε πολλούς, σχεδόν τέλειους θησαυρούς.

Όσο έφτανε βαθύτερα μέσα στο σάκκο, τόσο τα μαργαριτάρια γίνονταν μικρότερα σε μέγεθος και άξια. Όταν έφτασε στον πάτο δεν είχαν μείνει παρά μερικά χαλίκια. 'Ετσι έφυγε με άδεια χέρια, όπως είχε έρθει.

Το ίδιο συμβαίνει και με πολλούς από μας. Τρέχουμε βιαστικά σ' όλη μας τη ζωή, προσπαθώντας να βρούμε κάτι καλύτερο, χάνοντας την άφθονια που υπάρχει. Θα 'πρεπε να σταματήσουμε, ν' αποφασίσουμε τι σ' αλήθεια θέλουμε, και να δεχτούμε τις εκδηλώσεις του στη ζωή μας.

Τα πράγματα, βλέπετε, που αναζητούμε υπάρχουν σε μας. Μπορούμε να βρούμε και να γευτούμε το καλό μόνο μέχρι του σημείου που ύποποιουμε μία νοητική εικόνα εκείνου που επιθυμούμε τόσο πολύ. 'Εχουμε άκριβως μπροστά μας τα άνεκτίμητα μαργαριτάρια της ζωής για να τα

διεκδικήσουμε και δεν χρειάζεται να πουλήσουμε, ότι έχουμε προκειμένου ν' άποκτήσουμε την εύτυχία. 'Ας δούμε μερικούς τρόπους με τους οποίους μπορούμε να είμαστε εύτυχεις:

1. ΑΝΑΛΟΓΙΣΟΥ ΤΙΣ ΕΥΛΟΓΙΕΣ ΣΟΥ! Παλιό και ξεπερασμένο ίσως, αλλά άπόλυτα αληθινό. Κάθε άτομο του σύμπαντος ανταποκρίνεται σε εύχαριστίες και δοξολογίες. 'Η εύγνωμοσύνη και έκτιμσή μας για την ίδια τη ζωή, για τον κόσμο μέσα στον οποίο ζούμε και για τις πολύμορφες εύλογες πού δίνει ο Θεός στον καθένα μας, είναι ένα βασικό μέρος της αληθινής εύτυχιας.

2. ΝΑ ΕΙΣΑΙ ΑΞΙΑΓΑΠΗΤΟΣ! Κάθε άτομο χρειάζεται αγάπη, αλλά πόσοι από μας είμαστε αξιαγάπητοι; Όσο γινόμαστε αξιαγάπητοι τόσο έλκύουμε την αγάπη στη ζωή μας απ' τους άλλους και αυτή αυξάνεται προς τα έξω σε διαρκώς διευρυνόμενους κύκλους. Όταν αγαπάμε πρώτα το Θεό, τότε 'Εκείνος που ΕΙΝΑΙ 'Αγάπη μπορεί να μας βοηθήσει να γίνουμε πιο αξιαγάπητοι.

3. ΟΙ ΠΡΑΞΕΙΣ ΣΟΥ ΝΑ ΕΧΟΥΝ ΩΡΙΜΟΤΗΤΑ! 'Ας ώριμάζουμε μέρα με την ήμερα. 'Ας μαθαίνουμε τα γεμάτα νόημα μαθήματα που μας προσφέρει η ζωή. 'Ας εγκαταλείψουμε τα «παιδωρισμένα πράγματα», δίχως όμως να χάνουμε και την παιδική μας απλότητα.

4. ΝΑ ΘΥΜΑΣΤΕ ΣΕ ΠΟΙΟΝ ΑΝΗΚΕΤΕ!

'Αντιληφθείτε ότι είστε ένα απ' τα σημαντικότερα μέρη του θεικού σχεδίου. Είστε ένας μοναδικός κρίκος στη μεγάλη ανθρώπινη αλυσίδα που εκτείνεται απ' τη δημιουργία στο άγνωστο μέλλον.

5. ΑΡΝΗΘΕΙΤΕ ΝΑ ΦΟΒΑΣΤΕ! 'Η ζωή παραείναι γεμάτη φόβο -για τους εαυτούς μας, για τους άλλους, για ένα κόσμο άγνωστων τρόμων. 'Ο φόβος κοματιάζει την εύτυχία, είναι το καταστροφικότερο απ' όλα τα ανθρώπινα συναισθήματα.

6. ΝΑ ΕΙΣΤΕ ΥΓΙΕΙΣ! Μιά άπλη ίσως συνταγή, αλλά για να είναι κανείς εύτυχης πρέπει αν έχει καλή υγεία. Οι αληθινά εύτυχεις άρρωσταίνουν πολύ λιγότερο, έχουν λιγότερους πόνους κι άναρρώνουν γρηγορότερα. 'Ενα εύτυχισμένο άτομο φαίνεται να γερνά με βαθύτερο ρυθμό.

7. ΒΡΕΙΤΕ ΤΟ ΧΡΟΝΟ Ν' ΑΠΟΛΑΜΒΑΝΕΤΕ ΤΗ ΖΩΗ! Όταν το άναλογίζομαι αυτό σκέφτομαι το αλόγικαν «ποτέ να μη βιάζεσαι». Πόσα περισσότερα κερδίζουμε απ' τη ζωή όταν έχουμε το χρόνο να την απολαμβάνουμε όσο γίνεται περισσότερο. Τι θαυμάσια συναισθήματα νοιώθουμε όταν στεκόμαστε και κυττάζουμε κάτι το όμορφο. 'Ο Τζώρτζ Λούις Μάρελλα είπε κάποτε: «'Η εύτυχία είναι σαν το χρώμα και το χρόνο, τα δημιουργούμε και τα μετράμε μόνοι μας. Είναι τόσο θαυμάσια, τόσο μεγάλη ή μικρή, όσο έμεις θέλουμε. Είναι ένα πράγμα αντίθεσων και συγκρίσων».

8. ΝΑ ΕΙΣΤΕ ΣΕ ΔΙΑΡΚΗ ΕΠΙΦΥΛΑΚΗ! 'Οξύνετε το πνεύμα σας. Κυττάξτε τα πάντα κι αντιμετώπιστε τις καταστάσεις με αισιοδοξία κι όχι με πεσιμισμό.

9. ΝΑ ΖΕΙΤΕ ΜΙΑ ΧΡΗΣΙΜΗ ΖΩΗ! Κυττάξτε τριγύρω σας. 'Η ζωή έχει τόσα πολλά να προσφέρει και οεις έχετε τόσα πολλά να δώσετε. Μπορείτε να ζείτε χρήσιμα και στα μικρά και στα μεγάλα πράγματα της ζωής.

10. ΞΕΧΑΣΤΕ ΤΟ ΕΓΩ ΣΑΣ! Είναι αδύνατο να ζει κανείς εύτυχισμένα κλεισμένος μέσα στον εαυτό του. Είναι κάτι το φυσιολογικό να δίνουμε απ' τους εαυτούς μας και απ' ό,τι έχουμε - την αγάπη μας, την ύπηρεσία μας, την άφοσίωσή μας, τη βοήθειά μας, τη φιλία μας, την ενθάρρυνσή μας, την καλοσύνη μας. Όσο γρηγορότερα ανταποκριθείτε σ' αυτό το έσωτερικό μέρος του εαυτού σας, τόσο γρηγορότερα θ' άποκτήσετε την εύτυχία.

11. ΝΑ ΕΚΤΙΜΑΤΕ ΤΗΝ ΑΠΛΟΤΗΤΑ! Πόσο πολύ σ' αλήθεια έχουμε ανάγκη ν' ανακαλύψουμε την απλότητα. 'Η αλήθεια είναι άπλη. 'Η ζωή είναι στην ουσία άπλη.

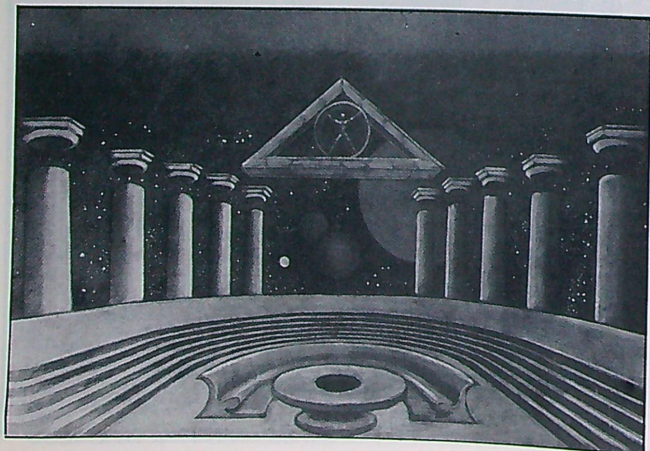
12. ΚΑΛΩΣΟΡΙΣΤΕ ΤΙΣ ΑΛΛΑΓΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ! 'Ο άμετάβλητος νόμος της φύσης άπαιτεί όλα τα πράγματα να εξελίσσονται, ή αλλιώς να χάνονται. Τίποτε δεν μένει το ίδιο. 'Αναγνωρίζοντας αυτή την αλήθεια, δεν θα βρούμε ποτέ την εύτυχία στον κόσμο μας αν άντιστεκόμαστε και φοβόμαστε την άλλαγή για το καλύτερο. 'Αποδεχτείτε την άλλαγή σαν ένα όμορφο κομμάτι της ζωής σας. Δίχως αυτήν ίσως να φορούσατε ακόμα δέρματα ζώων και να ζούσατε σε σπηλιές.

Τεχνικές εξάσκησης της Κυριαρχίας

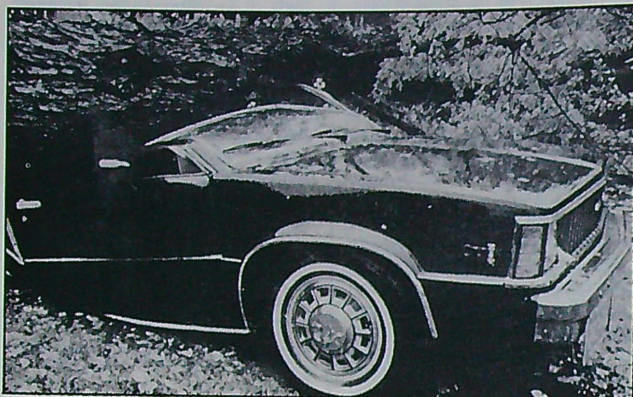
Το μόνο πράγμα στον Κήπο της Ζωής που άναπτύσσεται γρήγορα είναι το άγριο-χορτο (ζιζάνιο). Το τριαντάφυλλο χρειάζεται πολύ περισσότερο χρόνο για ν' άνθισσει, αλλά κυττάξτε το αποτέλεσμα! 'Η δυνατή βελανιδιά χρειάζεται μία δεκαετία για να μεγαλώσει, αλλά καμιά θύελλα δεν μπορεί να πη ρίξει κάτω. Όσο περισσότερο χρόνο χρειάζεται κάτι για ν' άναπτυχθεί, τόσο βαθύτερα μέσα στο έδαφος πηγαινουν οι ρίζες του.

Είστε ο Κυρίαρχος της ζωής σας. Βάλτε την αλήθεια αυτή βαθιά μέσα στον συνειδητό και στον ύπосυνειδητό νου σας ώστε να γίνει ένα ζωντανό, ενεργό μέρος της ψυχής σας. Νά μερικές τεχνικές εξάσκησης αυτού του πιστεύω.

1. 'Εντοπίστε τον πρωταρχικό σκοπό της ζωής σας.
2. Χρησιμοποιείστε την ικανότητα της φαντασίας για ν' ανάψει ή φλόγα της έπιθυμίας.
3. Γίνετε πρόθυμοι να δίνετε ώστε να μπορείτε να παίρνετε.
4. Νά στέλνετε σωστά σήματα στο ύπосυνειδητό σας.
5. Μάθετε να δέχεστε την ήττα - προσωρινά.
6. Πιστέψτε ότι η δύναμη της θέλησής σας μπορεί ν' αλλάξει τη ζωή σας.
7. Δείτε τον εαυτό σας όπως άκριβώς είναι.
8. Νά είστε ευέλικτος. 'Ο Θεός έχει πολλές πόρτες. Το σπουδαίο είναι να διατηρείτε την όρασή σας στην τελική εικόνα. □

UFO ΚΑΙ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΙΣΤΙΚΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ

Ήταν 1.30 μετά τα μεσάνυχτα, όταν ένας αστυνομικός της Μινεσότα αίσθάνθηκε μία ανεξήγητη δύναμη να σπρώχνει το αυτοκίνητό του. Όταν συνήλθε από τη ζάλη που ένοιωσε, διαπίστωσε ότι το παρμπρίζ του ήταν κοματιασμένο, ή κεραία λυγισμένη και το ρολόι του πήγαινε 14 λεπτά πίσω. Τότε θυμήθηκε ότι είχε δει ένα παράξενο «φως» στον ούρανο. Το περιστατικό συνέβη στις 31 Αυγούστου 1979 και μοιάζει με μία παρατραβηγμένη φαντασίωση ενός οδηγού της νύχτας. Είναι όμως; Λίγες εβδομάδες νωρίτερα, δύο αδελφία στο Μιζούρι τρομοκρατήθηκαν από μυστηριώδη «φώτα» που πέρασαν πάνω απ' το αυτοκίνητό τους εκπέμποντας μία ενέργεια που τους «κοκκάλωσε»

πάνω στα καθίσματα. Αργότερα δήλωσαν ότι το αυτοκίνητο ξέφυγε απ' τον έλεγχο τους εκείνες τις στιγμές σαν να είχε μία δική του δύναμη.

Σύμφωνα με στοιχεία του Κέντρου Έρευνών UFO στο Έβανστον του Ίλλινοϊς, έχουν αναφερθεί 440 περιπτώσεις τέτοιων αυτοκινητιστικών ατυχημάτων ο' όλοκληρο τον κόσμο. Στις περισσότερες απ' αυτές τα αλλόκοτα γεγονότα συνέβησαν λίγες στιγμές μετά την εμφάνιση λαμπρών φωτών ή γυαλιστερών μεταλλικών αντικειμένων στον ούρανο. Τα UFO προκαλούν προφανώς «ηλεκτροχημικές διαδικασίες» που σταματούν τις μηχανές ή τις καταστρέφουν.

Μπέθανι Κάμπελλ

ΕΞΩ-ΣΩΜΑΤΙΚΑ ΤΑΞΙΔΙΑ

Εκατομύρια Αμερικανοί έχουν ταξιδέψει σε άλλους κόσμους δίχως τα σώματά τους ή τη χρησιμοποίηση διαστημολογίων, σύμφωνα με επιστήμονες του Κάνσας οι οποίοι μελετούν τις εξω-σωματικές εμπειρίες (ΕΣΕ).

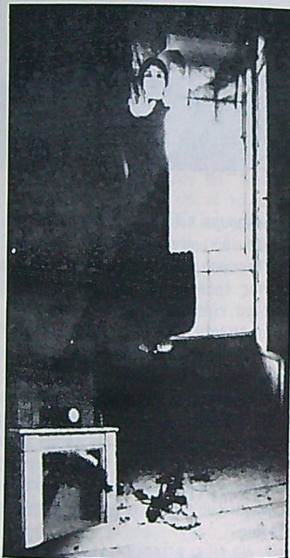
Εξετάζοντας την εγκυρότητα των ΕΣΕ -τήν αίσθηση ότι ο «νοῦς-ψυχή» εγκαταλείπει το σώμα- ο ψυχίατρος Φόουλερ Τζόουνς και δύο συνεργάτες του απ' το πανεπιστήμιο του Κάνσας, εξέτασαν 420 άτομα που επιλέχθηκαν τυχαία από 38 πολιτείες των ΗΠΑ και τρεις ξένες

χώρες. Το αποτέλεσμα: Τριακόσιοι τριάντα εννέα απ' αυτούς είχαν μία τουλάχιστον ΕΣΕ, ενώ όρισμένοι είχαν εκατοντάδες. Ένα ποσοστό 85% από κείνους που είχαν ΕΣΕ δήλωσαν ότι ήταν μία εύχρηστη εμπειρία, ενώ ένα 5% ότι ένοιωθαν σαν να έπρόκειτο να τρελλαθούν.

Τι ακριβώς συμβαίνει ο' αυτές τις εμπειρίες; «Εκείνο που μπορούμε να πούμε» λέει ο Τζόουνς, «είναι ότι τα άτομα που έχουν τέτοιες εμπειρίες αισθάνονται ότι οι εμπειρίες αυτές είναι απόλυτα αληθινές. Τις περιγράφουν κατά ποικί-

λους τρόπους, αλλά ο κοινός παράγοντας είναι ότι ο νοῦς, τὸ 'Εγώ της προσωπικότητας, τὸ μέρος τοῦ 'Εαυτοῦ πού αισθάνεται καὶ σκέπτεται, δὲν βρίσκεται πιά μέσα στο φυσικό σώμα, ἀλλὰ κάπου ἄλλου στο περιβάλλον. Εἶναι σάν νά ἔχουν ἓνα κινούμενο ἐπικέντρο συνειδητότητας, πού βρίσκεται λίγα μέτρα ἢ ἀρκετά χιλιόμετρα μακριά ἀπ' τὸ φυσικό σώμα».

Ο Τζόουνς υπογραμμίζει ότι εξω-σωματικές εμπειρίες συμβαίνουν σε απόλυτα ὕλη καὶ εὐφυῆ ἄτομα, πολλὰ ἀπὸ τὰ ὅποια εἶναι θρησκευόμενα. Ἡ ΕΣΕ δὲν εἶναι ἀποτέλεσμα παραίσθησης ἀπὸ χρήση ναρκωτικῶν, οὔτε ἀπλῶς ἓνα ὄνειρο. Ἄν ἦταν κάτι τέτοιο δὲν θὰ μπορούσε νά

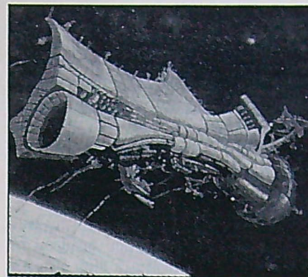

ἐξηγηθεῖ τὸ γεγονός ὅτι σὲ πάρα πολλές περιπτώσεις πληροφορίες ἢ συμβάντα τῆ διαρκείας μιᾶς ΕΣΕ ἔγιναν ὀργότερα πραγματικότητα.

Τόμ Κόθας

ΚΥΤΤΑΡΟΕΙΔΕΣ ΣΥΜΠΑΝ

Πρὶν ἀπὸ 50 περίπου χρόνια λίγοι θαρραλέοι φυσικοὶ υποστήριζαν τὴν ὑπαρξὴ τῆς ἀντι-ύλης. Ἐνῶ ἡ συνηθισμένη ὕλη περιέχει θετικὰ πρωτόνια καὶ ἀρνητικὰ ηλεκτρόνια, ἡ ἀντι-ύλη πιστεύεται ὅτι περιέχει ἀρνητικὰ πρωτόνια καὶ θετικὰ

ηλεκτρόνια. Ἄν ποτὲ γινόταν μιὰ σύγκρουση ὕλης καὶ ἀντι-ύλης θὰ συνέβαινε μιὰ τεράστια ἐκρηξή.

Ύστερα ἀπὸ δεκαετίες ἐρευνῶν, οἱ ἐπιστήμονες δὲν ἀνέκλυσαν καὶ πολλές ἐνδείξεις γιὰ μιὰ τέτοια κοσμικὴ ἐκρηξή. Ἔτσι συμπεράναν ὅτι ἡ ἀντι-ύλη ὑπάρχει σὲ ἀπειροελάχιστες ποσότητες, ἀμελητέες σὲ σύγκριση μὲ τις ποσότητες τῆς κανονικῆς ὕλης.

Στὰ τελευταῖα ὅμως χρόνια τῆς δεκαετίας τοῦ '70 ὁ νομπελίστας φυσικός Χάινες Ἀλφβεν δήλωσε ὅτι ἴσως ὁλόκληρο τὸ σύμπαν νά εἶναι γεμάτο ἀπὸ ἀντι-ύλη. Ἰσως τὸ σύμπαν νά ἔχει μιὰ κυτταροειδῆ δομὴ παρόμοια μὲ κείνη τῶν ζωντανῶν ὀργανισμῶν, λέει, μὲ ηλεκτροφόρα κυτταροειδῆ «τοιχώματα» πού διαχωρίζουν τὴν ὕλη ἀπ' τὴν ἀντι-ύλη.

Ὁ Ἀλφβεν πιστεύει ὅτι τὰ κυτταροειδῆ αὐτὰ τοιχώματα ἴσως δημιουργοῦνται ἀπὸ ηλεκτροφόρα ρεύματα κοσμικῶν ἀερίων ἢ σκόνης. Οἱ δορυφόροι πού ταξιδεύουν σὲ ἡλιακὸ μας σύστημα, προσθέτει, ἔχουν ἐντοπίσει ὑποπτες μεταβολές στὸν ηλεκτρισμὸ, πού ἴσως νά φανερώσουν τὴν ὑπαρξὴ αὐτῶν τῶν τοιχωμάτων.

Σύμφωνα μὲ τὸν Χάινες Ἀλφβεν, ἡ ἀπόδειξη αὐτῆς τῆς θεωρίας θὰ ἀλλάζε ριζικὰ τις τωρινές ἀπόψεις μας γιὰ τὸ διαστρικό καὶ διαγαλαξιακὸ διάστημα. «Δὲν θὰ μπορούμε νά ξέρουμε ἂν οἱ πλησιέστεροι γείτονές μας εἶναι ἀπὸ ὕλη ἢ ἀντι-ύλη», ἐξηγεῖ. «Γιὰ νά τὸ ἀνακαλύψουμε αὐτὸ χρειάζομαστε ἓνα εἰδικὸ δορυφόρο πού θὰ μπορούσε νά μετρήσει τὴν τάση τοῦ ηλεκτρικοῦ ρεύματος στὰ βάθη τοῦ διαστήματος.

Τόμ Κόθας

Ο ΕΞΩΓΗΙΝΟΣ

Αὐτὸ τὸ καιρὸ προβάλλεται σὲ πολλές χώρες -σύντομα καὶ στὴν Ἑλλάδα- ἓνα καινούργιο φιλμ, πού κεντρικὸ τοῦ θέμα εἶναι ἡ ἐπαφὴ τοῦ ἀνθρώπου μὲ ἓνα πλάσμα ἄλλου πλανήτη. Πρόκειται γιὰ τὸ φιλμ «Ο ΕΞΩΓΗΙΝΟΣ», πού ὅπως δείχνουν τὰ πρῶτα στοιχεία θὰ ξεπεράσει σὲ ἐπιτυχία τις «ΣΤΕΝΕΣ ΕΠΑΦΕΣ» καὶ τὸν «ΠΟΛΕΜΟ ΤΩΝ ΑΣΤΡΩΝ».

Οἱ παραγωγοὶ τοῦ ἔχουν ἀρχίσει καὶ

μιὰ μεγάλη διαφημιστικὴ καμπάνια, μέρος τῆς ὁποίας εἶναι ἡ ἐπίσκεψη ἐνός «ἐξωγήινου» σὲ ἀρκετές πρωτεύουσες. Στὸ Λονδίνο -ἀπ' ὅπου καὶ ἡ φωτογραφία- ὁ «ἐξωγήινος» ἐγίνε δεκτὸς μὲ φιλικότατα αἰσθήματα. Ἡ μικρὴ πού τοῦ προσφέρει ἓνα λουλούδι, φαίνεται νά κατανοεῖ καλύτερα ἀπὸ πολλοὺς «μεγάλους» τὴ σημασία μιᾶς τέτοιας ἐπαφῆς.

ΜΟΙΡΑΙΑ ΟΝΟΜΑΤΑ

Ὁ ψυχολόγος Λιούις Λίπσετ, τοῦ Πανεπιστημίου Μπράουν στὴν Πρόβιντενς, υποστηρίζει ὅτι τὸ ὄνομα ἐνός ἀτόμου ἔχει σχέση μὲ τὸ ἐπάγγελμα πού διαλέγει. Ὁ Χάρρυ Σμάιλι (Σμάιλι=χαμογελαστός), γιὰ παράδειγμα, ἐγίνε ὁδοντογιατρός καὶ ὁ Τζ. Μαρτίνι μελετὰ τις ἐπιπτώσεις τοῦ ἀλκοὸλ σὲ σώμα.

Τὰ 10 τελευταῖα χρόνια ὁ Δρ. Λίπσετ συγκεντρώνει παραδείγματα ἀνθρώπων πού τὸ ἐπιθετὸ τους φανερώνει τὸ ἐπάγγελμα τους ἢ τὴν ἀπασχόλησή τους. Ἐχει ἤδη βρεῖ ἐκατοντάδες τέτοια ὀνόματα, ἀπὸ κάποιον κ. Φιλντερ (= βιολατῆς) πού εἶναι καθηγητὴς μουσικῆς, μέχρι κάποιον κ. Χώους (= γεράκια) πού μελετὰ τὰ πουλιὰ.

«Στὴν ἀρχὴ» λέει ὁ Λίπσετ, «ἡ πρόθεσή μου ἦταν νά ἀποδείξω πόσο ἐπικίνδυνο

εἶναι νά ὑποθέτει κανεὶς τὴν ὑπαρξὴ μιᾶς σχέσης αἰτίας καὶ ἀποτελέσματος ἀνάμεσα σὲ δύο φαινομενικὰ σχετιζόμενα γεγονότα. Τὰ παραδείγματα εἶχαν μιὰ τέτοια σχέση, πού θεωροῦσα ὅμως ὅτι δὲν εἶναι δυνατό ν' ἀποτελεῖ βάση γιὰ τὴν πραγματικότητα». Τώρα βέβαια οἱ ἀπόψεις του ἔχουν ἀλλάξει.

Ἀξίζει νά σημειώσουμε τὴ ρήση τοῦ Ταλμουδ, πού υποστηρίζει ὅτι «Ὅπως εἶναι τὸ ὄνομά του ἔτσι καὶ εἶναι» καὶ νά θυμηθοῦμε τὴν «παράρμηση τοῦ ὀνόματος» πού ἀνέφερε ὁ Κάρλ Γιούνγκ, ὅταν ἔγραφε ὅτι ὁ κ. Γκρός (=μεγάλος, ὀγκώδης) εἶχε παρουσιάσει μεγαλείου καὶ ὁ κ. Κλάιν (=μικρός) ὑπέφερε ἀπὸ σύμπλεγμα μειονεκτικότητας.

Ντάθα Σόμπελ

ΜΥΘΟΙ ΤΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ

Σ. Μπέρλαντ

ΦΑΙΝΕΤΑΙ ότι δεν υπήρξε ποτέ πρωτόγονη φυλή που να μην πίστευε στην ιδέα ότι υπάρχουν υπερφυσικές δυνάμεις που βοηθούν τη ζωή των γήινων ανθρώπων. Είναι δύσκολο να βλέπουμε την ανάπτυξη των σπαρτών την άνοιξη, που προσφέρουν τροφή στα ζώα που κυνηγάμε, δίχως να σκεφτόμαστε ότι υπάρχει κάποια μυστηριώδης δύναμη που κάνει αυτό τό θαύμα. Οι βροχές έρχονται και φεύγουν, ο ήλιος και το φεγγάρι γίνονται συμβολικά όντα τ' ουρανού που δίνουν φώς και ζεστασιά, οι άνεμοι φέρνουν εύτυχια ή καταστροφή και όλα θεωρούνται σαν εκφράσεις της βούλησης κάποιας δύναμης κι όχι μιάς τυφλής μοίρας, ενός λογικού όντος που αντιλαμβάνεται τις ανάγκες του κυνηγού ή του αγρότη.

Στις πιο πρωτόγονες κοινωνίες, για τις οποίες έχουμε γνώσεις, οι «υπεράνω» δυνάμεις ήταν πολλαπλές και υπήρχαν πάνω σε μιά επίπεδη Γη. Δεν υπήρχε ούτε αρχή ούτε τέλος για τον πρωτόγονο της Αυστραλίας. Οι πρόγονοι ήρθαν με μορφές ζώων μέσα από υδάτινες τρύπες ή σχισμές βράχων. Περιπλανήθηκαν αυτήν την περιοχή πήραν ανθρώπινη μορφή, αλλά ο σύνδεσμος ανάμεσα στο ανθρώπινο όν και στη μορφή του ιερού ζώου των πρώτων προγόνων διατηρήθηκε για πάντα. Έτσι οι άνθρωποι διαχωρίστηκαν σε τοτεμικές ομάδες που ήρθαν σε επιμέλεια μεταξύ τους, σύμφωνα με τους κανόνες της φυλής. Ο μόνος κανόνας που άφορούσε τα θαυμαστά προγονικά όντα ήταν ότι κανείς δεν έτρωγε τα ζώα των τοτέμ που προέκυπταν απ' τούς τοτεμικούς προγόνους. Το όλο θέμα ήταν μιά προβολή από το υποσυνείδητο προς ένα επίπεδο όπου η έννοια της ζωής γινόταν πολύ λίγο αντιληπτή δίχως τη διαμόρφωση λογικών έρμηνειών γι' αυτήν.

Μιά κάπως παρόμοια εκφραση κάποιας θεμελιακής έννοιας εμφανίζεται σε πολλές πεποιθήσεις των 'Ινδιάνων της 'Αμερικής με μιά κατονομαζόμενη, αλλά όχι πλήρως καθοριζόμενη οντότητα. Το «Βαν-κόντα» είναι ένα παράδειγμα που προέρχεται απ' τούς Ντακότα. Οι λευκοί μετέφεραν την ιδέα αυτή σαν «Μεγάλο Πνεύμα», αλλά στην πραγματικότητα η λέξη σήμαινε

μιά δύναμη ζωής και δημιουργίας που είχε μιά προσωπικότητα και που μπορούσε ή ανθρωπότητα να προσεγγίσει με τις εκκλήσεις για βοήθεια. Μιά τέτοια αίσθηση για την ύπαρξη μιάς υπερκείμενης δύναμης, μιάς δύναμης που εκτείνεται πέρα απ' τον φυσικό κόσμο, φαίνεται ότι ήταν πολύ διαδεδομένη στην ανθρωπότητα.

Είναι ενδιαφέρον το ότι η ιδέα για έναν προσωποποιημένο δημιουργό δεν σχηματοποιήθηκε παρά μονάχα τότε που η ανθρωπότητα έφτασε στο στάδιο της πρωτόγονης γεωργίας. Η ιδέα της προστατευτικής δύναμης είναι αρχαιολογική, αλλά έπρεπε να εισχωρήσει σε μιά πλήρη συνειδητοποίηση - φευγόντας απ' τον χώρο του υποσυνείδητου - προτού να αναδυθεί η μορφή ενός πραγματικού δημιουργού-θεότητας. Ο θεός είναι από μιά άποψη προϊόν λογικής νόησης. Είναι λογικός και μπορεί να γίνει αντιληπτός σαν ένας γέροντας με τεράστιες και άπιστευτες δυνάμεις. Το όραμα του Μπλέκ για τον 'Αρχαίο των 'Ημερών που γεωμετρει το σύμπαν, αποτελεί την καλύτερη απεικόνιση του θέματος. Αυτός ο Δημιουργός-θεός έχει σχεδόν μόνιμα μιά δραστήρια ανδρική προσωπικότητα. Χριστιανοί, Έβραίοι και Μωαμεθανοί τον εικονίζουν σαν τον πλάστη που βάδιζε στον όμορφο Κήπο της 'Εδέμ και μιλούσε προσωπικά στους πρώτους μας προγόνους. Σ' αυτή τη φάση, αποτελεί την όνειρική εικόνα του σοφού γέροντα, που είναι ο βοηθός κι ο οδηγός της ψυχής. Παρόλα αυτά πέρασε από πολλές διαφοροποιήσεις, τις οποίες ενέπνευσε η ανθρώπινη λογική.

Η Πολυνησιακή άποψη για τον δημιουργό είναι απόλυτα λογική. Οι πολυμήχανοι εκείνοι ναυτικοί γνώριζαν ότι η ζωή προήλθε από το δώρο του σέξ. Η ιερή αυτή μαγεία ήταν το μέσον με το οποίο οι πρόγονοί μας ήρθαν σε ύπαρξη και πριν απ' αυτούς οι πρόγονοί τους, έτσι ώστε στην αρχή του χρόνου πρέπει να υπήρχε κάτι τό ενιαίο. Η ζωή γεννιόταν με τη δράση του αρσενικού πάνω στο θηλυκό. Έτσι, ο δημιουργός έπρεπε να δημιουργήσει μιά θηλυκή πλευρά στους κόσμους του. Το όνομα του θεού της δημιουργίας ήταν Τανγκαρά. Ήταν αρσενικό και πατέρας όλων των όντων. Μερικές ιστορίες λένε ότι δεν είχε συγκεκριμένο σχήμα κι εκδηλωνόταν με ανθρώπινη μορφή όταν δημιουργούσε τον κόσμο. Πολλές ομάδες των Πολυνησίων τον θεωρούσαν σαν δημιουργό, αλλά και σαν μιά οντότητα επίσης

Τανγκαρά, ο Πολυνησιακός δημιουργός όλων των πλασμάτων.

που δεν ήταν δυνατό να γίνεται γνωστή. Μερικές ομάδες πίστευαν ότι ήταν μιά δύναμη ζωής μέσα στα ζωντανά πλάσματα. Οι ταυτότητες αυτές συγχέονται όχι τόσο εξαιτίας της διασποράς των Πολυνησιακών φυλών όσο εξαιτίας της αρχαίας θρησκείας που κυριάρχησε για περισσότερο από δύο αιώνες και των αναμνήσεων των ποικίλων πρόσθετων στοιχείων που άφησαν οι Χριστιανικές ιεραποστολές.

Ένας μύθος λέει ότι ο Τανγκαρά περιβαλλόταν από ένα άμορφο σκοτάδι, σά

νά ήταν μέσα σ' ένα αυγό, απ' το οποίο δημιούργησε τα πρώτα όντα - θηλυκό και αρσενικό - που αργότερα αποτέλεσαν τη γη και τον ουρανό. Από την ένωση τους γεννήθηκαν όλα τα πράγματα.

Μιά άλλη παραλλαγή θεωρεί τον Τανγκαρά σαν ένα θεό του ουρανού που πετά μιά πέτρα στον δίχως όρια ώκεανό και δημιουργεί τη στεριά, κι ύστερα ένα σπόρο που αναπτύσσεται σε κλήμα, τό οποίο αργότερα καταρρέει και καταστρέφεται. 'Απ' τα χαλάσματα αναδύονται παράξενα σκουλήκια που γίνονται ανθρώπινα όντα. Δεν είναι όμως αυτή η πρωταρχική ιδέα, την οποία μάλιστα ίσως να συναντούμε σ' ένα αγαλματίδιο που έφερε από την Ταϊτή ο πλοίαρχος Κούκ. Το αγαλματίδιο αυτό έχει ανθρώπινη μορφή και τό σώμα του καλύπτεται από μικρές ανθρώπινες φιγούρες που προφανώς βγαίνουν (προκύπτουν) από τό σώμα του θεού. Η ιστορία πίσω απ' αυτή τη φιγούρα είναι ένας μύθος για τον πρώτο δημιουργό, τον Τανγκαρά, που γεννά ο ίδιος τα πλάσματα της θάλασσας και του αέρα, τα φυτά, τα βράχια, τα ζώα και τούς ανθρώπους.

Ο Πολυνησιακός μύθος ίσως να έχει προέλθει απ' τη νοτιοανατολική 'Ασία, απ' όπου ήρθαν περνώντας τον ώκεανό οι πρόγονοι, στην πρώτη χιλιετηρίδα πρὸ Χριστού. Ίσως να υπάρχει κάποια σχέση με τό πρώτο όν, τόν Π'άν Κού, του οποίου η λατρεία ήρθε απ' τό Σιάμ στη νότια Κίνα λίγο μετά τη μετανάστευση των Πολυνησίων. Στά άκρα της Πολυνησίας, στο ξεκομμένο νησί του Πάσχα, η Πολυνησιακή θρησκεία πήρε ολοκληρωμένη μορφή και οι χαραγμένες ξύλινες πινακίδες φανερώνουν ότι οι ιεροί ύμνοι των θεών έμοιαζαν πολύ με κείνους της Ταϊτής, απ' όπου είχαν ξεκινήσει οι πρόγονοι. Είναι πάντως σημαντικό τό γεγονός ότι τό όνομα του πρώτου προγόνου του νησιού διατηρήθηκε στο αγαλμα που υπάρχει στην κορφή του ιερού ήφαιστειου Ράνο Παράκου. Ήταν τό όνομα Χόα Χάκα Νάνα 'Ια, «Αυτός που διασχίζει τό κύματα». Έδώ επιβιώνει η ιδέα του άνεμου που φυσάει πάνω στα νερά και δημιουργεί ζωή. Δεν πρέπει να ξεχνά κανείς ότι ο Τανγκαρά ήταν επίσης θεός του μεγάλου ώκεανού. Η ιδέα όμως της προέλευσης της ζωής απ' τον άφορο της θάλασσας υπήρχε και στο μακρινό Περού. Το νήμα του ονόματος του Δημιουργού Βιρακότσα ήταν περίπου τό ίδιο.

Ο Βιρακότσα ήταν η πνοή της ζωής, κι όμως περιγραφόταν στους εμβολείς Ισπανούς του 16ου αιώνα σαν ένας ηλικιωμένος άντρας με λευκό μανδύα, λαμπερά λευκά μαλλιά και γένια. Ίσως νά έχουμε την εικόνα αυτή στη μορφή ενός καθιστού γέρου με λευκή γενειάδα, που υπάρχει πάνω σ' ένα πήλινο δοχείο των Ιαίμου του 4ου ή 5ου αιώνα μ.Χ., αυτό όμως δεν είναι απόλυτα σίγουρο. Στους χρόνους των Ίνκας, ο Δημιουργός ήταν κάτι τό εξαιρετικά σπουδαίο για νά 'χει ναούς, εκτός από ένα οικοδόμημα που ήταν αφιερωμένο στη λατρεία του. Αυτό δεν βρισκόταν στο Κούζκο, αλλά σέ μία περιοχή που άπειχε κάπου δύο ημερών πορεία. Υπήρχε επίσης ένας ναός κοντά στην περιοχή της Λίμα, αφιερωμένος στην αρχαία θεότητα Πατσκαμάκ, που ήταν επίσης ο Δημιουργός. Οι δύο αυτές θεότητες θεωρούνταν ότι ήταν μία και μόνο, με δύο διαφορετικά όνόματα. Βασικά ο Πατσκαμάκ ήταν θεός της θάλασσας. Ένα ύφαντό που υπάρχει στο Βρετανικό Μουσείο δείχνει τη μορφή του Δημιουργού στη μέση μίας θάλασσας γεμάτης ψάρια, και ίσως η παράσταση αυτή ν' άντανεκλά κάποια τοπική σύλληψη της έννοιας του Θεού. Ο Βιρακότσα πάντως πήρε τό όνομά του απ' τόν άφρό της θάλασσας που δημιουργούν οι άνεμοι. Η άποψη αυτή είναι άρχετυπική και ανήκει στην ανθρωπότητα σαν ένα σύνολο. Στην εποχή των Ίνκας πίστευαν ότι ο Βιρακότσα αναδύθηκε απ' την ιερή λίμνη Τιτικάκα. Πέρασε στη στεριά, δίνοντας όνόματα στις περιοχές, δημιουργώντας βουνά και κοιλάδες, κι ύστερα εξαφανίστηκε από την άκτι του Ισημερινού. Ο Βιρακότσα ήταν θεός των θεών, και οι Ίνκας τόν λάτρευαν σ' ένα ιδιαίτερο βωμό έξω απ' τό Κούζκο, όπου δεν βρισκόταν σέ σύγκρουση με τόν θεϊκό ήλιο, τόν πρόγονο των Ίνκας.

Στό Κορικάντσα, τό ναό του ήλιου του Κούζκο, τόν ύμφαλό της γής, οι πρώτες άκτίνες του ήλιου περνούσαν την ημέρα της Πρωτοχρονιάς την είσοδο κι έκαναν τό χρυσό τοίχο νά λάμψει, εκεί που ό εκάστοτε Ίνκα έκανε την όλονυκτία του. Έστεκε μόνος του, περιτοιχισμένος απ' τίς μούμιες των προγόνων του, που είχαν μεταφερθεί εκεί ειδικά για την περίσταση. Κάθε μία απ' αυτές είχε τη θέση της και τό χρυσό της έμβληματα. Ο Ίνκα δεν φορούσε τό ιερό κάλυμα της κεφαλής του, θέλοντας έτσι νά δείξει την ύποταξη του στον πατέρα του τόν ήλιο. Ο ήλιος λοιπόν έμπαινε μέσα στό ναό, που πλημμύριζε τότε από ένα χρυσό φώς. Τί υπήρχε όμως σχεδιασμένο πάνω

Άριστερά ο Χάα Χάκα Νάνα 'Ια, ο πρώτος πρόγονος των κατοίκων του Νησιού του Πάσχα. Δεξιά, μία μορφή των Μοταίνα πάνω σ' ένα δοχείο απ' τό Περού. Τό γενειοφόρο όν ίσως νά παριστάνει τόν Βιρακότσα.

Τά τεράστια, αυτά αγάλματα του Νησιού του Πάσχα αντιπροσωπεύουν τούς προγόνους των κατοίκων.

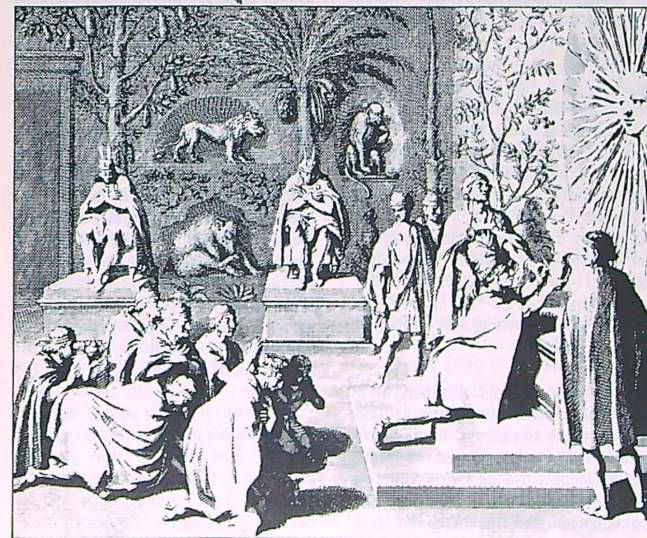
στον τοίχο; Η ιστορία της Δημιουργίας. Πάνω πάνω υπάρχει μία ομάδα από πέντε άστέρια που συμβολίζει τίς τέσσερις κατευθύνσεις και τό κέντρο. Άριστερά και δεξιά είναι ό ήλιος και ή σελήνη, που σχετίζονται με την Άφροδίτη σαν πρηνό και βραδινό άστέρι. Στό κέντρο, ο Βιρακότσα και κάτω απ' αυτόν ό Σταυρός του Νότου, σαν όρόσημο του σημείου περιστροφής των ουρανών. Κάτω απ' αυτό υπάρχουν τά ιερά σύμβολα της άστραπής και του ουράνιου τόξου που καλύπτουν τη γή, ή όποία έχει τά βουνά κι ένα μεγάλο ποταμό. Στά δεξιά του υπάρχει ένα πούμα και μία ιερή λίμνη (ίως ή Τιτικάκα).

Στό τελευταίο προς τό κάτω τμήμα υπάρχουν οι ιεροί τόποι της εμφάνισης του πρώτου άνδρα και γυναίκας και τό προγονικό φυτό άραβόσιτος. Έδώ έχουμε μία διαδοχική σειρά της δημιουργίας, στην όποία ό χρόνος παριστάνεται απ' την

κίνηση των Πλειάδων, που όροθετούν την έναρξη του σέ όλους τούς λαούς.

Άριστερά υπάρχουν άστέρια και δεξιά άστέρια σκεπασμένα από σύννεφα. Απ' τό Περού οι Πλειάδες διακρίνονται για ένα σύντομο διάστημα πάνω απ' τόν βορεινό όριζοντά τό Μάιο, ενώ είναι έντελώς άόρατες τό Νοέμβρη. Αυτό είναι τό σημάδι του αρχαίου Κελτικού έτους στην Εύρώπη και σέ πολλά άλλα μέρη. Για τό Περού δεν ήταν ένα τόσο πρακτικό σημάδι για τό χρόνο, αλλά ίσως νά έμειναν από κάποια προγονική παράδοση που υπήρχε προτού οι πρόγονοι των Ίνδιάνων νά μετακινηθούν τόσο νότια.

Στή μέση όμως όλων-των πραγμάτων υπάρχει ο Βιρακότσα, που παριστάνεται με ένα σχεδόν όβάλ σχήμα από χρυσάφι στό κέντρο του τοίχου. Τό μήνυμα ήταν σαφές: ο Δημιουργός ήταν κάτι τό άμορφο και μη δυνατό νά γίνει γνωστό. Υπάρχει όμως

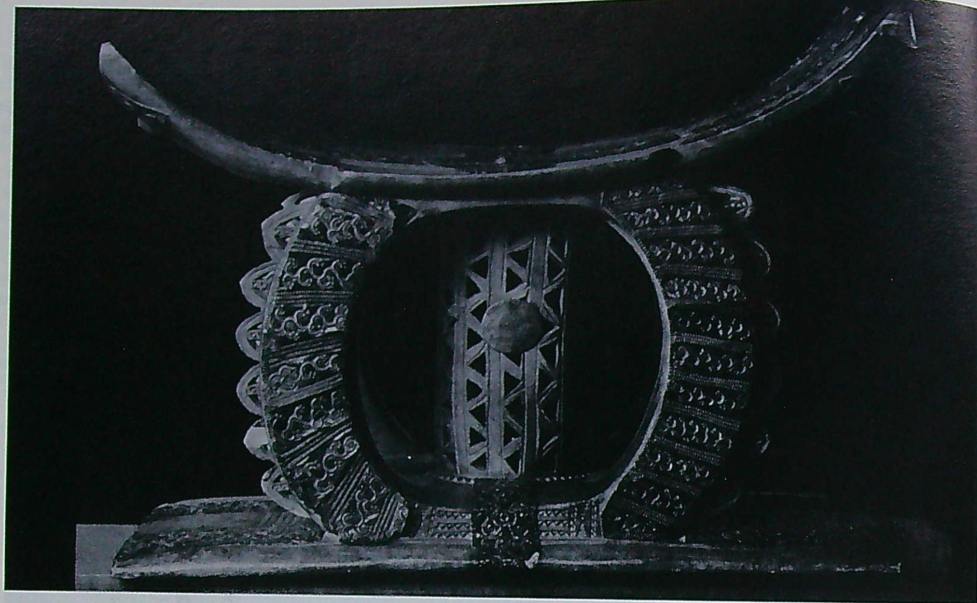

Μιά άναπαράσταση, του 18ου αιώνα, ής τελείας προσφορών των Ίνκας προς τόν ήλιο.

Πέτρινα καθίσματα στό Κένκο, απ' τά όποία λέγεται ότι ό πρώτος Ίνκα κατέβηκε στό Κούζκο.

μία ιστορία, σύμφωνα με την όποία στό ναό του, στό Κάτσα, υπήρχε μία μεγάλη πέτρινη εικόνα του, ενώ άλλες ιστορίες λένε ότι στό Κορικάντσα υπήρχε μία χρυσή φιγούρα του Θεού.

Είναι φανερό ότι ή έννοια του Βιρακότσα είχε έναν διυισμό. Απ' τη μία μεριά τό ανθρωπόμορφο όν που βάδιζε και δημιουργούσε στό πέρασμά του, κι απ' την άλλη μία έννοια ένέκφραστης δύναμης που βρισκόταν πέρα απ' την ανθρωπινή έπαφή. Μία πιό πρωτόγονη κοινωνία δεν θά άντιμετώπιζε πρόβλημα μ' αυτό τόν διυισμό, αλλά για τούς Περουβιάνους υπήρχε ένα θεολογικό πρόβλημα και ίσως ή έννοια της μίας άόρατης πηγής ζωής που πηγάζει απ' τούς άφρούς της θάλασσας νά ήταν μία φιλοσοφική εξέλιξη μέσα στους κόλπους των οργανωμένων ιερατείων της αυτοκρατορίας των Ίνκας. Ένα ενδιαφέρον όμως χαρακτηριστικό είναι ότι άν και ό Βιρακότσα θεωρείται σαν ό δημιουργός του Περού, δεν υπάρχουν στοιχεία - άναφορές για τί δημιουργία της

Τό τελετουργικό κάθισμα μίας βασιλείας των 'Ασάντι. 'Η κεντρική κολώνα πιστεύεται ότι περιέχει τις ψυχές των υπηκόων της.

γής σάν σύνολο.

Ίσως νά υπάρχει ένα παρόμοιο κενό στις ιστορίες γιά τή δημιουργία τών αρχαίων κατοίκων τών περιοχών τής Βαλτικής. Στο Πρόξ 'Εντα τουλάχιστον, ή ιστορία τής έναρξης τών πάντων πού εϊπώθηκε στο Γκύλφι προήλθε προφανώς άπ' τήν ιστορία τής Βίβλου καί ο Πατέρας τών Πάντων φαίνεται ότι αντίστοιχούσε στον Θεό-Πατέρα τήν εποχή πού ο νομοθέτης Σνόρι Στουρλουσον έγραψε όλα αυτά τόν 13ο αιώνα. 'Η άληθινή όμως ιστορία άρχίζει όταν ο 'Υψηλότερος ρωτήθηκε τί έκανε ο Δημιουργός πριν από τή δημιουργία. 'Εκείνος λοιπόν άπάντησε στον Γκύλφι ότι τότε δεν υπήρχε τίποτα: μόνο τό κενό υπήρχε. 'Υστερα έγινε τό Νιφλχάιμ, τό σπίτι τών όμιχλών, στή μέση του όποιου υπήρχε ένα άναβράζον δοχείο άπ' όπου έρρεαν όκτώ μανιασμένοι ποταμοί. 'Ο πρώτος κόσμος πού δημιουργήθηκε ήταν ο Μάσπελ, ή ζεστή νότια γή, πού ήταν όμως τόσο τρομερή ώστε κανένας δεν μπορούσε νά ζήσει εκεί.

Τά ποτάμια αυτά πήγαιναν άργά προς τό βορά, ψύχονταν καί μετέφεραν μία μάζα από ένα παράξενο ύλικό σάν προζύμι πού τελικά τό ψύχος του βορά μετέτρεπε

σέ πάγο. Μετέφεραν επίσης ένα φινό ύγρό πού στό τέλος πάγανε καί γεφύρωνε τό βορειότερο άκρο του μεγάλου κενού. Στο νότιο όμως άκρο τό κενό θερμαινόταν άπ' τή θερμότητα του Μάσπελ καί γίνονταν μία έκτυφλωτική κόκκινη λάμψη. 'Υστερα, στό σημείο πού ή ζεστή συναντούσε τόν πάγο, σχηματίζονταν σταγόνες νερού πού έπεφταν. Μέσα σ' αυτές τις σταγόνες έμφανίστηκε ή ζωή, πού πήρε τή μορφή ενός άνδρα πού ονομάστηκε 'Υμίρ. Αυτός ήταν ο προπάτορας όλων τών σοφών γυναικών, τών μάγων καί τών γιγάντων. 'Αργότερα οι άνθρωποι φοβόντουσαν νά τόν κατατάζουν άνάμεσα στους θεούς γιατί ήταν ο πατέρας τών φοβερών παγωμένων δράκων. 'Ο 'Υμίρ ο γίγαντας άποκοιμήθηκε, καί τά πόδια του ζευγαρώθηκαν καί γέννησαν τή ράτσα τών παγωμένων γιγάντων, ενώ άπ' τήν άριστερή του μασχάλη γεννήθηκαν ο πρώτος άνδρας καί ή πρώτη γυναίκα.

'Η ιστορία συνεχίζει λέγοντας ότι οι πάγοι πού έλυωναν έγιναν μία άγέλαδα πού έτρεφε μέ τό γάλα της τόν 'Υμίρ. 'Η άγέλαδα αυτή έγλυψε κι άπομάκρυνε τους πάγους, άποκαλύπτοντας έναν άνδρα (εδώ έχουμε μία δεύτερη ιστορία γιά τήν προέλευση του ανθρώπου), τόν Μπούρι, ο όποιος παντρεύτηκε τή Μπέσπλα, κόρη ενός άπ' τους παγωμένους γίγαντες, κι άπόκτησε μαζί της τρεις γιούς, άπ' τους

όποιους ο μεγαλύτερος ήταν ο 'Οντίν, ο κυρίαρχος τών ούρανών καί τής γής.

Τά τρία άδελφια σκότωσαν τόν 'Υμίρ κι όλους τους γίγαντες έκτός από έναν. Μετέφεραν τό σώμα του 'Υμίρ στά μεγάλα βάθη καί τό μεταμόρφωσαν στον κόσμο μας. Τό αίμα του έγινε τό νερό τής γής, ή σάρκα του τό χώμα καί τό κρανίο του ο θόλος του ούρανού. 'Απ' τις συνθήκες τής νότιας γής τής φωτιάς έφιαξαν τόν ήλιο, τή σελήνη καί τους πλανήτες καί χρησιμοποίησαν τά όστά του γιά νά φωτιάσουν τους κόσμους τους. 'Υστερα οι τρεις πρώτοι θεοί πήγαν στήν άκτή κι έφτιαξαν από ένα δέντρο στον πρώτο άνδρα καί τήν πρώτη γυναίκα (μία τρίτη παραλλαγή). Στή συνέχεια έχτισαν τήν πανίσχυρη πόλη τους Μιντγκαρντ καί κυβέρνησαν τή γή έχοντας τά μάτια τους άνοιχτά γιά τυχόν κινδύνους πού θά μπορούσε νά τους δημιουργήσει ή ράτσα τών γιγάντων πού άκολούθησε. 'Ο 'Οντίν ήταν ο πατέρας τών θεών καί τών ανθρώπων.

'Η θέση του 'Οντίν μέσα σ' αυτό τόν συνδυασμό τών μύθων δεν άπέχει καί πολύ από τή θέση του Δία στην έλληνική μυθολογία. Οι Νορμανδοί πάντως είχαν μία πολύ πιο λίγο ξεκάθαρη ιδέα γιά τις δυνάμεις πού ύπάρχαν πριν από τή γέννηση τών θεϊκών ομάδων. 'Η αίσθηση γιά τήν ύπαρξη μιάς μοίρας πού διέπει τά πάντα κυριαρχεί σέ όλους τους θρησκευτι-

κούς μύθους του βορά. Ίσως ή αντίθεση πού υπάρχει άνάμεσα στον πάγο καί τή φωτιά, νά είχε έναν ιδιαίτερα 'Ισλανδικό χαρακτήρα, επειδή οι ποιητές θά μπορούσαν νά παρατηρήσουν τέτοιες τιτάνιες αντιθέσεις.

Μιά παρόμοια άοριστία γιά τήν προέλευση του σύμπαντος συναντάμε στή λατρεία του θεού του ούρανού Νυάμε τών 'Ασάντι, ο όποιος άπλώς υπήρχε εκεί σάν βασιλιάς μιάς ιεραρχίας από όμπόσομ, θεϊκές δυνάμεις δηλαδή του ούρανού. 'Όταν καταγράφηκε ή ιστορία του θεού αυτού άπ' τόν μεγάλο άνθρωπολόγο Ρ. Ράτραιν, οι 'Ασάντι είχαν ήδη κάπου τρεις αιώνες περιστασιακών έπαφών μέ Εύρωπαίους ιεραπόστολους, κι ένα πολύ μεγαλύτερο χρονικό διάστημα έπαφών, μέσω του έμπορίου, μέ Μωαμεθανικά 'Εμιράτα του Σουδάν. Ίσως λοιπόν ένα μέρος αυτών τών αντιλήψεων νά προήλθε άπ' αυτές τις έπαφές. Πάντως ο Νυάμε ήταν τυπικά ένας 'Αφρικανικός θεός του ούρανού, μέ τήν έννοια ότι ήταν ένας κυβερνήτης πού περιστοιχίζονταν από έναν κύκλο ύποθεστων θεοτήτων πού σχημάτιζαν μία παλατιανή ιεραρχία. Λεγόταν ότι δεν του άρεσε καί πολύ ν' άνακατεύεται στις ύποθέσεις του ανθρώπου, αλλά οι άνθρωποι δεν τόν παραμελούσαν ποτέ.

Κάθε νοικοκυριό στο άρχαίο βασίλειο τών 'Ασάντι είχε έξω στο ύπαιθρο ένα τραπέζι προσφορών, στο όποιο κάθε πρῶτο τοποθετούσαν λίγο φαγητό καί κρασί προς τιμήν του προστάτη τών πάντων.

'Ο Νυάμε μοιραζόταν τή δύναμή του μέ τή θεά τής γής 'Ασάσε Γιά, πού στήν ουσία ήταν ή βασίλισσα του παλατιού του. Αυτός όμως ήταν ο προπάτορας τής βασιλείας τών 'Ασάντι. Στή βασιλεία του Βασιλιά 'Οσάι Τούτου, ο ίερέας του Νυάμε κάλεσε τό Χρυσό Κάθισμα άπ' τόν ούρανό. Στή διάρκεια αυτής τής τελετής σφαχτήκαν πολλά ζώα καί μερικοί άνθρωποι προς τιμήν τών θεών, καί έμφανίστηκε ένα μεγάλο σύννεφο άπ' τό όποιο κατέβηκε ένα πολύ άλλο έζυλινο κάθισμα μέ δύο χρυσές καμπάνες καί στάθηκε μπροστά στον Βασιλιά. Θεωρήθηκε όμως ότι ήταν πολύ ιερό γιά νά καθίσει πάνω του, γιατί περιείχε τό πνεύμα του ένθους τών 'Ασάντι πού προστατεύονταν από τήν 'Ανωθεν Δύναμη.

Αυτό τό Χρυσό Κάθισμα ήταν κάτι σάν Παλάδιο γιά τό έθνος τών 'Ασάντι. Στή διάρκεια τής Βρετανικής κατοχής, τό Κάθισμα είχε κρυφτεί άπ' τους κατοίκους κι όταν ένας λευκός κυβερνήτης ζήτησε νά τό φέρουν ενώπιόν του γιά νά καθίσει, έβλοντας έτσι νά δείξει ότι αυτός ήταν πιά ο κυβερνήτης, του είπαν ότι ήταν πολύ

Βραχογραφίες στα θουνά Κιμπέρελντ της Αυστραλίας, πού άπεικονίζουν τά Βοτζίνα, τά πνεύματα πού έδωσαν ζωή στους πρωτόγονους τής περιοχής.

παλιό καί δεν υπήρχε πιά. Αυτό ήταν άλήθεια γιατί ό,τι είχε άπομείνει ήταν κάτι λιγοστά κομμάτια καί οι δύο χρυσές καμπάνες. Τώρα βρίσκεται στήν κατάλληλη θέση του στή χώρα τών 'Ασάντι.

Τό Κάθισμα άντανανκλά τήν πίστη τών 'Ασάντι ότι ο μεγάλος βασιλιάς τών Ουρανών βρισκόταν πάντοτε σ' έπαφή μέ τό λαό του, έστω κι άν δεν έλεγχε έπίσημα τις ύποθέσεις τών ανθρώπων.

'Η πιο λογική ιστορία γιά τήν προέλευση τών θεών φαίνεται πώς είναι ή Βαβυλωνιακή ιστορία τής Δημιουργίας, τό 'Ενούμα 'Ελίσ. 'Εδώ ή άρχή είναι ένα άσαφές στα προσωποποιημένο κενό, άπ' τό όποιο άναδύθηκαν κατ'ά μία σειρά θεοί καί, τελικά, ο Μαρδούκ πού πήρε τήν έξουσία του Βασιλιά τών Ουρανών. 'Ο άγώνας γιά τή δημιουργία έχει ιδιαίτερη έμφαση σ' αυτό τό γνωστό έπος. 'Από μερικές άπόψεις ή δομή τής διαδοχής του δεν άπέχει καί πολύ άπ' τήν ιστορία γιά τήν προέλευση τών Νορβηγικών θεοτήτων. Μία περισσότερο κατανοήσιμη πρώτη αίτία καί μία ευγενέστερη αφήγηση γιά τή Δημιουργία συναντάμε στα πρώτα έπη καί ύμνους τών 'Αρείων. 'Ο άπλός πολυθεϊσμός τών πρώτων Βεδικών χρόνων άντανανκλά έναν βουκολικό λαό μέ πολλούς θεούς, αλλά δίχως καί μεγάλη ένότητα άνάμεσά τους. Ίσως τό σημαντικό χαρακτηριστικό τών πολλών θεών πού είναι όμαδοποιημένοι σύμφωνα μέ τή λειτουργικότητά τους νά ήταν μία άντανάκλαση τής φύσης τής ζωής κατ'ά φυλές.

Σέ μία πολύ μεταγενέστερη περίοδο, όταν οι νεοφερμένοι στήν 'Ινδία έγκαταστάθηκαν σέ οργανωμένες πόλεις-κράτη (πού ίσως νά προέκυψαν από τήν έπαφή μέ τους ήττημένους λαούς του πολιτισμού τής κοιλάδας του 'Ινδού) ήταν πού κωδικοποιήθηκαν οι ιδέες γιά μία θεϊκή ιεραρχία. Ταυτόχρονα, όταν ή πολιτιστική πρόσδος έκανε άναγκαία τήν κοινωνική ένότητα κάτω από έναν ήγέτη, έγινε

εύκολότερα κατανοητό τό ότι καί ή ούράνα ιεραρχία πρέπει επίσης νά έχει έναν άρχηγό.

'Ανάμεσα στις πολυπλοκότητες του 'Ινδουισμού υπήρχαν πολλές παραλλαγές τής ιστορίας τής Δημιουργίας, αλλά βασικά ή ιστορία τών Ούπανισάδων (1000 π.Χ. περίπου) είναι εκείνη πού εκφράζει περισσότερο άμεσα τή σκέψη γιά τό άνώτατο όν, γιά έναν άδημιούργητο νοϋ πού πήρε μορφή καί έδωσε ύπαρξη στον χρόνο καί στο σήμα.

Τό σχετικό κείμενο είναι τό Μπρίχαντ- 'Αρανούκα Ούπανισάδα. Σ' αυτό ή Δημιουργία έχει προχωρήσει ένα βήμα, ο Μπράχμαν έχει τή μορφή ενός ανθρώπου πού είναι μόνος στο άπειρο. Αισθάνεται φόβο, αλλά σκέφτεται ότι ο φόβος γίνεται αισθητός όταν κάποιος δεν είναι πιά ο 'Ενας καί μόνο. 'Αντιλαμβάνεται ότι δεν υπάρχει εύτυχία καί ότι ο μοναχικός δεν μπορεί νά γευτεί τήν εύτυχία κι έτσι διαχωρίζεται ο ίδιος σέ δύο μέρη. Είναι τό άρσενικό καί τό θηλυκό, ο πρώτος άνδρας καί ή πρώτη γυναίκα. 'Αγκαλιάζει τή γυναίκα του κι ύστερα, μέ τήν ένωση τών δύο, έρχεται ή γέννηση τών πρώτων ανθρώπων όντων.

Τό θηλυκό μόνο του Μπράχμαν ένοχλείται πάρα πολύ γιατί έχει δημιουργηθεί, καί είναι έπομένως από μία άποψη παιδί του. Είναι σωστό πού άγκαλιάστηκε άπ' τόν δημιουργό του; 'Αποφασίζει νά κρυφτεί παίρνοντας μορφή ζώου, πού στήν άρχή ήταν μία ιερή άγέλαδα. 'Ο Μπράχμαν όμως γίνεται ταύρος καί δίνει έτσι ζωή στο πρώτο μωσαράκι. Αυτό συμβαίνει σέ όλες τις μορφές τής ζωής, ο Μπράχμαν σάν άρσενικό καί θηλυκό δημιουργεί καί δίνει ζωή (γεννάει) σέ όλα τά ζωντανά πράγματα. 'Ετσι, ο Μπράχμαν είναι ταυτόχρονα ο δημιουργός καί ή όλη δημιουργία, γιάτί τά πάντα γίνονται άπ' αυτόν.

Στή συνέχεια δημιουργεί φωτιά μέ τήν τριβή. 'Η φωτιά είναι ένας θεός καί είναι δημιούργημα του Μπράχμαν όπως καί όλοι

οι θεοί. Αυτός περιέχει τα πάντα και βρίσκεται μέσα στα πάντα. Δημιουργεί το Σόμα, τον σπόρο που είναι ύγρος και όλο νερό. Έτσι στο σύμπαν υπάρχει είτε τροφή είτε αυτός που τρώει, την τροφή. Άγκυ, ή φωτιά, είναι αυτό που τρώει, και Σόμα είναι η τροφή.

Έτσι η δημιουργία παίρνει σχήμα και όνομα, οι θεοί υπάρχουν σαν δημιουργήματα του Μπράχμαν και όλα τα πράγματα προέρχονται απ' αυτόν. Υπάρχει στον ανώτερο ούρανο που δημιούργησε για τους θεούς, αλλά βρίσκεται και μέσα σε όλα τα δημιουργήματα, μία που τα πάντα προέρχονται απ' αυτόν. Βρίσκεται μέσα σε όλο το φάσμα της δημιουργίας του λές κι έχει εισχωρήσει μέσα σε κάθε κοματάκι από κάθε δημιουργήματα. Στους ανθρώπους βρίσκεται μέσα σε κάθε σημείο τους, είναι η εσωτερική ενότητα, το θεϊκό Έγώ όλης της Δημιουργίας.

Σε μεταγενέστερους χρόνους η λατρεία του Σίβα πήρε την εϋθύνη της Δημιουργίας. Ο Σίβα είναι ένας τρομερός θεός, ο Κύριος του Χορού. Σάν Βασιλιάς των Ζώων αντιπροσωπεύει όλες τις δυνάμεις της φύσης. Φαίνεται ότι, ιστορικά, ήταν μία αρχαία θεότητα, της οποίας η εικόνα βρίσκεται στον πρό των Άρειων πολιτισμού της Κοιλιάς του Ινδού. Θεωρούνταν ότι υπήρχε πριν από κάθε δημιουργία. Η δημιουργία του κόσμου και η τελική του καταστροφή ήταν ένα θέμα ψυχαγωγίας για τον θεό, καρπός του αιώνιου χορού του. Μ' αυτή τη μορφή του δημιουργικού χορευτή διακρίνεται σε πολλές παραστάσεις, που απεικονίζουν την όμορφη και μεγαλοπρέπεια της ύπαρξής του.

Ένας άλλος μύθος έλκει την προέλευση του θεού Μπράχμα απ' τον πρωταρχικό Μπράχμαν. Λέγεται ότι ο Μπράχμα γεννήθηκε απ' τον άραλο του, ότι αναπτύχθηκε και περιβλήθηκε ένα χρυσό αυγό, που αργότερα έσπασε στη μέση για να γίνει η γη κι ο ούρανος κάτω απ' την κυριαρχία του Μπράχμα, ο οποίος κυβερνούσε από τα Όλμυια ύψη των ούρανών. Οι ιστορίες αυτές είναι πολλές και φανερώνουν τοπικές παραλλαγές και αρκετές σχολές φιλοσοφίας. Η λογική και η άγαπη ελπίη στις καρδιές των μουσικιστών, κι έτσι η μυθολογία έγινε όλοένα και πιο πολύ μία εσωτερική εμπειρία και λιγότερο ικανή να δώσει εξηγήσεις με υλιστικούς όρους.

Μία βαθειά αίσθηση για την ύπαρξη της κυριαρχίας δύναμης της μυστηριώδους ενέργειας που κρατά τον κόσμο και τα όντα του στην ύπαρξη, φαίνεται ότι είναι χαρακτηριστική της ανθρώπινης κατάστασης, τουλάχιστον στο όχι και τόσο εξελι-

Ο θεός Σίβα και η συντροφός του στο θρόνο του πάνω στο ιερό βουνό Κιλάσα (πίνακας του 18ου αιώνα).

γμένο φυσικό επίπεδο. Το ανώτατο στοιχείο ανάμεσα σ' αυτές τις ιστορίες είναι εκείνο της Ινδουιστικής πίστης. Οι υλιστικές απόψεις-έννοιες του Δία στον πιο ανεπτυγμένο τεχνολογικά κλασικό κόσμο είναι συγκριτικά άσημαντες. Πιθανότατα η αιτία να έγκειται στη διαφορετική ανάπτυξη της φιλοσοφίας. Στην Ινδία υπήρχε η τάση ν' αναπτύσσεται η θρησκευτική διδασκαλία μέσω της αυτο-ακρόησης και της λογικής επί ενός μη-υλιστικού πεδίου.

Οι Δυτικοί στοχαστές άπαιτησαν μία έρμηνεία του κόσμου σαν να είναι μία λογικά κατασκευασμένη, υλική οντότητα, κι έτσι η Δυτική φιλοσοφία διατύπωσε θεωρίες με όρους που σιγά - σιγά έγιναν περισσότερο επιστημονικοί και κατά ένα μέτρο υλιστικοί. Αυτό, πάντως, είναι ένα σημείο που ποτέ δεν προσεγγίζεται στη μυθολογία.

Ίσως το πλησιέστερο σημείο είναι εκείνο που πλησίασε η σκέψη στην Άπω Ανατολή. Οι Βουδιστές βρίσκουν ότι οι θεοί είναι προσωρινές εκδηλώσεις, μεγαλύτερης διάρκειας απ' ό,τι είναι οι άνθρωποι, αλλά όχι αιώνιες. Στη σκέψη τους υπήρχε μία συνεχής εξέλιξη της ζωής για άνωπολόγιστο χρόνο, έτσι ώστε το θέμα της δημιουργίας είναι μικρής σημασίας και ο ένας ούρανος θεός ξεπερνιέται από έναν άλλο. Τα πάντα βρίσκονται σε μία μεταβατική κατάσταση στο μονοπάτι προς την κατάσταση της Νιρβάνα, που δεν είναι τίποτε απ' αυτό το υλιστικό σύμπαν. Οι Ταοιστές έδωσαν την εντύπωση ότι το Ταό υπήρχε πριν απ' το χρόνο και το χώρο και δημιούργησε ένα θηλυκό πανομοιότυπο, αρχίζοντας έτσι μία αλυσίδα υπάρξεων. Τα πάντα όμως ήταν άβυσσος και άμορφη, επειδή το Ταό ήταν παντού και πουθενά, ήταν τα πάντα και τίποτα.

Το αν υπάρχει ένας συνδετικός κρίκος σ' αυτά τα διαφορετικά σχήματα νεοειθισμών αποτελεί θέμα συζητήσεων. Φαίνεται ότι είναι στη φύση των ανθρώπων των πλασμάτων να δέχονται την ιδέα ενός υπερφυσικού όντος κάποιου είδους. Αυτό ήταν η απλούστερη απάντηση στο πρόβλημα της προέλευσης της γης στην οποία ζει η ανθρωπότητα. Στην αρχή το συναισθηματικό ήταν άσφαές και παράλογο: Υπήρχε μία Άνωτερη Δύναμη κι αυτό ήταν αρκετό. Αργότερα ο πολιτισμός αναπτύσσεται και, με τις ευρύτερες κοινωνίες, δημιουργείται μία τάξη φιλοσόφων-ιερέων. Η αιτιολογική περιρριότητα στους ισχυρισμούς των τοπικών παραδόσεων. Πάνω στη βάση των ιστοριών για τους θεούς δομήθηκαν λογικές εχολογιές. Πάντοτε όμως αυτός ο κόσμος, πάνω απ' τη γη, αποτελούσε ένα μέρος πολύ μακρινό για το ανθρώπινο είδος και γεμάτο μαγική δύναμη. Άν ζητά κανείς μία εξωτερικοποίηση της ιδέας, αυτή μπορεί να βρεθεί στο άστρο. Το μυστήριο της τεράστιας ούρανης σφαίρας που περιβάλλει τη γη εντυπωσιάζει ανέκαθεν τον πρωτόγονο άνθρωπο. Στα σχέδια των άστρον όβλεπε θεούς και ήρωες, αλλά πέρα απ' αυτά υπήρχε το παντοτινό μεγάλο μυστήριο: ποιος υπάρχει εκεί πάνω που γυρίζει τον τροχό της μοίρας;

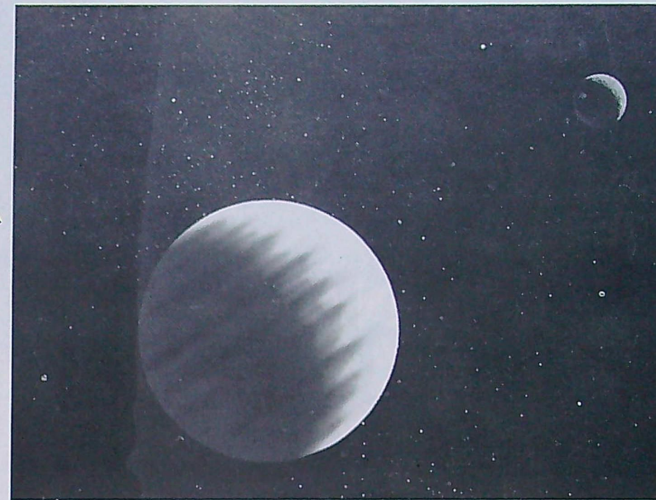
ΟΙ ΔΑΚΤΥΛΙΟΙ ΤΟΥ ΠΟΣΕΙΔΩΝΑ

Τζόελ Ντέμπις

ΚΑΠΟΤΕ ο Κρόνος ήταν ο μοναδικός πλανήτης με δακτύλιους στο ήλιακό μας σύστημα, όπως έγραφαν κάποτε τα έγκυρια αστρονομίας. Σήμερα είναι απλώς κάτι το άσυνήθιστο. Οι αστρονόμοι ανακάλυψαν δακτύλιους γύρω απ' τον Ουρανό το 1777 και γύρω απ' τον Δία το 1797. Τώρα μένει το θέμα για τον Ποσειδώνα, τον τελευταίο από τους τέσσερις γίγαντες αερίων. Έχει άραγε κι αυτός δακτύλιο; Η απάντηση προς το παρόν είναι: Ίσως.

Μέχρι να εκτοξευτεί το διαστημικό τηλεσκόπιο το 1985, και να περάσει από κοντά ο Βόγαϊτερ 2, ο καλύτερος τρόπος για την αναζήτηση των Ποσειδώνιων δακτυλίων είναι με τις παρατηρήσεις των επισκιάσεων από τη Γη. Το φαινόμενο της επισκίασης συμβαίνει όταν ένας πλανήτης περνά μπροστά από ένα μακρινό άστρο και μπλοκάρει για λίγο το φως του. Στο σύντομο αυτό χρονικό διάστημα οι αστρονόμοι μπορούν να μετρήσουν τη διάμετρο του πλανήτη, να έρευνήσουν την ατμόσφαιρά του και ν' αναζητήσουν τυχόν δακτύλιους. Έτσι βρήκαν τους δακτύλιους του Ουρανού και μ' αυτό τον τρόπο έρευνούν τώρα τον Ποσειδώνα. Μέχρι στιγμής τα στοιχεία που προέκυψαν από τρεις επισκιάσεις μας δίνουν ενδιαφέροντα δεδομένα. Μία επισκίαση φαίνεται ότι αποκάλυψε ένα καινούριο φεγγάρι γύρω απ' τον Ποσειδώνα, ενώ οι άλλες ίσως να παρέχουν ενδείξεις για την ύπαρξη δακτυλίων.

Τον Μάιο του 1981 ο Χάρολντ Ρέιτσε-μα και τρεις συνάδελφοί του στο Άστροσκοπείο του πανεπιστημίου της Άριζόνα παρακολούθησαν με δύο διαφορετικά τηλεσκόπια το πέρασμα του Ποσειδώνα από ένα άστρο. Ο ίδιος ο πλανήτης δεν μπλοκάρει το φως του άστρου, κάτι άλλο όμως το έκανε. Για όκτω περίπου δευτερόλεπτα το άστρο σκιάστηκε πλήρως και μετά ξαναφάνηκε. Ο Ρέιτσεμα πιστεύει ότι η ομάδα του βρήκε στοιχεία ενός μέχρι τότε άγνωστου φεγγαριού του Ποσειδώνα.

Ίσως ο δορυφόρος Τρίτων να άσκει τέτοια επίδραση στο δακτύλιο του Ποσειδώνα, ώστε ο πλανήτης αυτός να άποτελεί μία ιδιόμορφη εξαίρεση στο ήλιακό μας σύστημα.

Ήταν όμως αίγουρα μία εκπληκτική σύμπτωση το ότι ένα τόσο μικροσκοπικό σώμα συνέβη να βρεθεί στο κατάλληλο σημείο ακριβώς την κατάλληλη στιγμή για να μπλοκάρει το φως του άστρου. Αυτό δημιουργεί το έρωτημα: μήπως αυτό που είδαν δεν ήταν ένα φεγγάρι αλλά ένα τμήμα του δακτυλίου; Ο Ρέιτσεμα απαντάει αρνητικά. Μία επισκίαση απ' τον δακτύλιο θά είχε μπλοκάρει δύο φορές το άστρο, και εκείνος δεν είδε δύο μπλοκαρίσματα. «Είδαμε μόνο ένα», λέει.

Αυτή η συγκεκριμένη επισκίαση του Ποσειδώνα ήταν η δεύτερη που παρατηρήθηκε εκείνο το μήνα. Πριν από δύο εβδομάδες, οι επιστήμονες Φίλιπ Νικολσον και Τέρρυ Τζόους παρατήρησαν άλλη μία απ' το άστροσκοπείο του όρους Στράμλο της Αυστραλίας. Αντίθετα με το θέμα του Ρέιτσεμα, αυτό ήταν μία πραγματική επισκίαση, δηλαδή ένα μέρος του ίδιου του πλανήτη Ποσειδώνα μπλοκάρισε κάποιο άστρο. «Δεν είδαμε κανένα άλλο αστρονομικό φαινόμενο εκτός απ' την πλανητική επισκίαση, κι αυτή κράτησε 13 λεπτά», ανέφερε ο Νικολσον. Το αρνητικό αυτό αποτέλεσμα, συμπεραίνει, μειώνει την πιθανότητα ύπαρξης δακτυλίου στο ισημερινό επίπεδο του Ποσειδώνα.

Εντάξει, αλλά πώς εξηγεί ο Νικολσον κάτι που ο ίδιος παρατήρησε ένα χρόνο νωρίτερα;

Μιά νύχτα παρακολούθησε με τον Τζόους άλλη μία επισκίαση του Ποσειδώνα. Η ύπαρξη νεφών τους εμπόδιζε να δουν την αρχή, αλλά στη συνέχεια ο ούρανος καθαρίσε και μπόρεσαν να δούν

την τελευταία φάση. Καθώς λοιπόν παρακολούθησαν το άστρο να προβάλλει πίσω από το νοτιότερο άκρο του Ποσειδώνα, είδαν κάτι που έμοιαζε με μία δεύτερη, σύντομη επισκίαση, μία επισκίαση που θά μπορούσε να προκαλείται από ένα δακτύλιο. Έπειδή όμως δεν υπήρξαν άλλες επιβεβαιωτικές παρατηρήσεις -λέει- πρέπει να καταχωρηθεί σαν «πιθανή επισκίαση».

Έχοντας υπόψη τα αρνητικά αποτελέσματα των δύο επισκιάσεων του Μαΐου 1981, είχε δικίο να είναι επιφυλακτικός. Κάτι που μπερδεύει ακόμα περισσότερο τα πράγματα είναι το γεγονός ότι ο Ποσειδώνας έχει κάτι που δεν έχουν οι άλλοι τρεις δακτυλιφόροι πλανήτες: ένα μεγάλο φεγγάρι πολύ κοντά του. Ο Τρίτων έχει μεγάλη διάμετρο (3800 χιλιόμετρα), πολύ μεγαλύτερη της Σελήνης μας, και κινείται κατά μία αινιγματική τροχιά σε σχέση με τον ισημερινό του Ποσειδώνα. Πηγαινέι επίσης ανάποδα, καθώς περιστρέφεται γύρω απ' το μοναδικό σημαντικό φεγγάρι, με κίνηση σαν των δεικτών του ρολογιού.

Για τους λόγους αυτούς ο Γάλλος αστρονόμος Άντονι Ντρομπρολόβσκι παρατηρεί ότι ο Τρίτων θά μπορούσε να κάνει περίεργα πράγματα στους τυχόν δακτύλιους του Ποσειδώνα. Είναι πιθανό, αν έχει πράγματι αυτός ο πλανήτης δακτύλιο, να μη βρίσκεται σε μία ισημερινή κλίση, αλλά να επηρεάζεται από τη βαρύτητα του Τρίτωνα, και τότε ο Ποσειδώνας να «φοράει» το δακτύλιο του σαν ένας καουμπόυ το καπέλο ψηλά στο κεφάλι του!

ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ 4000 ΧΡΟΝΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΕΠΟΜΕΝΑ 40

Ρόμπερτ Άντον Γουίλσον

ΜΠΟΡΟΥΜΕ νά περιμένουμε περισσότερες αλλαγές στην ανθρώπινη ζωή στα επόμενα 40 χρόνια απ' όσες συνέβησαν τα προηγούμενα 4000 χρόνια. Αυτό αποτελεί μιά απόλυτα σίγουρη, μη - ουτοπιστική πρόβλεψη, εξαιτίας ενός παράγοντα που ελάχιστα έχει κατανοηθεί και τόν οποίο ονομάζω *συντελεστή Ι'.* Τό Ι' αντιπροσωπεύει ταυτόχρονα αρκετά πράγματα - γιά παράδειγμα, την Έπέκταση της Νοημοσύνης και την Αύξηση των Πληροφοριών. Μπορεί επίσης νά σημαίνει τό 'Εγώ', δηλαδή τή μετάλλαξη και διεύρυνση της εικόνας του έαυτού μας καθώς μεταμορφωνόμαστε συνεχώς από τίς τεχνικο-κοινωνικές δυνάμεις πού μās μεταλλάζουν εδῶ κι αρκετές χιλιετίδες. Πρωτοῦ συζητήσουμε τίς επιταχυνόμενες μεταμορφώσεις τῶν ἐπόμενων 40 χρόνων, ὡς ἐπισκοπήσουμε μέ συντομία πᾶς ὁ συντελεστής Ι' ἀνακαλύφθηκε σταδιακά.

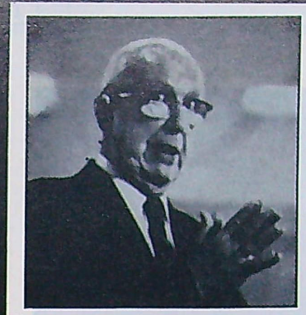
Λίγο πρίν τήν Ἀμερικανική ἐπανάσταση τοῦ 1776 καί τή Γαλλική τοῦ 1788, ἄρκετοί φιλόσοφοι ἄρχισαν νά προτείνουν τή θεωρία ὅτι δέν ὑπάρχουν ὅρια στήν πρόοδο, ὅτι δηλαδή δέν ὑπάρχει τίποτα στήν ἀνθρώπινη ζωή πού νά μή μπορεῖ νά μεταβληθεῖ καί νά βελτιωθεῖ ἀπεριόριστα. Ὁ μαθηματικός Κοντορσέ ἐξέφρασε τήν ἰδέα αὐτή καλύτερα ἀπό κάθε ἄλλον, τολμώντας νά μιλήσει γιά τήν «ἀπεριόριστη ἱκανότητα τῆς ἀνθρωπότητας» πρός τελειοποίηση. Τέτοιες ἰδέες ἐπαίξαν μεγάλο ρόλο γιά τό ξέσπασμα τῶν παραπάνω ἐπαναστάσεων - καθώς ἐπίσης καί γιά τή Μεξικανική ἐπανάσταση τοῦ 1810- καί γιά τό ριζοσπασισμό πού ἀκολούθησε.

Βέβαια ὁ Κοντορσέ καί οἱ ἄλλοι ριζοσπάστες τοῦ 18ου αἰῶνα ἦταν κάπως ὑπερβολικά ὀπτιμιστές. Πίστευαν ὅτι δέν θά ὑπῆρχε κανένα ἐμπόδιο στή διαρκή πρόοδο ἀπαξ καί ἡ δημοκρατία ἀντικαθιστοῦσε τή μοναρχία καί ἂν ὁ Πάπας ἐμποδίζονταν ν' ἀνακατεῦεται στήν ἐπιστημονική ἔρευνα.

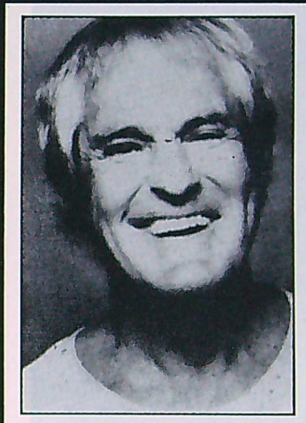
Τά πράγματα ὅμως δέν ἦταν καί τόσο ἀπλά καί τό μεγαλύτερο μέρος τῆς οὐτοπιστικής σκέψης τοῦ 19ου αἰῶνα ἦταν βασισμένη σέ προσπάθειες νά προκύψει «ἄμεση πρόοδος», δίνοντας στό Κράτος ὅλη τήν ἐξουσία, λές κι αὐτό ἐπρόκειτο νά ἀναγκάσει τοὺς πάντες νά εἶναι εὐτυχισμένοι.

Ἔτσι δέν πῆγαν καλά τά πράγματα.

Στή δεκαετία ὅμως τοῦ 1890, δύο ἀδελφια, πού ἔτυχε νά εἶναι ἐγγόνια ενός Ἀμερικανοῦ Προέδρου καί διαέγγονα ενός ἄλλου, οἱ Μπρούκς καί Χένρυ Ἀνταμς, ἄρχισαν νά βλῆσουν τοὺς νόμους τῆς κοινωνικῆς ἀλλαγῆς λίγο πιό καθαρά. Πρότειναν λοιπὸν αὐτό πού ὁ Χένρυ ὀνόμασε «Νόμο τῆς Ἐπιτάχυνσης». Ὁ νόμος αὗτός, πού δέν εἶναι ἀπόλυτα

Μπακμίνστερ Φούλερ, μιά ἀπό τίς μεγαλύτερες μορφές τῆς φιλοσοφίας τῆς ἐπιστήμης τοῦ αἰῶνα μας.

Δρ. Τίμοθυ Λήρου. Ὁ ἐπανάστατης τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ κατεστημένου, πού ἀσχολήθηκε μέ τήν ἐπέκταση τῆς συνειδητότητας καί τήν ἐξέλιξη τοῦ ἀνθρώπου.

ἀκριβές, ἰσχυρίζεται ὅτι ἡ ἀλλαγή δέν προκαλεῖται ἀπό πολιτικές μεταβολές, οἱ ὁποῖες ἀπλῶς καί μόνο ἀποτελοῦν τά συμπτώματα, ἀλλά ἀπό οικονομικο-τεχνολογικούς παραγόντες μέσα στήν ἴδια τήν κοινωνία. Καί παρατραβώντας τήν ἀποψη αὐτή, ὁ Χένρυ Ἀνταμς εἶπε ὅτι ἡ ἀλλαγή συμβαίνει μ' ἓνα ρυθμὸ πού εἶναι τό ἀντίστροφο τοῦ τετραγώνου τοῦ χρόνου.

Εἰδικότερα, ὁ Χένρυ ὑπέθετε ἓνα ἐνδιάμεσο στάδιο 90.000 ἐτῶν ἀπ' τήν αὐγή τοῦ HOMO ERECTUS (τότε, βλέπετε, ἄρχιζε ἡ ἀνθρωπολογία στήν ἐποχή του) μέχρι τήν Ἐπιστημονική Ἐπανάσταση τῶν Γαλιλαίου, Βάκωνα καί ἄλλων μέχρι τό 1600. Ὑπέθετε ἀκόμα ὅτι τό ἐπόμενο ἄλμα θά συμπληρωνόταν γύρω στό 1900, μέ τήν κβαντοθεωρία, τήν ἀνακάλυψη τοῦ ραδίου, τοὺς ἀδελφούς Ράιτ κ.λπ. Ὁ

ἀριθμὸς 300 εἶναι ἡ τετραγωνικὴ ρίζα τοῦ 90.000, κι ἔτσι ὁ Χένρυ Ἀνταμς ὑπέθεσε ὅτι τό ἐπόμενο ἄλμα θά συμπληρωνόταν σέ $\sqrt{300}$ χρόνια χρόνια, δηλαδή σέ 22,5 χρόνια, ἡ γύρω στὸν Ἰούλιο τοῦ 1922. Τά πράγματα ὅμως δέν κινούνται ἡ δέν κινήθηκαν μέ τόση ταχύτητα.

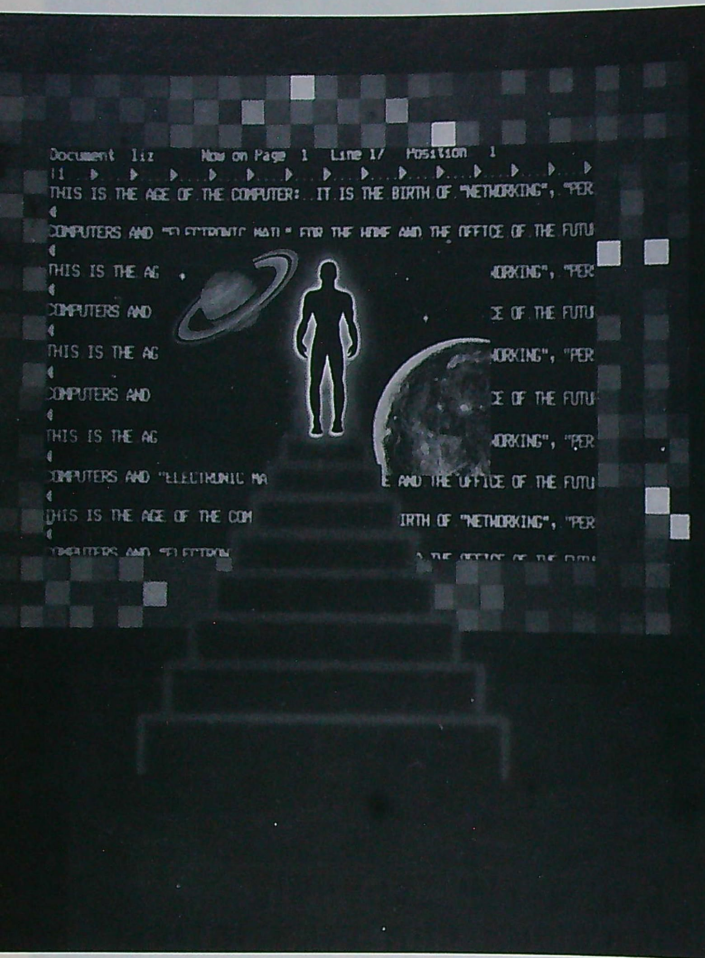
Ἐνῶ ὅμως ὁ Χένρυ ἐντυφούσε σέ ὀνειροπόλα μαθηματικά, ὁ Μπρούκς εἶχε ἐπιτυχία σέ κάτι περισσότερο ἐνδιαφέρον. Ὑπογράμμισε ὅτι ἡ συσσώρευση τοῦ κεφαλαίου διέγραφε μιά πορεία πρὸς τὰ δυτικά γιά αρκετές χιλιετίδες χρόνια. Μετακινήθηκε, εἶπε, ἀπ' τή Βαβυλώνα στήν Ἑλλάδα, ἀπ' τήν Ἑλλάδα στή Ρώμη κι ἀπὸ κεῖ στίς πόλεις-κράτη τῆς Ἰταλικῆς Ἀναγέννησης, ὕστερα πρὸ πάνω δυτικά στή Γερμανία, μετὰ στό Λονδίνο καί στή Νέα Ὑόρκη. Προέβλεπε λοιπὸν ὅτι θά κατευθύνονταν στή Ν. Ὑόρκη, πράγμα βέβαια πού ἐγινε.

Τό 1918 ἓνας μηχανικός τοῦ στρατοῦ, ὁ Ταγματάρχης Σ. Ντάγκλας, πού προφανῶς δέν εἶχε διαβάσει τοὺς Ἀνταμς, ἀλλά μοιάζει σά νά τοὺς εἶχε, προχώρησε ἀκόμα πιό βαθιά στή σκέψη τους. Εἶπε ὅτι ὁ βρασιλικὸς παράγοντας κοινωνικῆς ἀλλαγῆς ἦταν ἡ *αὐξηση συνεργασίας*, πού δημιουργεῖ μιά *πολιτιστικὴ κληρονομιά*.

Ἡ αὐξηση συνεργασίας σημαίνει ἀπλά ὅτι ὅταν ὀργανώνεις περισσότερους ἀνθρώπους τότε μπορεῖ νά πετύχεις περισσότερο ἔργο, κάτι πού ὁ Ἀνταμ Σμιθ εἶχε ἤδη διακρίνει τό 1776. Ὁ Ντάγκλας ὅμως τό εἶδε αὐτό δυναμικότερα ἀπ' τόν Σμιθ. Ἡ αὐξηση τῆς συνεργασίας μεγαλώνει ἀπὸ γενιά σέ γενιά -εἶπε- ἐξαιτίας τῆς πολιτιστικῆς κληρονομιάς, τῆς μεταβιβάσεως δηλαδή τῶν γνώσεων, τῶν ἐργαλείων, τῶν ἰδεῶν κ.λπ.

Προφανῶς μιά κοινωνία ἰθαγενῶν δέν θά ἦταν δυνατό νά χτίσει τόν Παρθενῶνα, ἔστω κι ἂν ὑπῆρχε ἡ αὐξηση τῆς συνεργατικότητας καί ἡ πολιτιστικὴ κληρονομιά. Ὅμοιος, μιά πόλη-κράτος τῆς Ἀναγέννησης, ἔστω καί μέ ὑπεύθυνο τό Λεονάρντο ντὰ Βίντσι, δέν θά μπορούσε νά στείλει στό φεγγάρι τόν Νήλ Ἀρμστρονγκ. Ἀπὸ τέτοια παραδείγματα ὁ Ντάγκλας ὑπολόγισε ὅτι ἡ κίνηση τοῦ κεφαλαίου, πού διέκρινε ὁ Μπρούκς Ἀνταμς, ἀκολουθοῦσε τήν κίνηση τῶν ἰδεῶν. Καί ἐπειδὴ ὁ ὄγκος τῶν ἰδεῶν μας αὐξάνει ἀπὸ γενιά σέ γενιά, ἡ ἀλλαγή πράγματι ἐπιταχύνεται, ἂν καί ὅχι ἀπόλυτα σύμφωνα μέ τό νόμο τοῦ Χένρυ Ἀνταμς.

Ὁ Ντάγκλας πρόσεξε ἐπίσης ὅτι τό ἴδιο τό κεφάλαιο αὐξάνεται - μιά ριζοσπαστικὴ ἀποψη γιά τήν ἐποχή του καί ἀμφισβητούμενη τόσο ἀπὸ σοσιαλιστές ὅσο καί ἀπὸ οικονομολόγους τῆς ἐλεύθερης οικονομίας. Τῶα πιά ξέρουμε ὅτι ὁ Ντάγκλας εἶχε δίκιο καί οἱ οικονομολόγοι ὅλων τῶν σχολῶν συμφωνοῦν ὅτι αὐτό γίνεται μ' ἓνα ρυθμὸ περίπου 2% κάθε χρόνο (πράγμα πού σημαίνει ὅτι τό Παγκό-

σμιο Κεφάλαιο διπλασιάζεται κάθε 25 χρόνια).

Λίγα χρόνια μετά τον Ντάγκλας, το 1921, ο κόμης Άλφρεντ Κορζύμσκι, ένας άλλος μηχανικός, προσδιόρισε τον συντελεστή I' με το δικό του τρόπο, ονομάζοντας τον *χρονοδεσμός*. Ο χρονοδεσμός είναι ο μηχανισμός της πολιτιστικής μας κληρονομιάς, λέει ο Κορζύμσκι, και βασίζεται στην ικανότητά μας να δημιουργούμε ολοένα και περισσότερα περιεκτικά είδη συμβολισμών. Καθώς αναπτυσσόμαστε, λέει, κινούμαστε απ' τους γρυλιμούς και τις κραυγές προς την επιτηδευμένη ανθρώπινη όμιλία, προς τη γραπτή γλώσσα, προς τα μαθηματικά, τα ημερολόγια, τους επιστημονικούς νόμους. Και τώρα προς τους κομπιούτερς και τα

ηλεκτρονικά συστήματα πληροφόρησης παγκοσμίως φάσματος. Σε κάθε βήμα μαθαίνουμε περισσότερα για το πώς να φτιάχνουμε μοντέλα του σύμπαντος και πώς να προβλέπουμε τι θα λειτουργήσει και τι θ' αποτύχει.

Ο συντελεστής του Χρονοδεσμού λειτουργήσει, σύμφωνα με τους υπολογισμούς του Κορζύμσκι, με γεωμετρική πρόοδο: 2, 4, 8, 16, 32, 64. Αυτό φαίνεται να' αποτελεί μία μεγαλύτερη προσέγγιση της αλήθειας απ' τον μαθηματικό υπολογισμό του Χένρυ Άνταμς. Ο Δρ. Ο. Μπόντραγκερ συγκέντρωσε στοιχεία για τον ρυθμό αλλαγής σε διαφόρους τομείς της τεχνολογίας και τα αποτελέσματα στα οποία κατέληξε συμφωνούν με τη γεωμετρική πρόοδο του Κορζύμσκι. Άν και

αυτό δεν είναι καταρχήν και τόσο σοκαριστικό, είναι πάντως εκπληκτικό αν το μελετήσει κανείς. Συνεχίζοντας, για παράδειγμα, τη σειρά 2, 4, 8, ... για ακόμα πέντε βήματα πέρα απ' τον έκτο στη σειρά αριθμό, δηλαδή το 64, φτάνουμε ξαφνικά στο 2048 και προχωρώντας άλλα πέντε βήματα στο 63536.

Γνωρίζουμε τώρα ότι μερικά πράγματα κινούνται με ακόμα μεγαλύτερη ταχύτητα. Για παράδειγμα, ο Τζ. Πλάιτ, του πανεπιστημίου Μίτσιγκαν, υπολόγισε ότι η ταχύτητα στα ταξίδια αυξήθηκε 1000 φορές απ' το 1900 και η ταχύτητα στις επικοινωνίες 1.000.000 φορές. Το 1928 πέταξε ένας άνθρωπος πάνω απ' τον Άτλαντικό, αλλά το 1978, πενήντα χρόνια δηλαδή αργότερα, πέταξαν 200.000.000 άνδρες, γυναίκες και παιδιά.

Το 1928, όταν εκείνος ο μοναχικός Τσάρλς Λίντμπεργκ πετούσε πάνω απ' τον Άτλαντικό με το πρωτόγονο διπλό του, ο μηχανικός-σχεδιαστής Ρ. Μπακμίνστερ Φούλλερ, που είχε διαβάσει τον Κορζύμσκι, καθόρισε τον συντελεστή I' σαν *συνέργεια*. Η συνέργεια είναι το είδος της αντίδρασης, όπου 1+1 δεν κάνει 2 αλλά (2+). Για παράδειγμα, βάλτε έναν άνδρα και μία γυναίκα στο κρεβάτι και σε εννιά μήνες ίσως να έχετε *τρεις* και όχι δύο ανθρώπους. Προσθέστε μολυβδαίνιο στο χάλυβα κι έχετε ένα κράμα πολύ πιο σκληρό απ' ότι το καθένα ξεχωριστά ή και τα δυο. Φέρτε τα μαθηματικά των Άράβων στην Ευρώπη, ανακατέψτε τα με την έμπειρη γνώση των τεχνουργών κι έχετε τον Γαλιλαίο και την επιστήμη της Φυσικής.

Ο Φούλλερ αντίληφθηκε ότι η υψηλότερη μορφή συνέργειας είναι ο ίδιος ο νοός, που είναι - όπως λέει - κληρονομικά αυτο-αυξητικός. Αυτό σημαίνει ότι δεν μπορείτε να βάλετε δυο ιδέες μαζί δίχως να ξεπηδήσει μία τρίτη, όπως σχεδόν συμβαίνει και με το σεξουαλικό παράδειγμα που αναφέραμε πιο πάνω. Ο Φούλλερ συμφωνεί με τον Ντάγκλας: το κεφάλαιο αυξάνει επειδή αυξάνουν πάντα οι ιδέες. Ο κόσμος κινείται συνεχώς προς ολοένα και ευρύτερα οργανωμένα συστήματα.

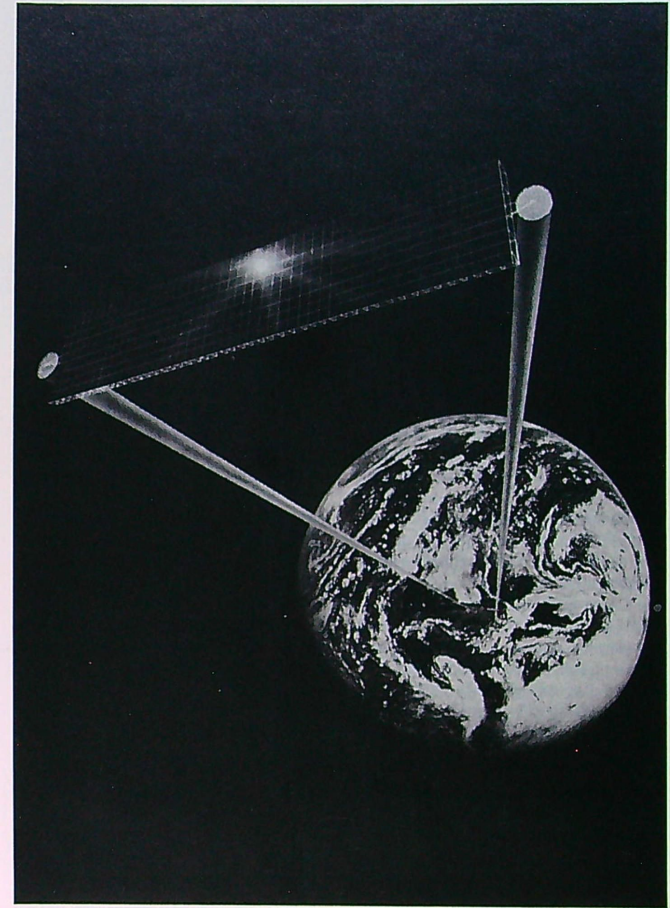
Το 1944, ο νομπελίστας φυσικός Έρβιν Σρέντινγκερ πρόσθεσε το επόμενο λιθάρι στον ορισμό του I' στο βιβλίο του «Τι είναι η Ζωή». Υπογράμμισε ότι τα πάντα στο σύμπαν, *εκτός απ' τη ζωή*, ακολουθούν τον Δεύτερο Νόμο της Θερμodynamικής κινούμενα σταθερά προς μία μάζιμω έντροπια. Η ζωή όμως κινείται προς την αντίθετη κατεύθυνση: προς υψηλότερο βαθμό *οργάνωσης*, μεγαλύτερη *άλληλουχια*, *άρνητική* έντροπια. Τα επόμενα λιγοστά χρόνια, σχεδόν

ταυτόχρονα, ο Κλώντ Σάννον, των Έργαστηρίων Μπέλλ, και ο Νόρμπερτ Βάινερ, του Τεχνολογικού Ίνστιτούτου της Μασαχουσέτης, διαπίστωσαν ότι η πληροφορία που περιέχεται σ' ένα μήνυμα μπορεί να εκφραστεί μαθηματικά σαν *άρνητική* έντροπια. Απ' την ανακάλυψη αυτή προκύπτει όλη η επιστήμη της Κυβερνητικής, αλλά αυτό βέβαια δεν είναι το θέμα μας τώρα. Εκείνο όμως που είναι ενδιαφέρον για μας, με όρους του I' , είναι ότι η επιτάχυνση της ζωής προς υψηλότερες σύνθετες μορφές - όπως παρατήρησαν οι Σάννον και Βάινερ - αποκτά μεγαλύτερο ρυθμό όσο βελτιώνονται οι τεχνικές για πληροφόρηση. Με συντομία, η κίνηση απ' τους γρυλιμούς στη γλώσσα, στα μαθηματικά και τους κομπιούτερς είναι μία κίνηση προς την *Επέκταση* της Πληροφόρησης και ενάντια στην έντροπια, μία κίνηση προς την καλή δομημένη τάξη και ενάντια στην τυχαία φθορά.

Όπως έσπευσε ο Μπάκυ Φούλλερ να υπογραμμίσει, η ανάπτυξη της θεωρίας για την Πληροφορική, των Σάννον και Βάινερ, μας επιτρέπει να δούμε τον ανθρώπινο νοό σαν τη μεγαλύτερη μηχανή *συνέργειας*, σαν το σπουδαιότερο εργαλείο για αξιοποίηση, σ' αυτό το μέρος του σύμπαντος.

Ο Φούλλερ υπογράμμισε ότι η γνώση μπορεί *μόνο* να αυξάνεται (εκτός από περιπτώσεις βλάβης του εγκεφάλου σ' ένα άτομο ή την περίπτωση ολοκληρωτισμού σέ μία κοινωνία). Όσο βελτιώνονται οι ικανότητές μας για επικοινωνία και η διαδικασία πληροφόρησης, η *ανθρώπινη* γνώση σαν σύνολο επιταχύνεται *συνεργειακά*. Επομένως επιταχύνεται *ολόκληρη* η τεχνολογία - οι ιδέες και τα μέσα μεταβάλλονται με *ολοένα* και *μεγαλύτερη* ταχύτητα. Και ανάλογα συσσωρεύεται το κεφάλαιο.

Ο Δρ. Τίμοθυ Λήρυ μας δίνει ένα τελικό σέτ μοντέλων για να κατανοήσουμε τον νόμο της επιτάχυνσης. Στο βιβλίο του THE INTELLIGENCE AGENTS (1979), υποστηρίζει ότι η κίνηση από την *ανατολή* προς τη *δύση*, που θεωρήθηκε σαν μία μετανάστευση του κεφαλαίου απ' τους Μπρούκς και Άνταμς, είναι στην πραγματικότητα μία κίνηση γόνων. Η Γη περιστρέφεται από τη *δύση* προς την *ανατολή* και οι πιο νεωτεριστικοί γόνοι πηγαίνουν *αντίθετα* σ' αυτή την κίνηση, δηλαδή *κινούνται* απ' την *ανατολή* προς τη *δύση*. Η μετακίνηση της δύναμης από τη Βαβυλώνα στην Ν. Ύορκ εκ ακολουθεί ακόμα, βεβαίως, οι Λήρυ: οι πρωτοποριακοί γόνοι συσσωρεύονται στη Δυτική Άκτι και *ετοιμάζονται* να εκραγούν, να *εκτοξευτούν* στο διάστημα. Υπάρχει μία σαφής σχέση ανάμεσα

Ήλιακή ενέργεια συγκεντρώνεται μ' ένα δορυφόρο 20 τετραγωνικών μιλίων και στέλεται με μικροκύματα σε αντένες πάνω στη Γη. Το άμεσο μέλλον ανήκει σε τέτοιου είδους ιδέες.

σ' όλες αυτές τις απόψεις και όλες τους συνεισφέρουν στην κατανόηση της κοινωνικο-οικονομικής αλλαγής. Οι Άνταμς για τη μετανάστευση και επιτάχυνση, ο Ντάγκλας για την αύξηση της συνεργασίας, ο Κορζύμσκι για τον Χρονοδεσμό, ο Φούλλερ, για τη συνέργεια, ο Σρέντινγκερ για τη ζωή σαν μία *αντι-έντροπική* διεργασία, οι Σάννον και Βάινερ για την πληροφορική σαν *άρνητική* έντροπια, και ο Λήρυ για τη *νευρογενετική*, όλοι απεικονίζουν ένα μέρος απ' αυτό που *εννοούμε* με τον όρο *Αύξηση των Πληροφοριών*. Το ότι αυτή η

Επέκταση της Νοημοσύνης (όρος δανεισμένος απ' τον Λήρυ) αποτελεί μέρος της 4000 ετών παγκόσμιας έκρηξης στην πληροφορική είναι κάτι που θα πρέπει να θεωρείται σαφές. Οι κυνηγοί - γεωργοί πρόγονοι μας δεν χρειάζονταν την ποικιλία των ειδών και των μορφών *εύφιας* που χρειάζονταν οι Έλληνες του Πλάτωνα. Περισσότερη *εύφια*, διαφορετικών αποχρώσεων και λειτουργικότητας, χρειαζόταν για τους *μετασχηματισμούς* που είναι γνωστοί σαν *Αναγέννηση* ή *Βιομηχανική* *Επανάσταση* ή *Σύστημα* *αντιπρο-*

σωρευτικής διακυβέρνησης, ενώ τώρα «παράγονται» ήδη καινούργιες μορφές ευφύιας για ν' αντιμετωπιστεί η επανάσταση των κομπιούτερς και το έκρηκτικό «άνοιγμα» στο διάστημα.

Η άλλη άποψη του Ι' - η συνεχής μετάλλαξη του Έγώ - είναι περισσότερο λεπτή. Τα μέλη των φυλών γνωρίζουν και προσδιορίζουν μέσα εαυτούς τους μόνο σαν μονάδες μέσα στα όρια της φυλής, όπως ακριβώς γνωρίζουν το σύμπαν σαν ένα χώρο λίγων χιλιομέτρων ή λίγων εκατοντάδων χιλιομέτρων, μ' έναν ούρανο από πάνω του.

Η άστικοποίηση και ο πολιτισμός δημιουργούν ένα εξημερωμένο άνθρωπο. Έγώ, μεγαλύτερη αυτό-διαχείριση και μία αποξένωση που υπήρξε αποτέλεσμα της απώλειας των δεσμών της φυλής (σαν μία ευρύτερη οικογένεια). Η «Αναγέννηση» δημιούργησε τον σύγχρονο, απομονωμένο, περιεργό, άνυπομονο, τερατωδώς εγωϊστικό άνθρωπο, σύμφωνα με τα σταντάρτς των παραδοσιακών κοινωνιών, που έχει προσωπικούς και διαπροσωπικούς στόχους οι οποίοι θεωρούνταν αδιάνοητοι προηγούμενων.

Σ' αυτό τόν αιώνα, και ιδιαίτερα απ' το 1945, κάνει την εμφάνισή του ένα καινούργιο Έγώ, ένας νέος κοινωνικός αυτο-προσδιορισμός, ανάμεσα στο συνηθισμένο χιόνι και την άγνοια που συνοδεύει κάθε θεμελειώδη μετασχηματισμό.

Έχουμε πολύ λιγότερες ομοιότητες με τους παπούδες μας από ό,τι είχαν εκείνοι με τους πρωτόγονους. Κάθε φορά που άνοιγεται την τηλεόραση συμμετέχετε σ' ένα θάυμα που σάς μεταμορφώνει πολύ περισσότερο από όσο νομίζετε. Δεν έχει σημασία τι παίζεται στην θόνη· το γεγονός ότι σάς φέρνει ζωντανές εικόνες από την άλλη άκρη του πλανήτη συντελεί στο να γνωρίσετε τον εαυτό σας κατά ένα διαφορετικό τρόπο από εκείνον που ίσχυε σε κάθε προηγούμενη γενιά. Έχετε μία διαφορετική αίσθηση του ποιός είστε, που είστε, τι είστε και γιατί είστε.

Αυτό το νευρικό σοκ που αυξάνει κι επιταχύνεται επί 4000 χρόνια δεν πρόκειται να σταματήσει ή να μειωθεί στα επόμενα 40 χρόνια.

Η επανάσταση των κομπιούτερς θα μας μεταλλάξει πολύ περισσότερο από την TV και πολύ γρηγορότερα. Όλα τα σημάδια δείχνουν ότι οι οικιακοί ηλεκτρονικοί υπολογιστές θα καθιερωθούν σ' όλη τη χώρα τα επόμενα χρόνια, όπως έγινε και με την τηλεόραση στην εποχή που πήγαينا ακόμα στο γυμνάσιο.

Ο ηλεκτρονικός υπολογιστής είναι ένα σαγηνευτικό τέρας. Όλος ο κόσμος - ακόμα και εκείνοι που νομίζουν ότι μισούν

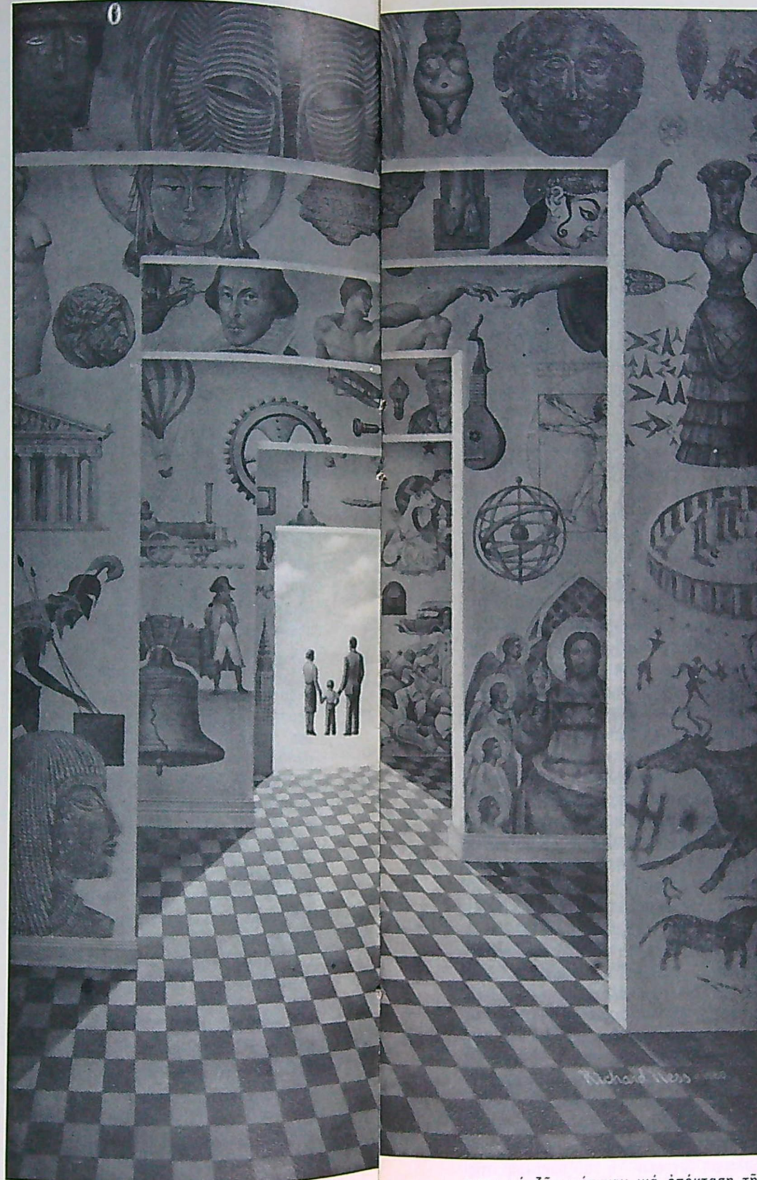
τήν τεχνολογία- αιχμαλωτίζονται ύστερα από λίγες ώρες παίχτι στην κονσόλα. Τα παιδιά φαίνεται ότι μαθαίνουν γρηγορότερα τους χειρισμούς και περνούν ταχύτερα απ' τους άπλους στους σύνθετους προγραμματισμούς. Έτσι, η καθήρεση των κομπιούτερς οικιακής χρήσης στη δεκαετία του '80 θα είναι ένα τρομερό άλμα σε όλες τις διαστάσεις του Ι' - επέκταση της ευφύιας, αύξηση στον όγκο των πληροφοριών και μία καινούργια αίσθηση του ποιού και τι είμαστε.

Δεν μπορείτε να παίξετε για πολύ με τους κομπιούτερς δίχως ν' αρχίσετε να αισθάνεστε ότι *ευφύια είναι η ικανότητα λήψης, ολοκλήρωσης (επεξεργασίας) και εκπομπής σημάτων*. Αρχίστε να βλέπετε το νευρικό σας σύστημα σαν ένα θαυμαστό κομπιούτερ και θέλετε να επιταχύνετε το έργο του. Θέλετε να δέχετε περισσότερα σήματα, να τα επεξεργάζεστε και να τα εκπέμπετε κατά καλύτερο τρόπο. Η Αύξηση της Ευφύιας αρχίζει να φαίνεται τόσο ηδονιστική όσο και η αναζήτηση της διεύρυνσης της συνειδητότητας στη δεκαετία του '60. Οι ιδέες που αναφέρθηκαν πρίν - ιδιαίτερα η άποψη των Σρέντιγκερ-Φούλερ για την εξέλιξη σαν άγωνα για καλύτερη πληροφόρηση και λιγότερη έντροπία- αρχίζουν να έχουν πιά νόημα, τόσο εννοιακό όσο και αισθητηριακό. Το νευρικό σας σύστημα επεκτείνεται με τη διασύνδεσή του με τον κομπιούτερ, ο οποίος με τη σειρά του θα διασυνδέεται όλοένα και περισσότερο με άλλους κομπιούτερς στη Γη και στο διάστημα.

Στο μεταξύ, κανένα βέβαιο από τα τωρινά μας «προβλήματα» δεν μπορεί να λυθεί σε μία νύχτα. Η αποδέσμευση του Τρίτου Κόσμου, η ελευθερία των μαύρων, η ισότητα ανδρών και γυναικών, θα εξακολουθούν να απαιτούν προσοχή και λύσεις. Η τρομοκρατία θα μας συνοδεύει για λίγο ακόμα - όσο υπάρχουν στον κόσμο άνθρωποι που πιστεύουν ότι λιγοστοί λευκοί του Δυτικού κόσμου έχουν τόση δύναμη που να την καταχωρνάει δίχως να υπολογίζουν τους άλλους.

Δεν υπάρχει λόγος να φιάχνουμε σενάρια καταστροφής για την παγκόσμια αυτή διαμάχη για την αποκέντρωση του πλούτου και της δύναμης. Το πρώτο αξίωμα της υπόθεσης Ι' είναι ότι, αν υπάρχει κάποιο πρόβλημα πρέπει να υπάρχει και κάποια λύση. Η Εξελικτική λειτουργία των προβλημάτων δεν πρόκειται να μας κάνει να σηκώσουμε τα χέρια και να φωνάζουμε ότι καταστρέφεται το ανθρώπινο είδος, αλλά αντίθετα θα μας ώθησει να σκεφτούμε λύσεις.

Κάπου στα επόμενα 15 χρόνια θα εμφανιστούν τα πρώτα χάπια μακροζωίας.

Αυτό βέβαια δεν είναι παρά μία υπόθεση και μόνο - ο παράγοντας του χρόνου δεν μπορεί σ' άλληθρια να υπολογιστεί - αλλά όλα και περισσότεροι επιστήμονες ασχολούνται σήμερα με το θέμα της επέκτασης της ζωής απ' ό,τι στη δεκαετία του '30 για την ατομική ενέργεια. Ήδη αρκετοί έρευνες έχουν αναφέρει ότι σε πειρά-

ήλιακής ενέργειας δεν είναι και τόσο μακριά. Στο κάτω - κάτω οι επίγειοι συλλέκτες ηλιακής ενέργειας μπορούν ν' αποθηκεύουν ηλιακή ενέργεια μόνο στη διάρκεια της μής ημέρας και καθόλου στις βροχερές ή συννεφιασμένες ημέρες, ενώ ένας δορυφόρος ηλιακής ενέργειας θα μπορεί να συγκεντρώνει ενέργεια 24 ώρες την ημέρα, όλες τις ημέρες του έτους. Τέτοιοι όμως δορυφόροι αποτελούν το πρώτο βήμα της επέκτασής μας σε μία εξω-γηνή οικονομία.

Ο μηχανικός Τζ. Χάρρυ Στάν έχει υπολογίσει ότι υπάρχουν 10¹⁰ τεχνικές διαδικασίες που μπορούν να γίνουν φτηνότερα και καλύτερα στο διάστημα απ' ό,τι πάνω στη Γη. Αυτό είναι ένας φανταστικά μεγάλος αριθμός, που κάνει τη Βιομηχανική Επανάσταση να μοιάζει -συγκριτικά- με φύσημα παιδιού μπροστά σε μία θύελλα. Στην πραγματικότητα φανερώνει ότι πρόκειται να γευτούμε το μεγαλύτερο άλμα στον τομέα της ενέργειας και του πλούτου από τότε που άρχισε η Ιστορία.

Ο Φούλερ και ο Έρχαρντ διάλεξαν το 1995 σαν χρονιά-στόχο για την εξέλιξη της πείρας απ' τον κόσμο. Αυτό ίσως να φαίνεται απελπιστικά ούτοπιστικό, αλλά όφειλται στο ότι έχουμε συνηθίσει στην ηλιθιότητα και στενοκεφαλιά των «ψηλά ιστάμενων». Δεν υπάρχει κανένας λόγος για ν' μη στοχεύουμε στο 1995. Όπως θα μπορούσε να σάς πεί ένας δάσκαλος του καράτε, η έπιτυχία έγκειται στο να στοχεύει κανείς σε περισσότερα από όσα νομίζει ότι μπορεί να πετύχει.

Και εδώ είναι που μπαίνει στη σκηνή η Κίνηση των Ανθρώπων Δυνατοτήτων, κάτι που δεν ανακαλύφθηκε στη δεκαετία του '70, όπως πιστεύουν οι ριχτοί κριτικοί, αλλά στη δεκαετία του '50. Εξηγήσε από την έμφαση που έδωσαν πολλοί ψυχολόγοι - σαν τον Χάρρυ Στάκ Σάλλιβαν - α) στο ότι ένας «άρρωστος» άνθρωπος αποτελεί ένα μέρος μίας «άρρωστημένης κατάστασης», β) στην ομαδική θεραπεία που αυξάνεται συνεχώς και γ) στην ανακάλυψη του Δρα Άμπραχαμ Μάσλοου ότι οι υγιείς είναι πολύ πιο ενδιαφέροντες απ' τους άρρωστους - δηλαδή, η υγεία είναι αυτό που αξίζει στην πραγματικότητα να μελετάται απ' τους ψυχολόγους. Ο Φρόυντ μελέτησε τους νευρωτικούς και προσπάθησε να τους επαναφέρει στην ομαλότητα, δίχως να έχει μία τόσο σαφή ιδέα για το τι είναι ομαλότητα. Ο Μάσλοου μελέτησε τους σασφώς υγιείς και βρήκε ότι απείχαν από το φυσιολογικό όσο και οι άσθενείς.

Έξαιτίας του Μάσλοου άρχισαν οι ψυχολόγοι ν' αντιλαμβάνονται ότι η φυσιολογική κατάσταση είναι μάλλον κάτι το

βολό και ήλιθιο. Η έμφαση μετακινήθηκε απ' τη θεραπεία του άρρωστου «για ν' γίνει φυσιολογικός» στη θεραπεία τόσο των άρρώστων όσο και των φυσιολογικών, για ν' γίνουν «αυτοπραγματοποιούμενοι», στο να τους υποδειχτεί δηλαδή πώς να κατορθώσουν να πραγματοποιούν τις δυνατότητές τους.

Αν και ήδη υπάρχουν κάμποσες σχολές ή θεωρίες για την Κίνηση των Ανθρώπων Δυνατοτήτων, με αρκετές ποικιλίες από άσυναρτησίες και ψυχομυρρές, η καλύτερη περίληψη του τι ακριβώς είναι η *ολή επέκταση της συνειδητότητας* είναι εκείνη που δόθηκε απ' τον Δρα Λήρυ στο βιβλίο του INTELLIGENCE AGENTS.

Όπως λέει λοιπόν ο Λήρυ, υπάρχουν οκτώ είδη νοημοσύνης - συνειδητότητας, που όλοι μας κατέχουμε «έν δυνάμει» και που όλοι μας μπορούμε ν' αναπτύξουμε σ' ένα υψηλότερο γενικό επίπεδο απ' το τωρινό φυσιολογικό. Αυτές είναι:

1) Η *Βιο-επιβιωτική Νοημοσύνη*. Η επαρκής χρησιμοποίηση του σώματος προς άποφυγή κινδύνων, όπως κάνει κάθε ευφυές ζώο. Αποκτάνε αυτό το είδος συνειδητότητας μόνο αν τ' βασικό μας ενδιαφέρον είναι σε βίαια σπόρ, όπως λόγου χάρη το ποδόσφαιρο, και μπορούμε να μάθουμε περισσότερα πράγματα εξασκώντας τα σπόρ-τέχνες του πολεμικού, όπως είναι το Κούνγκ Φού, το Καράτε, το Άκντο κ.λπ.

2) Η *Συγκινησιακή Νοημοσύνη*. Η χρησιμοποίηση των συγκινησιακών κυκλωμάτων του έγκεφάλου για την κατανόηση των συναισθημάτων άλλων ανθρώπων, και στο πώς ν' αναφερόμαστε σ' αυτά όταν φαίνονται παράλογα. Στην κοινωνία μας μόνο οι γυναίκες φαίνεται να είναι εκπαιδευμένες σ' αυτό το είδος συνειδητότητας, ενώ οι άνδρες είναι γενικά άδξιοι σαν μικρά παιδιά. Η απελευθέρωση της γυναικείας και η αυξανόμενη επίδραση των Ανθρώπων Δυνατοτήτων έχει κάνει ένα ποσοστό του ανδρικού πληθυσμού να το αντιλαμβάνεται αυτό και έχει οδηγήσει στην έναρξη της ευαισθητοποίησης των ολόιπων. Μπορούμε λοιπόν να περιμενουμε ότι θα αυξηθεί (και όσο γρηγορότερα τόσο το καλύτερο).

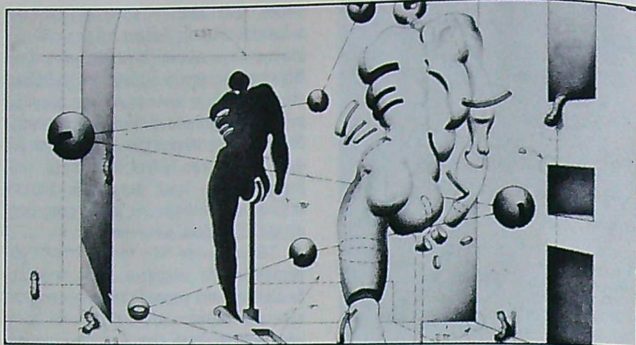
3) Η *Σηματολογική Νοημοσύνη*. Η ικανότητα χρησιμοποίησης λέξεων και άλλων συμβόλων δίχως τη διάπραξη χοντρών λαθών κρίσης. Είναι το μόνο είδος νοημοσύνης που τα σχολεία μας μόλις έπιχειρούν να διδάξουν, κι επειδή ζούμε σ' έναν κατακαυσμό λέξεων, συμβόλων και άλλων σημείων - συν το ότι έχει ήδη αρχίσει η

επανάσταση των κομπιούτερς - χρειάζεται όλοι μας να μάθουμε πώς να δεχόμαστε, να ολοκληρώνουμε (με επεξεργασίες) και να εκπέμπουμε καλύτερα (ή αποτελεσματικότερα) τα σύμβολα.

4) *Η Κοινωνικο-σεξουαλική Νοημοσύνη*. Η ικανότητα σχέσεων με άλλους δίχως να γινόμαστε αντικείμενο εξερεύνησης αλλά ούτε και εξερευνητές. Η κοινωνία μας μάς διδάσκει παραδοσιακά το σέξ σαν μία σπείαλ περίπτωση, αλλά στην πραγματικότητα αυτό είναι ένα μέρος μόνο του όλου παιχνιδιού της κοινωνικής συνειδητότητας. Οι κανόνες είναι οι ίδιοι είτε στον τομέα του σέξ είτε στις υπόλοιπες σχέσεις των ανθρώπων: μεταχειρίσου τους άλλους όπως θα ήθελες να μεταχειρίζονται εσένα. Προς τόν παρόν λίγοι έχουν αυτό το βαθμό ώριμότητας.

5) *Η Νευροσωματική Νοημοσύνη*. Η ικανότητα να παραμένεις «ψηλά», να αισθάνεσαι σαν ένας ευτυχισμένος, υγιής νεαρός σε όλη σου τη ζωή. Είναι βέβαια πιο «άπιαστη» απ' την προηγούμενη, αλλά αυτό συμβαίνει γιατί είναι στατιστικά σπάνια. Ο Μάσλου ανακάλυψε ότι οι «αυτο-πραγματοποιούμενοι» του τό κάνουν αυτό δίχως τη συνδρομή κάποιου γκουρού. Όσο απόκρυφη κι αν φαίνεται προς το παρόν, η νοημοσύνη αυτού του είδους αυξάνει, επειδή, εξαιτίας: α) της τεχνικής της βιονόδρασης, που μάς δείχνει πώς να το ελέγχουμε επιστημονικά, β) της Κίνησης των Ανθρώπινων Δυνατοτήτων και γ) των διαφόρων «εξωτικών» μεθόδων όπως είναι το Ζέν και η Γιόγκα, γίνεται εφικτότερη σε όλοένα και περισσότερους ανθρώπους κάθε χρόνο.

6) *Η Μεταπρογραμματική Νοημοσύνη*. Η ικανότητα του νου ν' αντιλαμβάνεται τον δικό του προγραμματισμό και να ανα-καλωδιώνεται για μία μεγαλύτερη ακόμη ευχαρίστηση, επάρκεια και επιτυχέστερα προγράμματα. Αυτός είναι ο στόχος κάθε ανεπτυγμένης μορφής ψυχοθεραπείας και των Άνωτικών μυστικιστικών παραδόσεων. Σημαίνει τη στρόφη όλων των μηχανισμών ρεφλέξ σε εκούσιες επιλογές - το σταμάτημα του να είναι κανείς ρομπότ και την έναρξη της ανάπτυξης όλων των Ανθρώπινων Δυνατοτήτων. Η όλη Ύδροχοϊκή φιλοσοφία βέβαια, βασίζεται πάνω στην ελπίδα ότι αυτή η μεταμόρφωση της ανθρωπότητας απ' τις Μηχανικές Αντιδράσεις στις Δημιουργικές Αντιδράσεις μπορεί να επιταχυνθεί από την αυξανόμενη σύνθεση των Άνωτικών και Δυτικών χυχολογιών, από τις καινούργιες ανακαλύψεις των επιστημών του νευρικού συστήματος και από το

γεγονός ότι οι επιταχυνόμενες αλλάγές τις οποίες περνάμε απαιτούν να μεταβληθεί και να επιταχυνθεί η λειτουργία του εγκεφάλου μας.

Ο Αϊνσไตน์ προσθέτει ακόμα δύο επιπλέον είδη νοημοσύνης, που είναι τόσο σπάνια στην τωρινή μας κοινωνία, ώστε το να μιλάει κανείς γι' αυτές θεωρείται σαν κάτι το «μυστικιστικό». Είναι: α) η *Νευρογενετική Νοημοσύνη* (ή ικανότητα ενορατικής αντίληψης μέσω άμεσης ανάδρασης εγκεφάλου - DNA, ή εξελικτική γραφή, ή έννοια του Ι' και ο ρόλος του καθενός στο συνολικό δράμα του Ι' που αναδύεται απ' τον πρωταρχικό ηθλο σε όλοένα και ανώτερα επίπεδα αλληλουχίας) και β) η *Νευρο-ατομική Νοημοσύνη* (που απόφορ το παράδοξο εκείνου υλικού, που μερικοί επιστήμονες δεν παραδέχονται καν ότι υπάρχει, το οποίο συνθέτουν η Ύπερ Αίσθηση, Αντίληψη και η Ψυχοκίνηση).

Νομίζω πως είναι σίγουρη η πρόβλεψη ότι μέσα σε 40 χρόνια από τώρα θα έχουμε πολύ πιο ακριβή επιστημονική γνώση για το πώς να αυξήσουμε αυτά τα όκτω επίπεδα συνειδητότητας. Με συντομία, νομίζω ότι μπορούμε να περιμένουμε ένα τεράστιο άλμα στη λειτουργία του ανθρώπου προς μία μεγαλύτερη νοητική επάρκεια, μεγαλύτερη συγκινησιακή ευαισθησία και σταθερότητα, μεγαλύτερη αυτο-αντιληπτικότητα, αυτο-προσανατολισμό και ζεση για τη ζωή.

Ας δούμε τώρα σύντομα μερικές από τις άλλες αλλάγές και προόδους που μπορούν να αναμένονται για τα επόμενα 40 χρόνια.

Ο άνθρωπος κλαδιάς θα γίνει κατορθώσιμος. [Ένα έντυπωσιακό βιβλίο, που απορροφάει απ' τους περισσότερους επιστήμονες, υποστηρίζει ότι αυτό έχει ήδη γίνει]. Μερικές από τις εφαρμογές του εγχειρίματος αυτού είναι τόσο συγκλονιστικές που κάνουν και την πιο «τρελή»

επιστημονική φαντασία να ωχρίει μπροστά τους.

Οι πόλεις στο διάστημα είναι κάτι που θ' ακολουθήσει αναπόφευκτα τα διαστημικά έργαστηρία.

Μπορεί όμως να προχωρήσει κανείς και σε πιο ούτοπιστικούς οραματισμούς: - Φάρμακα για την αύξηση της νοημοσύνης. - Τεχνητή όραση για τους τυφλούς. - Θεραπεία του Καρκίνου.

Φαίνονται άραγε υπερβολικά όλα αυτά για τα επόμενα 40 χρόνια; Μιά σφυγομέτρηση σε επιστήμονες που έγινε το 1977 έδειξε ότι η πλειοψηφία των πληροφορημένων έρευντών πιστεύει ότι τα παραπάνω τρία επιτεύγματα θα γίνουν πραγματικότητα στα 20 επόμενα χρόνια. Και ήδη έχουμε δει να αναπτύσσεται εργαστηριακά μία μορφή -πολύ περιορισμένης βεβαια- τεχνητής όρασης για τους τυφλούς, ενώ παράλληλα έχει ανακαλυφθεί ότι η λεκτινή μπορεί να αυξηθεί την ευφύια μέχρις ενός ορισμένου βαθμού.

Ο ψυχίατρος Δρ. Ρόμερτ Νιούπορτ έχει προβλέψει ότι μέσα σε 15 χρόνια οι ψυχοθεραπευτές θα είναι βασικά διαγνωστικοί. Θ' αποφασίζουν δηλαδή τι είναι αυτό που δεν πάει καλά με κάποιον ασθενή κι ύστερα θα του δίνουν τις κατάλληλες χημικές ουσίες που θ' αποκαθιστούν την εγκεφαλική ισορροπία.

Ο Δρ. Νάθαν Κλάιν υποστηρίζει ότι μέχρι το 2000 θα έχουμε ειδικές χημικές ουσίες σε μία μεταβάλλουν εγκεφαλικές διεργασίες όπως η μητρική συμπεριφορά, ή εξάλειψη μνημών, ή αύξομείωση της παιδικής ηλικίας κ.λπ.

Δεν είναι λοιπόν και τόσο ούτοπιστικό να κάνουμε την προέκταση ότι μέσα στα 40 επόμενα χρόνια θα μπορούμε να προγραμματίσουμε το νευρικό μας σύστημα, να προσθέτουμε, να αφαιρούμε ή να πολλαπλασιάζουμε κάθε συμπεριφορά που επιθυμούμε να διαφοροποιήσουμε.

UFO ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΕΣ ΒΑΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΑΡΔΗΝΙΑ

Λή Φρέν

ΣΤΗ ΣΑΡΔΗΝΙΑ, ένα μικρό νησί κοντά στην Ίταλια, συνέβη ένα μεγάλο κύμα εμφανίσεων UFO το 1974, που όμως πέρασε σχεδόν άπαρατήρητο απ' τους Ουφολόγους, αλλά που θα μπορούσε εντούτοις να μάς δώσει σοβαρές ενδείξεις για πιθανή «επιτήρηση» των στρατιωτικών βάσεων από τους εξωγήινους.

Λόγω της στρατηγικής θέσης του νησιού, το NATO το χρησιμοποιεί σαν βάση και κέντρο επικοινωνιών, με όκτω στρατιωτικές βάσεις, ένα αεροδρόμιο και μονάδες πυραύλων. Η μεγαλύτερη δραστηριότητα UFO συνέβη στο νότιο άκρο του νησιού, όπου υπάρχει μία ναυτική βάση, αεροδρόμιο και αποθήκες πυρομαχικών. Μόνο σ' αυτή την περιοχή αναφέρθηκαν πάνω από 100 εμφανίσεις UFO κατά το 1974, στις οποίες περιλαμβάνονται και αρκετές περιπτώσεις προσγειώσεων, καθώς επίσης και περιστατικά έντοπισμού Άγνωστης Ταυτότητας Υποβρύχιων Αντικειμένων (ΑΤΥΑ). Σημειώθηκαν επίσης και πτήσεις UFO πάνω από αυτοκίνητα, που είχαν σαν αποτέλεσμα σταμάτημα μηχανών και ραδιοφώνων.

Πολλές εμφανίσεις έγιναν στη Μπόζα και στο Σάσσαρι, ενώ οι βορεινές βάσεις του νησιού ανέφεραν πολλά περιστατικά ΑΤΥΑ στη θαλάσσια περιοχή Σαρδηνίας - Κορσικής και ιδιαίτερα τριγύρω από τη ναυτική βάση Μανταλένα.

Το κύμα του 1974 συνέβη με τρεις διαδοχικές εξάρσεις. Σύμφωνα με τον εκπρόσωπο της ICUFON στην Ίταλια Τζιόρτζιο Μέττα, οι πυκνές εμφανίσεις άρχισαν στα μέσα Ιανουαρίου και ύστερα σταμάτησαν απότομα μέχρι τις 12 Ιουλίου, όποτε άρχισε ένα άλλο κύμα εμφανίσεων στο νησί. Από τα τέλη Οκτωβρίου ως τις αρχές Νοεμβρίου σημειώθηκε πάλι μία μείωση, την οποία ακολούθησε μία έντονη δραστηριότητα που κράτησε μέχρι το τέλος του χρόνου. Ίσως ν' αναρωτηθεί κανείς τι σχέση μπορεί να έχουν οι δραστηριότητες του NATO στη Σαρδηνία με τα κύματα των UFO. Δυστυχώς, οι

υπηρεσίες του NATO δεν έχουν δώσει καμία πληροφόρηση γύρω απ' αυτό το θέμα. Το μόνο, πραγματικά, ντυκουμένο που επιβεβαιώνει το κύμα των UFO είναι ένας αριθμός μαρτύρων και μερικές φωτογραφίες. Σ' όλες τις περιπτώσεις, τα UFO ήταν διακοιδή κι είχαν τρομερή ταχύτητα. Αυτό φυσικά δεν προσθέτει τίποτα καινούργιο στις γνώσεις μας γύρω απ' αυτά.

Μιά αξιοσημείωτη περίπτωση εμφάνισης έγινε τον Αύγουστο του 1975. Κατά τη διάρκεια μίας συνηθισμένης άσκησης εκτόξευσης πυραύλων, κινηματογραφήθηκε, εντελώς τυχαία, ένα UFO που αιώρειτο κοντά σ' ένα πύραυλο. Το φίλμ το πρόβαλε η Ίταλική τηλεόραση στις 20 Σεπτεμβρίου 1976 και οι προσπάθειες που έγιναν να σταλεί στις ΗΠΑ για εξέταση από κομπιούτερ δεν καρποφόρησαν. Το φίλμ βρίσκεται τώρα στο αρχείο του NATO στις Βρυξέλλες και το περιστατικό, σύμφωνα με τα λόγια ενός Βέλγου στρατιωτικού, ήταν πολύ θεαματικό: «Μιά από τις βάσεις πυραύλων μας στη Μεσόγειο είχε μία κανονική μάχη μ' ένα UFO, που αιώρειτο πάνω απ' τη θάλασσα. Η βάση παρατήρησε ότι οι πύραυλοι που εκτοξευόνταν εναντίον καθορισμένων στόχων εξαφανίζονταν. Ήταν σαν να κτυπούσαν σ' ένα άορατο φράγμα στον ουρανό. Όταν εργότερα πρόβαλαμε το φίλμ, είδαμε ένα ευκρινές διακοιδήδες αντικείμενο με ένα θόλο στην κορυφή του, να αιώρείται κοντά στο σημείο που περνούσαν τα βλήματα. Μόλις τα βλήματα πλησίαζαν, τα άκτινα παρόμοια με λήξερ έβγαίνε απ' το σκάφος και κυριολεκτικά εξαέρινε τα βλήματα. Σε μία τυχαία ρίψη η αντίθετη διεύθυνση δεν συνέβη τίποτε...»

Αυτή είναι η εκπληκτική δραστηριότητα των UFO πάνω από βάσεις του NATO. Πρέπει να είστε σίγουροι όμως, ότι κάπου πάνω σ' ένα γραφείο του Πενταγώνου υπάρχει ένας χοντρός φάκελλος αναφορών με την ένδειξη «Ακρώς Απόρρητον».

ΑΠΑΓΩΓΗ ΣΤΗ ΡΟΔΕΣΙΑ

ΓΙΑ ΜΕΝΑ, η ιστορία άρχισε όταν μου τηλεφώνησε η Φράνσις στο γραφείο μου, στην εφημερίδα όπου εργαζόμουν. «Πού θά μπορούσα ν' αναφέρω μία εμπειρία UFO;» ρώτησε.

Πρίν λίγο καιρό είχα δημοσιεύσει στη THE NATAL MERCURY, μία από τις σημαντικότερες πρωινές εφημερίδες της Νότιας Αφρικής, ένα άρθρο για την εμφάνιση UFO στην παραθαλάσσια πόλη Ντέρμπαν.

Η Φράνσις, την οποία τότε δεν γνώριζα, είχε διαβάσει το άρθρο και σκέφτηκε ότι θά μπορούσα ίσως νά βοηθήσω.

Της έδωσα το όνομα του Δρα Κάρλ Βάν Βλίντεν, αντιπροσώπου της MUFON στη χώρα, που έρευνά τα UFO από την εποχή του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, και λίγο πρίν κλείσει το τηλέφωνο τη ρώτησα αν θά μπορούσαμε νά κουβεντιάσουμε και μαζί το θέμα.

Η Φράνσις εργαζόταν στο οικονομικό τμήμα μίας από τις μεγαλύτερες εταιρίες της Ν. Αφρικής, ο δε σύζυγός της είναι διευθυντής πωλήσεων σέ μία άλλη εταιρία.

«Νομίζω ότι όλα άρχισαν στην Ουμβούμα», μου είπε η Φράνσις, και πρέπει νά πω ότι αυτό είναι μία μικρή πόλη στά νότια του Σάλοπερυ. «Απέιχαμε 6 ή 7 μίλια νότια της Ουμβούμα, όταν διακρίναμε μία φιγούρα στο πλάι του δρόμου. Έμοιαζε μέ τροχονόμο που μιλούσε σέ γουόκι τώκι. Ο Πήτερ υπέθεσε ότι θά είχαν στήσει μπλόκο για υπερβολική ταχύτητα, και έκοψε. Το άλλο παράξενο που προσέξαμε ήταν ότι ή φιγούρα είχε μία παράξενη μεταλλική εμφάνιση. Κανένας απ' τους δύο μας δεν σκέφτηκε τότε ότι στις 2.15 μετά τα μεσάνυχτα ήταν άπιθανο νά υπάρχει σέ κείνη την έρημη τροχονόμος. Όταν διαπιστώσαμε πώς δεν υπήρχε άλλο μπλόκο αύξησαμε ξανά ταχύτητα.

Ύστερα από ένα τέταρτο περίπου κύταξα απ' το άριστερό παραθύρο και είδα ένα φως που νόμισα ότι προερχόταν από κάποιο σπiti στην κορυφή ενός λόφου. Γρήγορα όμως κατάλαβα ότι ήταν σέ πολύ μεγάλο ύψος και δεν ήταν δυνατό νά συμβαίνει αυτό. Δεν δώσαμε πάντως μεγάλη σημασία, υποθέτοντας ότι θά 'ταν κάποιο ελικόπτερο ή κάποιο είδος φάουρου. Σιγά-σιγά το φως φάνηκε νά μάς πλησιάζει και ν' ακολουθεί το αυτοκίνητο».

Το πρώτο από τα όπωσδήποτε αλλόκο-

Μπίλλ Φαίηλ

τα πράγματα συνέβη όταν ο άνδρας της Φράνσις πρόσεχε ότι τά φώτα του αυτοκινήτου του άρχισαν νά χαμηλώνουν από μόνα τους.

«Τό αντικείμενο ήταν τώρα από πάνω μας και λίγο άριστερά. Τό ότι τά φώτα μας είχαν χαμηλώσει δεν μάς ένοχλούσε γιατί τό αντικείμενο εξέπεμπε αρκετά δυνατό φώς, ώστε βλέπαμε μπροστά μας τό δρόμο».

Ο Πήτερ είπε μάλιστα αργότερα ότι ήταν σάν νά οδηγούσε κάτω από φώτα νέον.

Άμέσως μετά τη συζήτηση μέ τη Φράνσις, εκείνη ήρθε σ' επαφή μέ τόν Κάρλ Βάν Βλίντεν, ο οποίος συνάντησε τους δύο μάρτυρες στό διαμέρισμά τους στό Ντέρμπαν. Οι εμπειρίες του Πήτερ καταγράφηκαν σέ μαγνητοταινία και τά βασικά τους σημεία είναι τά εξής:

«Σιγά - σιγά αντίληφθηκα ότι έχανα τόν έλεγχο του Πεζώ μου. Η ταχύτητα μεγάλωνε διαρκώς κι έτσι τράβηξα τό πόδι μου από τό γκάζι. Δεν συνέβη τίποτα. Πάγωσα.

Η Φράνσις είχε αντίληφθει τις μανούβρες που έκανα, αλλά όχι και την αίτια. Μέ ρώτησε πώς μπορούσα νά είμαι τόσο ήρεμος. Δεν προσπάθησα νά της εξηγήσω, ούτε καί πειραματίστηκα άλλο. Στό μεταξύ τρέχαμε στό στενό δρόμο παίρνοντας τις στροφές τέλεια δίχως εγώ νά συντελώ σ' αυτό».

Στό έσωτερικό του αυτοκινήτου ή θερμοκρασία είχε πέσει. Ο Πήτερ και ή Φράνσις φόρεσαν κι άλλα ρούχα. Ήταν πού κρύο κι από την πιό κρύα μέρα του χειμώνα.

«Τότε και οι δύο νομίσαμε ότι διακρίναμε ένα σημάδι επιστροφής στή λογική και την πραγματικότητα», συνεχίζει ο Πήτερ. «Μπροστά μας είδαμε ένα λεωφορείο παρκιασμένο. Έκείνο τό αυτοκίνητο όμως είχε όλα τά φώτα ανάμενα, έσωτερικά κι έξωτερικά. Οι πόρτες ήταν άνοιχτές, αλλά δεν υπήρχε ίχνος ζωής ή άποσκευών».

Θά 'πρεπε νά υπάρχει κάποια εξήγηση γι' αυτή την κατάσταση του αυτοκινήτου, αλλά ο Πήτερ και ή Φράνσις είδαν άλλα δύο λεωφορεία λίγα χιλιόμετρα πιό κάτω

μέ ανάμενα τά φώτα.

Είχαν καλύψει περίπου 70 μίλια από την απόσταση μεταξύ Ουμβούμα και της έπόμενης μικρής πόλης Φόρτ Βικτώρια, όταν -έξι περίπου μίλια έξω απ' αυτήν- είδαν τό αντικείμενο που τούς ακολουθούσε, γιά δύο περίπου ώρες, νά εξαφανίζεται σάν κομήτης στόν ορίζοντα. Τότε άκριβώς ήταν πού ο Πήτερ διαπίστωσε ότι είχε ξανά τόν έλεγχο του αυτοκινήτου.

Σ' ένα πρατήριο βενζίνης πού διανυκτέρευε, έβαλαν καύσιμα και έλεγξαν τό αυτοκίνητο πού ήταν απόλυτα έντάξει.

«Δεν υπήρχε τίποτα πού νά δικαιολογεί τό γιατί τό αυτοκίνητο δεν συμπεριφέρθηκε κανονικά», λέει.

Ύστερα από λίγη άνάπαυση σ' ένα μοτέλ, ξεκίνησαν πάλι κατά τις 5.30 τό πρωί. Ο έπόμενος σταθμός επρόκειτο νά γίνει στό Μπάιτ Μπίτς, στην περιοχή τελωνείων της παραμεθορίου Ροδεσίας - Ν. Αφρικής, πού βρίσκεται πάνω στό ποτάμι Ροδεσίας-Ν. Αφρικής, πάνω στό ποτάμι Λιμποπό. Η απόσταση απ' τό Φόρτ Βικτώρια μέχρι τά σύνορα είναι περίπου 150 μίλια.

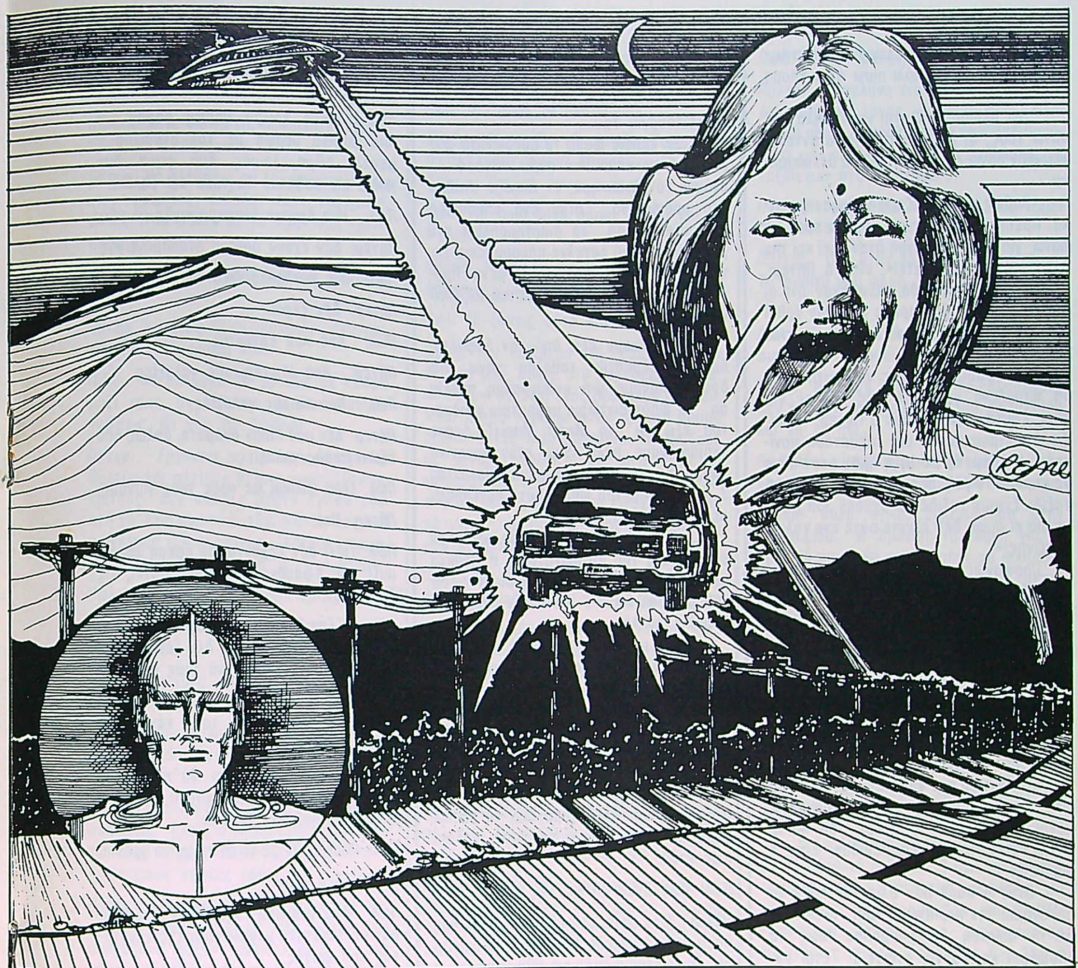
«Λίγο έξω απ' τό Φόρτ Βικτώρια, κάτι μ' έκανε νά κυττάξω ψηλά. Ξαφνικά εμφανίστηκαν δύο αντικείμενα, έτσι σάν απ' τό πουθενά, όχι όπως τό άλλο πού είδαμε έξω απ' τό Ουμβούμα, τό οποίο είχε προβάλει πίσω απ' τό λόφο. Αυτά τά δύο βρέθηκαν απλώς εκεί, δύο φώτα στόν ουράνιο πού ακολουθούσαν τό αυτοκίνητο», είπε ή Φράνσις.

«Τί θά μάς κάνουν τώρα;» σκέφτηκε ο Πήτερ. Τά φώτα του αυτοκινήτου λειτουργούσαν κανονικά. Από τά αντικείμενα δεν έβγαινε και πολύ έντονο φώς. Πετούσαν σέ σχηματισμό, τό ένα άκριβώς πάνω απ' τό αυτοκίνητο και τό άλλο άριστερά και λίγο πίσω. Η Φράνσις μπορούσε νά δει τό ένα, σκυθώντας λίγο απ' τό παράθυρο. Άρχισε πάλι νά κάνει πολύ κρύο.

«Ένοιωσα σόκ διαπιστώνοντας ότι και πάλι είχα χάσει τόν έλεγχο του αυτοκινήτου» είπε ο Πήτερ. «Η ταχύτητα μεγάλωνε και ή βελόνα είχε ξεπεράσει τά 100 μίλια την ώρα».

Και οι δύο ένοιωθαν ότι κάτι δεν ήγιναι καλά, γιατί τώρα ο δρόμος ήταν μία ευθεία γραμμή μέ βάλτους και χόρτα στά πλάγια.

«Είχα καρφώσει τά μάτια μου σά

άντικείμενα, κι όταν ο Πήτερ μου έδειξε τούς βάλτους τό μόνο πού σκέφτηκα ήταν ότι θά 'χαμε πάρει λάθος δρόμο», λέει ή Φράνσις.

Ο κάθε ταξιδιώτης αυτής της περιοχής ξέρει πολύ καλά ότι ο δρόμος δεν είναι καθόλου ευθύγραμμος, αλλά έχει πολλές στροφές και τριγύρω δέντρα και θάμνους.

«Μέσα στό αυτοκίνητο επικρατούσε απόλυτη σιωπή. Τό ραδιόφωνο έπαιζε άπαλά, αλλά οι θόρυβοι της μηχανής και τού δρόμου είχαν εξαφανιστεί. Ήταν αλλόκοτο αυτό πού συνέβαινε, λές και

βρισκόμασταν μέσα σ' ένα όνειρο και κάποιος είχε κλείσει τό διακόπτη του ήχου», είπε ο Πήτερ. «Ήξερα ότι ταξιδεύαμε δίχως νά έχουμε τόν έλεγχο του αυτοκινήτου, μέ μία φανταστικά μεγάλη ταχύτητα, αλλά δεν μπορούσα ν' αντιδράσω σ' αυτό καθόλου. Αισθανόμουν σάν νά ήμουν σέ κόμα και δεν ήταν εύκολο νά έχω συνείδηση του χρόνου».

Στις 6.15 άρχισε τό φώς νά δυναμώνει. Δεν υπήρχε όμως εκείνο τό ρόζ χρώμα της αύγης, ούτε κανένα σημάδι τού ήλιου.

«Τί έκαναν στόν ήλιο;» ρώτησε ο Πήτερ. Η Φράνσις εξακολουθούσε νά

παρακολουθεί τά αντικείμενα από πάνω μας, αλλά στό παράξενο εκείνο φως φαινόταν μικρότερα και σέ μεγαλύτερο ύψος. Ύστερα άποκοιμήθηκε.

Είχαν ακόμα ταξίδι μιάς ώρας και 15 λεπτών μέχρι τά σύνορα. Η Φράνσις κοιμόταν και ο Πήτερ δεν θυμόταν τί συνέβη σ' αυτή τή χρονική περίοδο. Ύστερα από 7 μήνες, όταν υποβλήθηκε σέ ύπνωση στό Ντέρμπαν, έμαθε όλη την ιστορία.

Κατά τις 7.30 ο Πήτερ είδε τή γέφυρα του Λιμποπό.

«Έντελώς ξαφνικά παρουσιάστηκε ο

ήλιος. Είχα πιά πλήρη έλεγχο του αυτοκινήτου και είμασταν πάλι πίσω στόν κόσμο μας» είπε.

«Όχι βέβαια απόλυτα, γιατί ψηλά από πάνω τους, οι άκτινες του ήλιου άνταντα-κλώνταν πάνω σε δυο μεταλλικά αντικείμενα.

«Καθώς τά κυττάζαμε χάθηκαν ξαφνικά. Πρέπει να τινάχτηκαν κάθετα προς τά πάνω, γιατί τί μία στιγμή ήταν εκεί και τήν άλλη είχαν εξαφανιστεί», είπε ο Πήτερ.

Οι τελωνειακοί θά σκέφτηκαν ότι οι δυο ταξιδιώτες θά 'πρεπε να είχαν έρθει άπ' τό Βόρειο Πόλο έτσι πού ήταν ντυμένοι!

«Αποφασίσαμε όμως να κρατήσουμε τά παράξενα γεγονότα τής νύχτας γιά τούς έαυτούς μας», είπε ο Πήτερ. «Νομίζω ότι είμασταν σε μία κατάσταση πανικού. 'Η επόμενη έκπληξη ήρθε όταν πήγα να γεμίσω τό ρεζερβουάρ γιά τό υπόλοιπο ταξίδι. Είχαμε ταξιδέψει σχεδόν 350 χιλιόμετρα κι όμως δέν έλειπε ούτε ένα γαλόνι βενζίνης!»

Προφανώς στίς δυο ώρες πού τά αντικείμενα πετούσαν από πάνω τους δέν είχαν καταναλώσει καύσιμα, ούτε και ό χιλιόμετρικός δείκτης είχε καταγράψει τήν απόσταση πού είχαν διανύσει. Βέβαια, και γι' αυτά τά γεγονότα δέν υπήρχε εξήγηση μέχρι τί στιγμή τής ύπνωσης.

Τό υπόλοιπο ταξίδι μέχρι τό Ντέρμπαν κύλησε δίχως έπεισόδια. Ούτε και ξαναμίλησαν γιά τίς έμπειρίες τους.

«Δέν γνωρίζαμε κανέναν πού'να ενδιαφέρεται σοβαρά γιά τέτοια πράγματα, μέχρι πού είδαμε τό άρθρο του Μπίλλ Φαίηλ στήν τοπική εφημερίδα», είπε ή Φράνσις.

Όταν ό Κάρλ Βάν Βλίντνεν ήρθε να έρευνήσει τήν περίπτωση τους, σκέφτηκε ότι ή ύπνωση θά μπορούσε ίσως να άποφέρει καινούργια στοιχεία. Έτσι συνεννοήθηκε με τόν φίλο του γιατρό Πάλ 'Ομπέρτικ, ό οποίος χρησιμοποιεί τόν ύπνωτισμό στά πλαίσια τής εξάσκησης τού επαγγέλματός του στο Ντέρμαν. Παραθέτουμε λοιπόν άποσπάσματα από τίς μαγνητοταινίες τής βαθιάς ύπνωσης τού Πήτερ, πού άποδείχτηκε εξαιρετικό ύποκειμενο γι' αυτή τήν έρευνα.

Πάλ 'Ομπέρτικ: Ταξιδεύατε σε μία απόσταση 12 χιλιομέτρων από τό Φόρτ Βικτώρια. Τί συνέβη τότε;

Πήτερ: Είμασταν 12 χιλιόμετρα έξω άπ' τό Φόρτ Βικτώρια, όταν είδαμε τά δυο σκάφη. Τό ένα ήταν κάπου 85 μίρες ψηλά και τό άλλο 90 μίρες κατευθειαν από πάνω μας, σ' ένα ύψος 250 μέτρων περίπου. Έστειλε προς τά κάτω δυο

άκτινες φωτός -δέν ξέρω τί είδους- μέσα στο αυτοκίνητο, πράγμα πού ήταν σαν να του έδωσε μία δική του πλήρη νόηση γιά τή λειτουργία του...

...Σε κάποια φάση τό αυτοκίνητο μού έλεγε τί να κάνω -να πάρω τσιγάρο, ν' άναψω τόν άναπτήρα, ν' αλλάξω σταθμό στο ραδιόφωνο. Ήταν ένα άπευθείας μήνυμα-σήμα άπ' τό διαστημόπλοιο στο ραδιόφωνο, πού έστελνε παρορμήσεις-έντολές στο αυτοκίνητο και σε μένα. Προσπαθούσα σε όλη τή διάρκεια τού ταξιδιού να τό πολεμήσω.

...Ταξιδεύαμε έξω άπ' τήν ασφαλτο. Δέν βρισκόμασταν καθόλου πάνω στο δρόμο. Κάναμε μία εύθυγράμμη πορεία άπ' τό Φόρτ Βικτώρια μέχρι τρία χιλιόμετρα έξω άπ' τό Μπάιτ Μπρίτζ, όποτε άκουμήσαμε πάλι πάνω στον κανονικό δρόμο. Και τά δυο αντικείμενα βρισκονταν 2 με 3 χιλιόμετρα ψηλά. Αυτά συνέβησαν με λίγα λόγια...

... Είμασταν προγραμματισμένοι μέσα στή μηχανή του αυτοκινήτου. 'Η γυναικά μου άποκοιμήθηκε ή τήν κοίμασε μέσω του ραδιοφώνου. Γι' αυτό δέν μπορεί να θυμηθεί πολλά...

...Μία μορφή άκτινίστηκε στο πίσω κάθισμα του αυτοκινήτου, πού έμεινε εκεί σ' όλη τή διάρκεια τού ταξιδιού και μού είπε ότι μπορούσα να τή δώ όπως ενώ ήθελα. "Αν ήθελα να τή δώ σαν πάπια θά τήν έβλεπα σαν πάπια, αν ήθελα να τή δώ σαν τέρας θά τήν έβλεπα σαν τέρας... Είναι πολύ έξυπνο. Δέν άνέβηκα στο σκάφος τους, αλλά μπορούσα να βλέπω μέσα άπ' τίς άκτινες τί συνέβαινε εκεί και πώς ήταν.

Πάλ: Πώς ήταν Πήτερ; Πές μου.

Πήτερ: Είχε τρία επίπεδα, τό κατώτερο όπου ήταν ή μονάδα ένέργειας, τό δεύτερο, όπου ήταν ή πέτερμα των μηχανών, ό χώρος παραμονής, ό χώρος επικοινωνιών και οι θάλαμοι του πληρώματος, και τό τρίτο επίπεδο, όπου υπήρχε ό θάλαμος πλοήγησης και έλέγχου. Και τά τρία πατάματα συνδέονταν με διόδους άπόλυτου κενού...

... 'Η μεταφορά στο έσωτερικό του σκάφους γίνεται με ειδικές μονάδες άπόλυτου κενού... Όσοι άνθρωποι μεταφέρονται εκεί πάνω μπαίνουν σε μία τέτοια μονάδα πού είναι ένας άδειανός θάλαμος. Έκμεταλλεύονται τίς ικανότητες του ανθρώπου ή τήν έλλειψη γνώσεων, του υποβάλλουν να βλέπει ό,τι εκείνος θέλει, και τό βλέπει πράγματι.

Πάλ: Δέν έχουν φυσική (σωματική) ύπόσταση; Δέν είναι φυσικά όντα;

Πήτερ: Ναι, είναι φυσικά όντα. Έκείνο πού ήταν μέσα στο αυτοκίνητο και τά υπόλοιπα του διαστημόπλοιου ήταν όμοια στο μέγεθος, χρώμα, μορφή, βάρος. 'Η ίδια βασικά μορφή με τόν άνθρωπο -μεγάλο σώμα, λαιμός, δυο χέρια, δυο πόδια και καθόλου δάχτυλα και μαλλιά.

Πάλ: Ίδια όργανα άναπαραγωγής με μας;

Πήτερ: Δέν έχουν όργανα άναπαραγωγής.

Πάλ: Πώς πολλαπλασιάζονται;

Πήτερ: Δέν ξέρω.

Πάλ: Από πού έρχονται;

Πήτερ: Από έξωτερικούς γαλαξίες.

Πάλ: Από ποιους γαλαξίες;

Πήτερ: Δέν μού είπαν ονόματα, άπλως από έξωτερικούς γαλαξίες.

Πάλ: Είναι φιλικό ως προς τούς γήινους;

Πήτερ: Ναι.

Πάλ: Γιατί δέν έρχονται σε άμεση έπαφή μαζί μας έφόσον έχουν όλες αυτές τίς δυνάμεις;

Πήτερ: 'Επειδή υπάρχουν πάρα πολλοί πού δέν τούς καταλαβαίνουν, δέν ξέρουν πώς να τούς προσεγγίσουν, να τούς δοϋν, να μιλήσουν μαζί τους.

Πάλ: Δέν μπορούν να τούς κάνουν να καταλάβουν;

Πήτερ: Όχι, γιατί έτσι θά 'πρεπε ν' αλλάξουν ολόκληρο τόν κόσμο, κι αυτό είναι κάτι πού δέν θέλουν.

Πάλ: Πόσο ζούν με βάση τά γήινα χρόνια;

Πήτερ: Δέν ξέρω.

Πάλ: Πόσο γρήγορα ταξιδεύουν; Ταξιδεύουν με ταχύτητα μεγαλύτερη τής ταχύτητας του φωτός;

Πήτερ: Ταξιδεύουν στο χρόνο. 'Η ταχύτητα του φωτός είναι πολύ μικρή γιά να καλύπτουν διακετομύρια μίλια σε δευτερόλεπτα. "Αν θέλουν να πάνε άπ' τό σημείο Α στο Β πρέπει να πάνε πίσω στο χρόνο. Είναι χρονοταξιδιώτες, όχι διαστημικοί ταξιδιώτες.

Πάλ: Πώς μιλούν; Έπικοινωνούν νοητικά;

Πήτερ: Γνωρίζουν τέλεια τήν 'Αγγλική γλώσσα και κάθε γλώσσα πού υπάρχει στους γαλαξίες.

Πάλ: Έχουν δηλαδή όλες τίς γνώσεις του σύμπαντος;

Πήτερ: Ναι.

Πάλ: Από ποιόν κόσμο έρχονται;

Πήτερ: Από κάποιον με 12 πλανήτες. Δέν έχουν πολέμους. Βρίσκονται μπροστά μας κατά 2.000 έτη φωτός.

Πάλ: Τι λένε γιά τή Γη; Θά υπάρξει ειρήνη εδώ; Θά επιβιώσουμε;

Πήτερ: Θα αλλάξουν τή Γη, όπως άλλαξαν τίς πυραμίδες, άλλαξαν τούς πολέμους, άλλαξαν τά πάντα με τό δικό τους τρόπο σκέψης.

Πάλ: Υπάρχουν από δαύτους ανάμεσά μας;

Πήτερ: Χιλιάδες. Είναι υπάλληλοι, έμποροι, φοιτητές, δάσκαλοι κ.λπ.

Πάλ: "Αν θέλουμε να 'ρθούμε σε έπαφή μαζί τους, αν θέλουμε να άποκτήσουμε γνώσεις, θά μάς τίς δώσουν;

Πήτερ: "Ερχονται σ' έπαφή μόνο όταν θέλουν και πάντοτε βέβαια επηρεάζοντας τρίτους. Δέν κάνουν τίποτα άμεσα εδώ στή γη, έτσι πού να βρεθεί ό επαφικός στο έπίκεντρο τής προσοχής. Άσκούν έπιρροές, δίνουν κατευθύνσεις σ' ένα άτομο.

Πάλ: Πήτερ, πές μου, ήσουν προγραμματισμένος άπ' αυτούς;

Πήτερ: Ναι.

Πάλ: Δέν τούς ένοχλεί πού μιλάς σε άλλους ανθρώπους;

Πήτερ: Όχι, θέλουν ν' άποκτήσουν ένα κύκλο πιστών. Τότε ό κόσμος θά καταλάβει.

Πάλ: Πιστεύουν στήν άθανασία, στή μετενσάρκωση; Έμεις οί γήινοι εγκαταλείψουμε τά σώματά μας; Τό πνεύμα μας είναι ό έσωτερικός εαυτός μας;

Πήτερ: Όλα είναι προγραμματισμένα άπ' αυτούς. Είναι ό θεός στα μάτια των ανθρώπων. Βάζουν κάποιον μέσα σ' ένα σώμα και βάζουν εκείνο τό σώμα στή γη. Δέν τό κάνουν βέβαια αυτό αυτόματα. Πρέπει να προηγηθεί ή σύλληψη και ή γέννηση. "Όλοι μας όμως είμαστε προγραμματισμένοι.

Πάλ: Λένε πώς είναι θνητοί. Είναι πράγματι θνητοί ή μήπως είναι άθάνατοι;

Πήτερ: Είναι θνητοί.

Πάλ: Τι συμβαίνει όταν πεθαίνουν;

Πήτερ: Καίγονται, διασκορπίζονται.

Πάλ: Τι γίνεται με τό πνεύμα τους; Παίρνουν άλλη μορφή;

Πήτερ: Ναι.

Πάλ: Αυτό σημαίνει ότι τό πνεύμα τους είναι άθάνατο;

Πήτερ: Τό ίδιο είναι και τό δικό μας πνεύμα.

Πάλ: Μπορούν να σκοτωθούν;

Πήτερ: Μπορούν να καταστρέψουν τό φυσικό τους σώμα. Μπορούν να σκοτωθούν κι εκείνοι όπως κι έμεις.

Πάλ: Γιά ποιό λόγο πήραν εσένα και τί Φράνσις;

Πήτερ: Γνώριζαν ότι είχα μία σύντομη έπαφή μ' ένα διαστημόπλοιο τό 1964.

Πάλ: Τό ξέρεις αυτό συνειδητά;

Πήτερ: Ναι. Ταξίδευα στή Ροδεσία με τόν πατέρα μου. Κοντά στο Σομπούκε φτάσαμε σε μία στροφή ενός βρώμικου δρόμου. Μισό μέτρο περίπου πάνω άπ' τό δρόμο αιώρειτό ένα διαστημόπλοιο. Πλησιάζαμε με μεγάλη ταχύτητα και στα 7 μέτρα φρενάραμε. Τό σκάφος άνυψώθηκε περίπου 45 μίρες κι ύστερα τινάχτηκε προς τά πάνω στον ουρανό. Αυτή ήταν ή πρώτη μου συνάντηση με διαστημόπλοιο.

Πάλ: Γιατί δέν σε πήραν εκείνη τή φορά; Θέλουν να μιλήσεις σε άλλους ανθρώπους;

Πήτερ: Θέλουν να έρθω σ' έπαφή μαζί τους. "Ημίζαν ότι εκείνοι στούς οποίους θά μιλούσα θά πίστευαν ότι έπρόκειτο γιά κάτι τό σοβαρό και θά μελετούσαν τήν περίπτωση.

Πάλ: Έχουν καμιά έπαφή με κυβερνήσεις; Έρχονται σε έπαφή με μεγάλες δυνάμεις; Τι θά συνέβαινε αν έπρόκειτο να ξεσπάσει ένας παγκόσμιος πόλεμος, ένας πυρηνικός πόλεμος; Θά σταματούσαν τούς σκοτωμούς και τήν καταστροφή τής Γης;

Πήτερ: Δέν θά τό 'θελαν αυτό, επειδή μία άξεστη άνάμξη είναι άποτυχία άπ' τή δική τους σκοπιά. Καθοδηγούν τόν κόσμο εδώ και χιλιάδες χρόνια. 'Ο κόσμος θά είναι ένα υπόδειγμα γιά τό υπόλοιπο σύμπαν σε λίγες εκατοντάδες χρόνια.

Πάλ: Έχουν σκάφη πάνω στή Σελήνη;

Πήτερ: 'Η σελήνη είναι σκάφος τής γής. Δέν υπάρχει λόγος να πάνε εκεί. Είναι νεκρό σώμα. Τοποθετήθηκε εκεί από δυνάμεις γιά να παροτρυνθεί ό άνθρωπος να ταξιδέψει στο διάστημα.

Πάλ: Μεταφέρθηκε τό φυσικό σου σώμα στο διαστημόπλοιο;

Πήτερ: Όχι, ήταν τό άστροικό μου σώμα. Τό φυσικό μου σώμα έμεινε στο αυτοκίνητο.

Πάλ: Γιατί δέν θυμίσουν άργότερα τί συνέβη; Σ' έκαναν να τά ξεχάσεις;

Πήτερ: Ναι, δέν ήθελαν να τά επαναλάβω. Δέν ήθελαν να σπεύσω σε μία εφημερίδα και να τά πω.

Πάλ: Μού είπες όμως ότι ήθελαν να γίνεις εφημερίδα. 'Η Φράνσις τό έκανε, γιά να βρει σε ποιόν θά μπορούσαμε να μιλήσουμε. Δέν τό είπα στή Φράνσις, αλλά πρέπει κάποιος άλλος να τό κάνει, όχι τό ίδιο πρόσωπο.

Πήτερ: Αυτό έγινε. Τηλεφώνησα στήν εφημερίδα. 'Η Φράνσις τό έκανε, γιά να βρει σε ποιόν θά μπορούσαμε να μιλήσουμε. Δέν τό είπα στή Φράνσις, αλλά πρέπει κάποιος άλλος να τό κάνει, όχι τό ίδιο πρόσωπο.

Πάλ: Γιατί αυτό; Είναι νόμος;

Πήτερ: Δέν είναι νόμος, αλλά δέν μπορούν να δημιουργήσουν μία δημόσια εικόνα άπ' τό άτομο πού άναμνύγεται άμεσα. Πρέπει πάντοτε να υπάρχει κάποιος άλλος, έτσι πού να μην γίνεται τό άτομο ήρωας ή έγωιστής. Μπορούσαν να περάσουν έξι μήνες, εννιά μήνες, δέκα χρόνια...

'Η άναδρομική ύπνωση σημείωσε παρουσία σ' αυτό τό σημείο. 'Ο Πάλ προσπάθησε να συνεχίσει, κάνοντας έρωτήσεις γιά τό Τρίγωνο των Βερμούδων και τά UFO γενικότερα. Πηρε όμως συγκεχυμένες άπαντήσεις κι έτσι έφερε σε λίγα λεπτά πίσω στή φυσιολογική συνειδητότητα τόν Πήτερ. □

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Πληροφορούμε τούς άναγνώστες μας στή θεο/νίκη ότι τό περιοδικό ΑΣΤΡΙΚΗ ΕΠΑΦΗ - UFO θά πωλείται και στο βιβλιοπωλείο Παναγιώτη Ραγιά, Τσιμι-

σκή 41 τηλ. 229010. Έτσι, αν παρατηρείται έλλειψη στα περίπτερα μπορεί κανείς να τό βρει σίγουρα εκεί.

Θρησκεία γιά τήν 'Εποχή του 'Υδροχόου

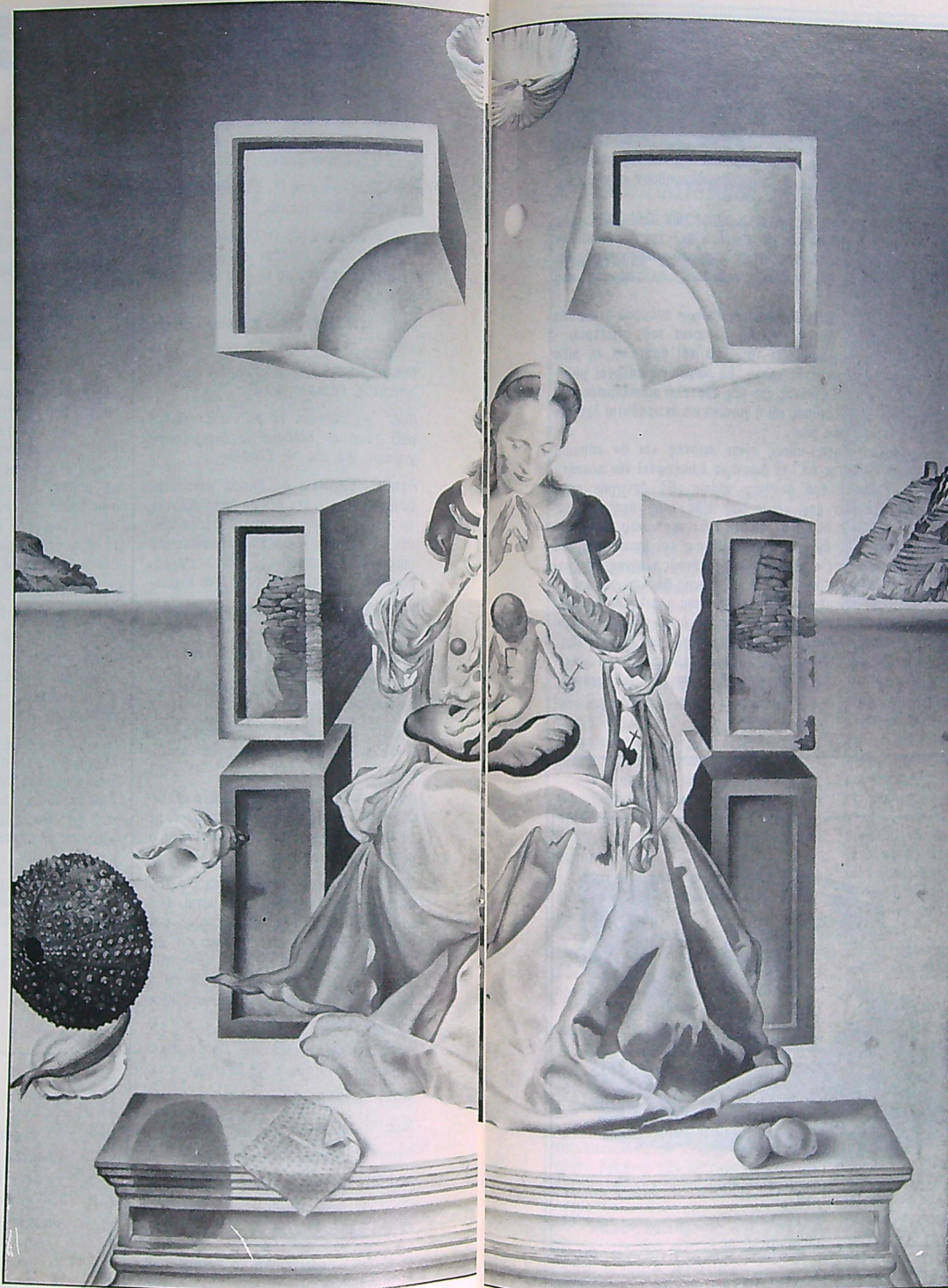
Τζίνα Σερμινάρα

ΘΡΗΣΚΕΙΑ είναι κάτι περισσότερο από σεβασμός γιά τή ζωή. Υπάρχουν πολλές πλευρές τής ανθρώπινης κατάστασης πού απαιτούν επίσης προσοχή. 'Αν' αυτή τήν άποψη μπορεί νά διδαχτεί κανείς πολλά από τή σύγχρονη θρησκευτική κατάσταση τής 'Ιαπωνίας.

'Από τό 1945 σημειώθηκε ένα έκπληκτικά άνοδικό θρησκευτικό ρεύμα σ' αυτή τή νησιωτική αυτοκρατορία. 'Εκατοντάδες νέες θρησκείες έχουν κάνει τήν εμφάνισή τους. Πολλές άπ' αυτές συνδυάζουν στοιχεία του Βουδισμού με στοιχεία του Χριστιανισμού και άλλων πίστειων, και πολλές άναγνωρίζουν τό κύρος τών ψυχικών φαινομένων και τή δύναμη τής σκέψης. Δέν περιέχουν δυσνόητα θεολογικά δόγματα, αλλά αντίθετα είναι εύκολονόητες. Τίποτα δέν θεωρείται σάν άπαραίτητο, εκτός κι άν μπορεί νά γίνει άπ' όλους κατονοητό ότι άνήκει στη θρησκεία. Συχνά τά δόγματα δραματοποιούνται κατά ένα φυσικό τρόπο. Γιά παράδειγμα, τό *μούγκα* ή ή άποψη του *μή-έγώ* του Βούδα έντυπώνεται στό νού τών ανθρώπων με τό *μούγκα-νό-μάι*, ή χορό του *μή-έγώ*, στη θρησκεία Τένσο-Κοτάι-Τζινγκου-Κύο. 'Η άφαίρεση τής άμαρτίας ή του κακού άπ' τīs καρδιές, δραματοποιείται στη θρησκεία Τενρίκνο με κινήσεις σκουπίσματος τών χειριών, σάν νά διώχνεις τή σκόνη.

Οι καινούργιες θρησκείες είναι σχεδόν άμετάβλητα αισιόδοξες, σέ αντίθεση με τήν άρνουμένη τόν κόσμο και άπαισιόδοξη άποψη του άρχικού Βουδισμού. Σκοπός τους είναι νά δημιουργήσουν ένα Βασίλειο του Θεού εδώ στη Γη, δίχως άρρώστειες, φτώχεια ή πολέμους. Δέν άπασχολούνται κυρίως με μία άγνωστη μελλοντική ύπαρξη μετά θάνατο και δέν θεωρούν τή ζωή άπλώς σάν μία προετοιμασία γιά μία τέτοια μελλοντική ζωή. 'Η επιτυχία θεωρείται σάν ένας παραδεκτός σκοπός-στόχος και άποτελεί τόν βασικό τόνο σέ πολυάριθμες γιορτές, πού συχνά πραγματοποιούνται σέ μία μεγαλειώδη κλίμακα.

Σχεδόν δίχως εξαίρεση, οι καινούργιες θρησκείες τονίζουν με έμφαση ότι ή θρησκεία και ή ζωή είναι ένα πράγμα, ότι ή θρησκεία δέν έχει καμιά άξία άν δέν σχετίζεται άπόλυτα με τήν καθημερινή ζωή. 'Ο 'Ογκαμισάμα λέει: «Τό σπίτι και ή κοινωνία είναι χώροι όπου ή ψυχή πρέπει νά έξευγενίζεται. Δέν μπορεί νά ύπάρχει καμιά θρησκεία πού νά μήν έχει σχέση με τήν καθημερινή ζωή του ανθρώπου». 'Ο Νίκι Τοκουσίκα εκφράζει μία παρόμοια ιδέα: «'Η ζωή είναι τέχνη και κάθε ένασχόληση και πράξη πρέπει νά γίνεται κατά τρόπο καλλιτεχνικό. 'Ο άνθρωπος είναι καλλιτέχνης κι ό Θεός είναι ό καλλιτέχνης τών καλλιτεχνών».

Οι περισσότερες άπ' τīs καινούργιες θρησκείες ύπογραμμίζουν ιδιαίτερα τήν κοινωνική ύπηρεσία. Τά μέλη τής θρησκείας Ρόσοο Κοσέι Κάου βγαίνουν κάθε βδομάδα και καθαρίζουν διάφορους δημόσιους χώρους του Τόκιο, ένώ οι όπαδοί του Ρενρίκκο καθαρίζουν δυό φορές τό χρόνο τό τεράστιο πάρκο τής Νάρα, στα πλαίσια αυτού πού όνομάζουν «προσευχή στην πράξη».

'Όλες αυτές οι θρησκείες, φυσικά, έχουν τīs δικές τους ιδιοσυγκρασίες, τīs δικές τους ιδιορρυθμίες, τόσο στό θεωρητικό μέρος όσο και στό πρακτικό. Μερικές - όπως ή Σοκαγκακái - ισχυρίζονται ότι είναι ή *μοναδική* θρησκεία τής 'Αλήθειας ή ό μοναδικός δρόμος γιά τή Σωτηρία, άλλες περιέχουν στοιχεία δισηδαιμονίας και παραλογισμού και μερικές δείχνουν άνδροκρατικές τάσεις. Στο μεγαλύτερο όμως μέρος είναι προσευτικές και με τόν τυπικά 'Ιαπωνικό συνδυασμό τής πρακτικότητας με τīs πνευματικές άξίες νομίζω ότι προσφέρουν όρισμένα χρήσιμα στοιχεία γιά τή θρησκεία τής 'Εποχής του 'Υδροχόου.

Αναμφισβήτητα θά εξακολουθήσουν νά εμφανίζονται καινούργιες θρησκείες σ' όλο τόν κόσμο. 'Ακριβώς τό ότι εξακολουθούν νά εμφανίζονται φανερώνει ότι είναι άπαραίτητες γιά τήν ανθρωπότητα. 'Αλλά μου φαίνεται ότι καμιά καινούργια θρησκεία δέν μπορεί νά κρατήσει γιά πολύ ή νά έχει μεγάλη άήχηση σέ γενιές πού έχουν έναν έπιστημονικό προσανατολισμό, άν δέν περιέχει όρισμένες άρχές - ένοράσεις, πού νομίζω ότι πρέπει νά είναι οι άκόλουθες και πού ίσως νά διέπουν τή θρησκεία τής 'Εποχής του 'Υδροχόου:

'Η κατ'αδίκη τής παράλογης σφαγής του πολέμου θά είναι ή βασική φροντίδα όλων τών φωτισμένων θρησκευτικών ομάδων. 'Υπάρχουν άφθονες άλλες ώριμότερες μέθοδοι διακανονισμού τών διαφορών. Γιά αιώνες ή 'Εσκιμώοι διευθετούσαν τīs έχθρότητές τους τραγουδώντας ό ένας στόν άλλο προσβλητικά τραγούδια και τό τραγούδι έκείνο πού χαρακτηριζόταν σάν τό πιο προσβλητικό έδινε τή νίκη. Θά μπορούσαμε λοιπόν και μεις νά γίνουμε έξίσου έπινοητικοί.

'Η πίστη σέ στερεότυπα και δίχως άποδείξεις δόγματα, καθώς επίσης και σέ άπόλυτα λεκτικά σχήματα γιά τό Θεό, δέν θά θεωρούνται πιά ύψιστης σημασίας. 'Αντί γι' αυτά θά δίνονται δύο βασικές έμφάσεις στις θρησκευτικές τάξεις και στούς άνθρωπους πού έχουν θρησκευτικό προσανατολισμό: 1) ή *ύπηρεσία* πρós τήν κατεύθυνση τής μεταμόρφωσης τής κοινωνίας και ή παροχή βοήθειας πρós κάθε άτομο πού χρειάζεται και 2) ή *αύτο - μεταμόρφωση*. 'Η πρώτη έμφαση θά περιλαμβάνει τή διόρθωση παλαιών «κακώς κειμένων» (όπως ή φτώχεια, ή φυλετική προκατάληψη, ένα σκουριασμένο νομικό σύστημα), τής κακομεταχείρισης τών ζώων και τής φύσης γενικότερα, και τής διαστρέβλωσης τών τροφίμων πού χρησιμοποιύμε. 'Η δεύτερη θά περιλαμβάνει τή συνειδητή προσπάθεια τής χρησιμοποίησης όλων τών δυνατοτήτων του ανθρώπου: με τήν ύπνωση, τήν ψυχοκυβερνητική, τήν αύτο-θεραπεία, τή δύναμη τής σκέψης και όσες ακόμα μεθόδους θά μās φέρει τό μέλλον. Θά περιλαμβάνει επίσης τή συνειδητή καλλιέργεια τών άρετών ή τών καλών πλευρών του χαρακτήρα.

'Ο κόσμος ίσως εξακολουθήσει νά χρησιμοποιεί Βίβλους, αλλά θά αναφέρεται σ' αυτές σάν σέ πηγές πνευματικής ένόρασης και προτροπής, κι όχι σάν σέ χρησμούς ή σέ άπόλυτες άρχές γιά όλες τīs ανθρώπινες καταστάσεις. Θά άναγνωριστεί ότι όλες οι Βίβλοι του κόσμου έχουν άξια.

'Ισως νά διατηρηθούν οι θρησκευτικές τελετές, επειδή ό κόσμος έχει ανάγκη νά δέχεται έπανεπιλημμένα ύπενθυμίσεις γιά τīs πνευματικές πραγματικότητες. 'Όπως χρειάζεται και τήν παρουσία και τό κήρυγμα έμπνευσμένων προσωπικότητων - ατόμων πού φαίνεται νά είναι μεταλλάκτες ένεργειας, πομπός ύψηλών ένεργειών, άκτινοβολούντα κέντρα άγάπης.

'Αλλά και ή *έμπειρία* θά θεωρείται ίσης σπουδαιότητας με τήν παρακολούθηση κηρυγμάτων. 'Ο Διαλογισμός θά είναι πρωταρχικής σημασίας και ή εκπαίδευση σ' αυτόν θά γίνεται σέ παγκόσμια κλίμακα. 'Άλλες έμπειρίες θά δίνονται σέ ομάδες

συναντήσεις πνευματικών ατόμων, με τη μελέτη της φύσης, με τη μουσική και την τέχνη.

Οι εκκλησίες, με τη μορφή που τις γνωρίζουμε, θα αχρηστευθούν όταν ο κόσμος ανακαλύψει πόσο θύμα τους υπήρξε και πόσο πολύ παρασύρθηκε από δισευαλισμένες, αρχαϊκά δόγματα και ανόητες θεολογίες. 'Αλλά ίσως εμφανιστούν δυο νέες εξελίξεις στη θέση των παλιών εκκλησιών. 'Η μία απ' αυτές έχει ήδη φανεί σ' ολόκληρο τον κόσμο: είναι ο σχηματισμός μικρών ανεπίσημων ομάδων, που κάνουν συχνά συναντήσεις σε σπίτια και είναι αφιερωμένες στον πνευματικό διαφωτισμό και την αυτογνωσία. 'Η άλλη, που απ' ό,τι γνωρίζω δεν υπάρχει ακόμα σ' αυτό τον πλανήτη, ίσως να είναι η δημιουργία ενός νέου τύπου Ναού. Οι ναοί αυτοί θα μπορούσαν να ονομαστούν Ναοί του Φωτός ή 'Εναρμόνισης ή 'Αναγέννησης. Θα είναι μεγάλες κατασκευές δίχως παράθυρα, σε σχήμα ημισφαιρικό ή ίσως - κατά τη σύλληψη του 'Ησάι Γουάκινς - ωοειδές (τό ωοειδές σχήμα θεωρείται από αιώνες σαν σύμβολο της νέας ζωής. Είναι πολύ πιο παλιό απ' το Χριστιανικό, αλλά εμφανίζεται στην Πασχαλινή μας παράδοση).

Στους χώρους αυτούς θα έρχονται οι άνθρωποι για να φορτίσουν - ως το πούμε έτσι - τις πνευματικές τους μπαταρίες - γιατί ο άνθρωπος στο κάτω - κάτω είναι ένα ηλεκτρικό όν - και για να ανεβάσουν το επίπεδο της άφύπνισής τους.

Συμβολική μουσική που θα μεταδίδεται θα γεμίζει το ναό με ήχητικά κύματα. 'Η μουσική αυτή θα παίζεται με θεραπευτικό μάλλον παρά με θεατρικό πνεύμα κι ένα μέρος της θα μπορεί να καθοδηγεί τον διαλογισμό. Θα υπάρχουν επίσης απλοί τόνοι, διαλεγμένοι για την κραδασμική τους αποτελεσματικότητα. 'Ετσι οι κραδασμοί των σκευών και συναισθημάτων των ανθρώπων, χαμηλωμένοι απ' τη δυσαρμονία και τα προβλήματα της καθημερινότητας, θ' ανυψώνονται και θα έναρμονίζονται. Οι άνθρωποι θα μπορούν να εϋθυγραμμιστούν με τον ανώτερο 'Εαυτό τους και να έναρμονιστούν με υψηλότερες συχνότητες σκέψης και συναισθημάτων. Τα χρώματα θα χρησιμοποιούνται για θεραπευτικούς λόγους και σε συνδυασμό με τη μουσική. 'Η ατμόσφαιρα μέσα στο ναό θα ελέγχεται όχι μόνο ως προς τη θερμοκρασία, αλλά και ως προς την αναλογία των στοιχείων που περιέχει (όξυγόνο, αζώτο, άργον, νέον, ήλιον κ.λπ.) Με λίγα λόγια, ο ναός θα είναι ένας χώρος όπου θα έρχονται οι άνθρωποι για να γευτούν μια άνωψμένη αίσθηση πνευματικής πραγματικότητας και της πνευματικής τους ταυτότητας.

Στους υπόγειους χώρους των ναών θα μπορούν ίσως να υπάρχουν αίθουσες μαθημάτων και διαλέξεων, όπου θα δίνονται γνώσεις - οδηγίες της αρχαίας σοφίας από πολλές πηγές, όπως είναι η Γενική Σημειολογία, η Ψυχολογία της Θρησκείας, αλλά και άλλοι τομείς-θέματα, όπως η αστρική προβολή, η αύρα κ.λπ. Μικρότερες αίθουσες θα χρησιμοποιούνται για πνευματικές ή ψυχικές συμβουλές.

Εκείνοι που θα υπηρετούν στο ναό θα είναι είτε διδάσκαλοι καθαρού πνευματικού προσανατολισμού (όχι άτομα που θα συγκεντρώνουν χρήματα ή οργανωτικά ταλέντα), είτε ιερείς και ιέρειες με την έννοια εκείνων της αρχαίας Αιγύπτου: διορατικοί, ψυχικοί και άτομα που βρίσκονται σε επαφή μ' ένα φάσμα ανώτερης πραγματικότητας.

Θα δοθεί καινούργια έμφαση στην ήθικη. Οι ανακαλύψεις της ψυχικής έρευνας θα γίνουν ευρύτατα γνωστές. 'Η επιστημονική απόδειξη της ανθρώπινης επιβίωσης μετά το θάνατο και της μετενσάρκωσης θα φέρουν μία επανάσταση στο πιστεύω του ανθρώπου για τη θέση του στο σύμπαν. Το σώμα θα θεωρείται σαν ναός του ανθρώπινου πνεύματος. 'Αναπνοή, διαίτα, άσκησης, νερό, άερας και νηστεία θα χρησιμοποιούνται σαν μέθοδο διατήρησης του σώματος σε άριστη υγεία.

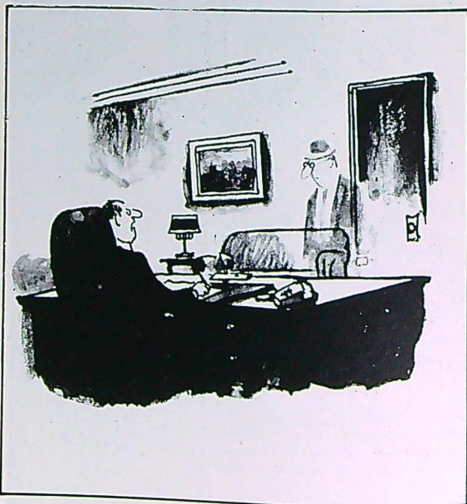
Τό σέξ δεν θα θεωρείται πιά σαν κάτι για το οποίο πρέπει κανείς να αισθάνεται ντροπή, αλλά σαν ιερή εκδήλωση της διπολικής ενέργειας της ζωής, διαμέσου της οποίας μπορεί να εκφραστεί η χαρά της ζωής και να δημιουργηθούν καινούργιες μορφές ζωής.

Θα αναγνωριστούν οι διάφοροι τύποι των ανθρώπων - με βάση την αστρολογία, ψυχολογία, χημεία κ.λπ. - και των επίπεδων εύφαιας. Και θ' αναγνωριστεί ότι οι διάφορες αυτές μορφές και επίπεδα απαιτούν διαφορετικές μεθόδους προσέγγισης στη θρησκεία.

Θα υπάρχει μία 'συμπληρωματική άποψη' ανάμεσα στα φύλα και στις φυλές. 'Εκείνη δηλαδή η μανία του ανώτερου - κατώτερου, που χαρακτηρίζει το 'Εγώ και άποτελεί τη ρίζα πολλών συγκρούσεων στον κόσμο, θα πάψει να υπάρχει μόλις γίνει αντίληπτο ότι ο καθένας από μās άποτελεί συμπλήρωμα των άλλων. 'Ιδιαίτερα οι άνδρας και η γυναίκα θα θεωρούνται όχι ίσοι αλλά συμπληρωματικά ίσοι.

'Αν οι υποθέσεις αυτές είναι σωστές και αν κάποιος περίεργος επισκέπτης απ' το διάστημα έπισκεφτεί τον πλανήτη μας ξανά ύστερα από πενήντα χρόνια, θα δει μία πολύ διαφορετική εικόνα από εκείνη που είδε στην προηγούμενη έπίσκεψή του. Αυτό που ήταν κάποτε ένας σκοτεινός πλανήτης, γεμάτος πολέμους, άγνοια, προκαταλήψεις και βιαιότητες, θα 'χει γίνει ένας τόπος συνεργασίας και διεθνούς ειρήνης. Θα 'ναι ένας τόπος όπου όλα τα βασίλεια της φύσης θα τιμωτώνται και θ' αναγνωρίζονται σαν μέρος του συνόλου, όπου η φίλια θα υπάρχει ανάμεσα στον άνθρωπο, στα ζώα, στα φυτά και στα δέντρα και όπου όλη η φύση θ' αναγνωρίζεται σαν κάτι το ζωντανό και θεϊκό.

Ο μικρός μας πλανήτης θα αξίζει επιτέλους τότε να ανήκει στην αδελφότητα των πεφωτισμένων πλανητών του άχανούς σύμπαντος. □

Είσαι πεθαμένος Πήμνοντι! Πάψε επιτέλους ν' έρχεσαι στη δουλειά!

Μιά μικρή άτυχία

ΔΙΗΓΗΜΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΦΑΝΤΑΣΙΑΣ

Παναγιώτης Μερέκος

Ο ΑΥΛΙΚΟΣ ύποκλιθηκε με έμφανη σεβασμό μπροστά στο θρόνο του επιβλητικού βασιλιά του και του άνακοίνωσε με ύφος επίσημο - όχι όμως πομπώδες - στην παράξενη τσιριχτή γλώσσα τους:

« Ένδοξε κυβερνήτη του πλανήτη και του λαού μας, το συμβούλιο των έπιστημόνων με έπιφορτίσε να σοϋ μεταφέρω την πληροφορία ότι έντοπίστηκε ένα ξένο σώμα σε τροχιά γύρω από τον πλανήτη μας. Οι άναλύσεις του σήματός του άπέδειξαν ότι πρόκειται για κατασκευασμένο σώμα που κατά τακτά χρονικά διαστήματα εκπέμπει ένα όρισμένο άριθμό ήχητικών πληροφοριών.

Το συμβούλιο περιμένει έντολή σας για τη σύλληψη ή καταστροφή του άγνώστου σώματος».

- Έχει μέχρι τώρα κάποια έχθρική δραστηριότητα;

- Όχι, η δραστηριότητά του περιορίζεται στα ήχητικά σήματα που προανέφερα.

- Πολύ καλά, να μεταφερθεί στον πλανήτη μας για έπιπρόσθετη εξέταση. Δεν χρειάζεται νομίζω να προσέθω ότι πρέπει να είστε πολύ προσεκτικοί.

- 'Η διαταγή σας θα μεταφερθεί στο συμβούλιο. Και τώρα, αν δεν με χρειάζεστε άλλο, επιτρέψτε μου ν' άποσυρθώ.

Υποκλίθηκε, και πέταξε στον γαλανό ουρανό, έξω από ένα ψηλό παράθυρο της αίθουσας του θρόνου.

Λίγο άργότερα, ο διαστημικός ταξιδιώτης κατευθυνόταν στον πρώσιμο πλανήτη με τη βοήθεια των έλκτικών άκτινων και έξεταζόταν από το άνώτατο έπιστημονικό συμβούλιο.

- Λοιπόν, ποιά είναι τ' άποτελέσματα της μελέτης σας; ρώτησε με συγκρατημένη περιέργεια ο άρχοντας.

Τό λόγο πήρε ο πιο σεβάσιμος και με ήρεμη μ' έλαφρά μελαγχολική φωνή, άπάντησε:

- Σεβαστέ άρχοντα, μετά από προσεκτική εξέταση του άγνωστης προέλευσης άντικειμένου, βγάλαμε το συμπέρασμα ότι ή άποστολή του είναι να γνωστοποιήσει σε κάποιο πιθανό παλιήτη την ύπαρξη των κατασκευαστών του. Περιέχει πληροφορίες υπό μορφή ήχων που όμως δεν κατορθώσαμε να άποκωδικοποιήσουμε, και συνεπώς να κατανοήσουμε. Τό ήχητικό ύλικό παρουσιάζει άνομοιογένεια, ξεχωρίζουν όμως μερικά άποσπάσματα που άποτελούν ήχητικά σύνολα δομημένα σε κλίμακες συχνότητων, έξαιρετικά ευχάριστα στην άκοή.

Ο άρχοντας άφησε ένα βαθύ άναστεργαγό που ρόδινε τη μελαγχολική του διάθεση.

- Τι κρίμα, μουρμούρισε. Δεν θα συναντηθούμε ποτέ μ' αυτήν την έξελιγμένη φυλή, έκτός κι αν κάποτε μās βρουν στις περιπλανήσεις τους. Πόσο τούς ζηλεύω, ψιθύρισε, καθώς τά δάχτυλά του χάιδευσαν την έγχάρακτη πλάκα στο έξωτερικό τώ διαστημοπλοίου. Αύτοι βλέπουν, χαίρονται τό φώς, άτενίζουν τ' άστρα, τη στιγμή που έμείς άπλως αισθανόμαστε, ψηλαφούμε, ύποθέτουμε. Τι κι αν κατορθώσαμε να παρατείνουμε τη ζωή μας για χιλιάδες κύκλους περιστροφών, άφού όλη αυτή ή ζωή είναι βυθισμένη τό σκοτάδι.

Και τώρα που βρήκαμε κάποιους που μπορούν και βλέπουν είναι άδύνατο να έπικοινωνήσουμε, γιατί δεν ξέρουμε πός τά πού να στείλουμε ένα μήνυμά μας, γιατί δεν γνωρίζουμε τό σύμπαν. Θα είχαν τόσα να μās πουν και θα μπορούσαμε να τούς βοηθήσουμε να παρατείνουν πολύ περισσότερο τη ζωή τους χωρίς άσθένειες. Παράξενο πού είναι τό σύμπαν. Είμαστε φαίνεται καταδικασμένοι στην άπομόνωσή μας.

- Τι προτείνετε να κάνουμε τον μηχανικό άγγελιοφόρο; ρώτησε ο πρεσβύτερος.

- Ξαναστείλτε τον στο διάστημα, εκεί ανήκει. Μπορεί κάποιος άλλος λαός να σταθεί πιο τυχερός από μās και να κατανοήσει τά μηνύματα που στέλνει ή άγνωστη φυλή. 'Αλλωστε βοήθησε και μās, όσο κι αν άκούγεται σαν άστείο. Τώρα ξέρουμε ότι ύπάρχει και κάποιος άλλος στο σύμπαν μας, ίσως πολύ μακριά. Συναντήσαμε ένα κατασκευασμό του. 'Ισως στή μεγάλη ζωή μας συναντήσουμε και τον ίδιο.

Ο νυκτεριδόμορφος άρχοντας άπομακρύνθηκε πετώντας πός την αίθουσα του θρόνου. Κρεμάστηκε με τό κεφάλι κάτω από τον ύπερψωφωμένο ραβδόμορφο θρόνο που βυθισμένος στους συλλογισμούς του. Ο ταξιδιώτης συνέχιζε τό μοναχικό του ταξίδι, στέλνοντας στα άστρα τό μήνυμά της ύπαρξής του, περιμένοντας κάποιον ν' άκούσει τής μελωδίες του Τσάκ Μπέρρυ και του Μότσαρτ. □

ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΑΦΗ

Στ. Παναγιωτάκης

Φίλοι αναγνώστες. Χρόνια Πολλά.

Μέ τη σελίδα αυτή καθιερώνουμε, όσο τακτικά θά μπορούμε, μία ακόμη επαφή μαζί σας, μέσα από τη μαγεία της μουσικής. Μιάς μουσικής όμως που έχει σχέση ακριβώς με τα θέματα του περιοδικού μας και που πιστεύω να σας ενθουσιάζει, γιατί σίγουρα θά σας ενθουσιάζει και η μουσική. Πόσο μάλλον σάν γνωρίσετε συνθέσεις γραμμένες από γνωστούς κι άγνωστους καλλιτέχνες που έχουν εμπνευστεί απ' τον χώρο του φανταστικού, της επιστήμης, τα UFO, τους 'Αρχαίους άστροναύτες ή τα ψυχικά φαινόμενα.

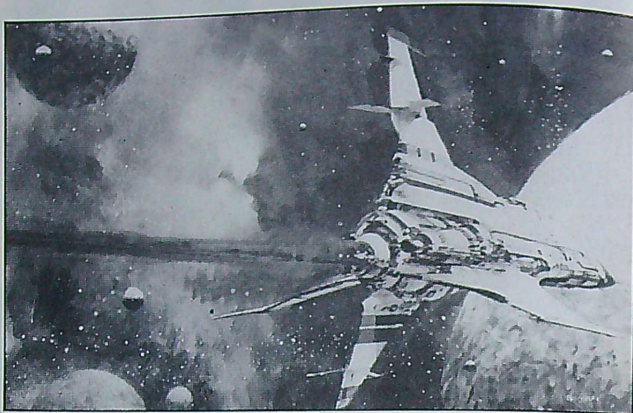
Γι' αυτό τό μήνα, που ή γιορτή των Χριστογέννων δίνει σ' όλους μας ένα γιοιτευτικό παράξενο συναίσθημα, άσχετα από τό πρίσμα που ό καθένας μας τή βλέπει θέλω νά σας παρουσιάσω ένα τραγούδι που έγραψε και κυκλοφόρησε σε δίσκο τό 1975. 'Ο Καναδός τραγουδιστής Κρίς ντέ Μπέργκ.

Είναι μία ρόκ μπαλάντα που πρωτάκουσα τόν 'Ιούλη του 1980 στό Μόντρεαλ, κι όμολογώ ότι με μάγεψε άμέσως τόσο ή μουσική όσο κι ό άσυνήθιστος στίχος που, απ' ό τι φαίνεται, εκφράζει κάποια «πιστεύω» του τραγουδιστή.

Τό τραγούδι λέγεται «Ένας διαστημάνθρωπος ήρθε ταξιδεύοντας (A SPACE-MAN CAME TRAVELLING)» και τό θέμα είναι ταυτιζόμενο με τά Χριστούγεννα και πιο συγκεκριμένα μιλά γιά τό μυστήριο της παράξενης νύχτας στή Βηθλεέμ.

Είναι μία ιδέα του ντε Μπέργκ στηριγμένη στή μελέτη παλαιών βιβλίων με τά σύγχρονα μάτια της τεχνολογίας (κάτι που έκανε διάσημο τόν Νταϊνκεν) και τό κυριότερο είναι ή εξέλιξη της σύνθεσης που στό τέλος της μάς δίνει μέσα του «έξονο» μία υπόσχεση ότι γύρω στό έτος 2000 θα συμβεί κάτι άνάλογο, μ' αυτό του τραγουδιού, με τό ευρύτερο νόημα κάποι-ας άλλανης.

Ευρηματικό, με θαυμασία μελωδία κι εκπληκτικότητα κρεσέντο στό βασικό μέρη, δικαιολογημένα «ό διαστημάνθρωπος» έγινε αίτια νά καταβληθεί ό Κρίς ντε Μπέργκ στήν πατρίδα του και τήν 'Αμερική όπως και στήν καρδιά αυτών που βρήκαν μέσα στους στίχους ένα μήνυμα, μία ελπίδα και γαλήνη στίς παραγμένες εποχές που περνά ή ανθρωπότητα λίγο πριν τό 2000 μ.Χ.

Γιά τούς αναγνώστες που θά 'θελαν ν' ακούσουν τό τραγούδι αυτό ή νά τό άποκτήσουν, οι πληροφορίες είναι οι έξης: Περιλαμβάνεται στό άλμπουμ του καλλιτέχνη με τίτλο «SPANISH TRAIN AND OTHER STORIES» τόν 1975, που δυστυχώς δεν έχει κυκλοφορήσει στή χώρα μας. 'Υπάρχει όμως στό καλά μαγαζιά εισαγωγής δίσκων στό κέντρο της 'Αθήνας και της Θεσ/νίκης. Στά καταστήματα αυτά κυκλοφορεί κυρίως τό άλμπουμ «BEST MOVES» του 1981 με τίς μεγαλύτερες επιτυχίες του ντε Μπέργκ και φυσικά και τόν «διαστημάνθρωπο».

Θά τό ξαναπούμε όμως φίλοι μου σύντομα.

Καλές γιορτές σ' όλους σας.

«A SPACE-MAN CAME TRAVELLING»

Ένας διαστημάνθρωπος ήρθε ταξιδεύοντας με τό σκάφος του από μακριά. Θάταν άρκετά έτη φωτός από τότε που άρχισε ή άποστολή του. Και πάντα από ένα χωριουδάκι σαμάτησε τό σκάφος και κρεμόταν σάν αστέρι στόν ούρανό, σάν πραγματικό άστέρι.

Ό διαστημάνθρωπος άκολούθησε ένα φώς και κατέβηκε κάτω σέ μία καλύβα όπου μία μητέρα με τό παιδί της ήταν ξαπλωμένοι σ' ένα κρεβάτι. Ένα λαμπερό άσημένο φώς έλαμπε γύρω άπ' ό

τό κεφάλι του κι έμοιαζε με άγγελο κι αυτοί, βλέποντάς τον φοβήθηκαν. Τότε ό έξνος μίλησε και είπε «Μή φοβάστε, έρχομαι από ένα μακρινό πλανήτη και φέρνω ένα μήνυμα που πρέπει ν' ακούσει

ή ανθρωπότητα». Ένω ξαφνικά ή πιο γλυκειά μουσική πλημμύρισε τήν ατμόσφαιρα. Κι ήταν κάπως έτσι: λα λα κλπ. Ειρήνη κι ευημερία σ' όλους τούς ανθρώπους κι αγάπη γιά τό παιδί.

Αυτή ή γλυκειά μουσική διαδόθηκε με παλμούς μέσα άπ' τό έδαφος και πολλοί ξύπνησαν ακούγοντας αυτούς τούς ήχους ενώ οι ταξιδιώτες στό δρόμο βρήκαν τό χωριουδάκι. Χάρη στό φώς αυτού του σκάφους στόν ούρανό που έλαμπε όλόγυρα.

Και λίγο πριν τήν αύγή, στό χλωμάσμα τ' ούρανού ό έξνος ξαναγύρισε και είπε: «Ώρα πρέπει νά φύγω, όταν όμως θάχουν περάσει 2000 χρόνια από σήμερα. αυτό τό τραγούδι θ' άρχισι πάλι με τό κλάμα ενός μωρού.

Και θάναι κάπως έτσι: λα...λα... κλπ. Αυτό τό τραγούδι θ' άρχισι πάλι με τό κλάμα ενός μωρού. Και στή συνέχεια: λα...λα κλπ. Ειρήνη κι ευημερία σ' όλους τούς ανθρώπους κι αγάπη γιά τό Παιδί.

Ω! όλάκερος ό κόσμος περιμένει περιμένει ν' ακούσει πάλι τό τραγούδι Χιλιάδες στέκονται στήν άκρη του κόσμου καθώς ένα αστέρι κινείται στόν ούρανό ή ώρα είναι πιά κοντά τώρα Τό τραγούδι αυτό θ' άρχισι και πάλι με τό κλάμα ενός μωρού.

(ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ)

Μετά άπ' τό διάλειμμα του προηγούμενου τεύχους, ξαναγυρίζω στίς «Μυστηριακές Λατρείες» συνεχίζοντας τή σειρά αυτή με τόν «Όρφισμό».

Ό Διόνυσος, ό θεός των αρχαίων Έλλήνων, ήταν ό πιο νέος άπ' τούς αρχαίους μας θεούς. Παρόλο που εμφανίζεται τελευταία, ό Διόνυσος επικρατεί στό πάντα. Τόν βο αίωνα όλα έχουν υποστεί τήν επίδρασή του: ή τέχνη, ή ποίηση, ή θρησκεία. Ήταν ή προσωποποίηση της γονιμότητας της γής γενικά, και ειδικά στήν 'Αττική θεός του κρασιού και των άμπελιών. Τήν καλλιέργεια των άμπελιών διδάξε ό Διόνυσος στόν βασιλιά της Αίτωλίας Οινέα και στόν βασιλιά 'Ικαρο, που βασίλευε στόν δήμο της 'Ικαρίας, που βρισκόταν κάτω άπ' τήν Πεντέλη, όπου σήμερα είναι ή περιοχή «Διόνυσος».

Η λατρεία του Διόνυσου διαδόθηκε στήν 'Ελλάδα άπ' τή Θράκη και στή συνέχεια στή Μικρά 'Ασία, στήν 'Ιταλία, στήν Αίγυπτο, στήν 'Ερυθρά Θάλασσα και αργότερα, με τίς κατακτήσεις του Μ. 'Αλεξάνδρου, φτάνει στίς 'Ινδίες. Η λατρεία του Διόνυσου άκκοψε βαθειά επίδραση στό θέατρο. Είναι γνωστό σέ όλους ότι άπ' τούς ύμνους προς τόν Διόνυσο, που ονομάζονταν διθύραμβοι, δημιουργήθηκε τό αρχαίο 'Ελληνικό θέατρο.

Σύμφωνα με τόν επικρατέστερο άπ' τούς μύθους, ό Διόνυσος ήταν γιός του Δία και της Σεμέλης (σύμφωνα με άλλους της Περσεφόνης, κόρης της Σεμέλης) και όταν γεννήθηκε, ή 'Ηρα θυμωσε. Τότε ό Δίας τόν έκρυψε σέ μία σπηλιά της 'Ιδης στήν Κρήτη, όπου τόν μεγάλωσαν οι Κουρήτες. Η 'Ηρα τό έμαθε και διέταξε τούς Τιτάνες νά τόν σκοτώσουν. Πράγματι, οι Τιτάνες όχι μόνο τόν σκότωσαν αλλά τόν κατασπάραξαν. Η θεά 'Αθηνά βρήκε τήν καρδιά του και τήν πήγε στόν Δία, ό οποίος μαζί με τή Σεμέλη ξανάφτιαξαν τό σώμα του και έβαλαν μέσα τήν καρδιά του. 'Επειδή όμως φοβήθηκαν και πάλι τόν θυμό της 'Ηρας, τόν ονόμασαν Ζαγρέα Διόνυσο και έτσι έχουμε δύο γεννήσεις του Διόνυσου. Από τήν πρώτη γέννηση έχουμε τόν Διόνυσο, θεό της γής, και άπ'

ερωτηματικά;;; θαυμαστικά!!! αποσιωπητικά...

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΟΥΡΤΗΣ

ΜΥΣΤΗΡΙΑΚΕΣ ΛΑΤΡΕΙΕΣ

«ό όρφισμός»

τή δεύτερη τόν Ζαγρέα θεό στά υποχθόνια, δηλαδή κάτω άπ' τή γή όπου υποδεχόταν τίς ψυχές πριν παρουσιαστούν στόν 'Αδη.

Πριν άναλύσω τή δεύτερη γέννηση του Διόνυσου, που μάς ενδιαφέρει περισσότερο, θά ήθελα νά αναφερθώ στίς γιορτές που γίνονταν προς τιμήν του γιά νά γίνει περισσότερο κατανοητή ή παρακάτω άνάλυση. Ήταν γιορτές άπλές, που συμβόλιζαν τή χαρά της ζωής, αλλά με τήν πάροδο του χρόνου έγιναν οργανιστικές και όσοι λάβαιναν μέρος περιφέρονταν μεθυμένοι. Συμβολό τους ό φαλλός, τό σύμβολο της γονιμότητας, τό όποιο περιέφεραν τραγουδώντας, κραυγάζοντας και χτυπώντας με έξαψη τά τύμπανα. Πρώτη θέση στίς τελετές αυτές είχαν οι γυναίκες (μαινάδες), που έκστασιάζονταν και βγάζοντας κραυγές ανέβαιναν στό βουνά μέ πυρσούς στό χέρι. Οι γιορτές αυτές ονομάζονταν Μεγάλα Διονύσια και γίνονταν στίς πόλεις, και Μικρά Διονύσια στα χωριά και τούς άγρούς, ήταν δηλαδή καθαρά άγροτική γιορτή. Άλλες γιορτές που γίνονταν γιά τόν Διόνυσο ήταν: τά Λήνια, τά Καταγώνια, τά Θεοδίασια, τά Νυκτοφυλάγια, τά Σμίνθια, οι Φαλληγορίες, τά 'Οσοφορία κ.ά.

Μιά ομάδα όμως θρησκευτικών μεταρρυθμιστών, που κατόνταν άπ' τόν 'Ορφέα και που ονομάζονταν 'Ορφικοί, εξέγιναν αυτή τή λατρεία από τά χονδροειδή - πρωτόγονα χαρακτηριστικά της και τήν έκαναν περισσότερο πνευματική. Τά μέλη, λοιπόν, της μυστικιστικής θρησκευτικής διδασκαλίας του 'Ορφισμού διέσκαν τή καρδιά του και τήν πήγε στόν Δία, ό οποίος μαζί με τή Σεμέλη ξανάφτιαξαν τό σώμα του και έβαλαν μέσα τήν καρδιά του. 'Επειδή όμως φοβήθηκαν και πάλι τόν θυμό της 'Ηρας, τόν ονόμασαν Ζαγρέα Διόνυσο και έτσι έχουμε δύο γεννήσεις του Διόνυσου. Από τήν πρώτη γέννηση έχουμε τόν Διόνυσο, θεό της γής, και άπ'

νικής θρησκείας.

Αλλά πριν εξετάσουμε τόν 'Ορφισμό (ή 'Ορφική), άς δούμε ποιός ήταν πρώτα ό 'Ορφέας. Όπωσδήποτε ήταν άπαρκτό πρόσωπο και τήν προσωπικότητά του περιβάλλουν πολλοί μύθοι. Σύμφωνα μ' αυτούς, ό 'Ορφέας είναι γιός του Οίαγρου, βασιλιά της Θράκης, και της μούσας Καλλιόπης. Άλλοι υποστηρίζουν ότι πατέρας του ήταν ό θεός 'Απόλλωνας, ό όποιος του χάρισε χρυσή λύρα με 7 χορδές. Οι μούσες τόν έμαθαν νά παίζει τή λύρα, με τή όποία μάγεψε όλο τόν κόσμο. Αναφέρεται σάν πρώτος ποιητής και πρώτος αοιδός. Η ζωή του δεν είναι παρά ή ιστορία των κυριαρχών και άκατανίκητων εκφράσεων της άρμονίας. Έχασε τή σύζυγό του Ευρυδίκη από τό άδάγκλωπο ένός φιδιού και έπειδή τήν αγαπούσε τόσο πολύ κατέβηκε στόν 'Αδη γιά νά προσπαθήσει νά τήν επαναφέρει στή ζωή. Η μουσική και ή ποίηση του συγκίνησαν τόσο τίς θεότητες του 'Αδη Πλούτωνα και Περσεφόνη, ώστε συμφώνησαν νά επιστρέψει ή Ευρυδίκη στή γή, αλλά με ένα όρο, ότι ό 'Ορφέας που προπορευόταν νά μή γυρίσει νά δει τήν Ευρυδίκη μέχρι που νά φθάσουν στόν πάνω κόσμο. 'Απ' τήν αγάπη του όμως και άπ' τήν άνυπομονή, ό 'Ορφέας δεν τήρησε τήν υπόσχεσή του κι έτσι ή γυναίκα του έμεινε γιά πάντα στόν κάτω κόσμο. Σύμφωνα με τήν παράδοση, ό 'Ορφέας σέ μία διονυσιακή γιορτή διαμελιστηκε από μία ομάδα γυναικών (μαινάδων). Ό θάνατός του αυτός θά μπορούσε άλληγορικά νά έρμηνευτεί μέ τόν θάνατο του Διόνυσου, που διαμελιστηκε άπ' τούς Τιτάνες.

Ό Πρόκλος γράφει σχετικά: «Όρφεύς άπό τόν Διόνυσο τελετών ήγεμών γενόμενος, τά όμοια παθείν λέγεται τώ σφετέρω θεώ».

Ό 'Ορφέας γεννήθηκε και μεγάλωσε στό Λίβηθρα της Πιερίας, χώρα που βρισκόταν άνατολικά του 'Ολύμπου. Κατά τήν όμηρική και προομηρική εποχή ή περιοχή όπου είναι ή σημερινή Θράκη, ή νότια Μακεδονία (που ονομάζοταν Πιερία) και ή Θεσσαλία ονομάζοταν Θράκη, γι' αυτό και ό 'Ορφέας λέγεται ότι γεννήθη-

κε στη θράκη. Ὁ Ὀρφέας είναι μιά ἀντί-εξέχουσα φυσιογνωμία της προϊστορικής ἀρχαιότητας καί ἰδρύσε στην Πιερία πραγματικά μυστήρια, στα ὅποια οἱ ἀνθρώπινες ψυχές είχαν μνηθεῖ στίς ἀληθείες καί τὸ πνεῦμα τῆς Φύσης. Λέγεται ὅτι ἀπὸ τὴν μητέρα του Καλλιόπη πήρε τὴν θεία γνώση καί θεωρεῖται ὁ πατέρας τῆς θεογονίας, δηλαδὴ ὅτι εἶναι ὁ πρῶτος πού διδάξε στους Ἕλληνας γιὰ τὴν γέννηση τῶν θεῶν. Κατὰ τούς Ὀρφικούς, ἡ ψυχὴ μπορεί νὰ ἐξαγιστεῖ καί γι' αὐτὸ εἶναι κλεισμένη στὸ σῶμα, γιὰ νὰ τιμηθεῖ γιὰ τὴν ἀμαρτίαν της. Ὁ ἔξαγισμός ἐπιτυγχάνεται μὲ αὐστηρὴ ἠθικὴ ζωὴ, ἀκόμα καί μὲ ἀσκητικό, καί μὲ μύηση καὶ μυστήρια τοῦ Διόνυσου. Αὐτοὺς πού εἶχαν μνηθεῖ τοὺς περίμενε συνεχὲς ζωὴ μακαριότητας μετὰ τὸν θάνατό τους. Στὶς μυστικὲς ὀρφικὲς τελετὲς παίρνοντο μέρος μόνο αὐτοὶ πού ἔχουν μνηθεῖ, αὐτοὶ δηλαδὴ πού εἶναι ἀφοσιωμένοι στὸ θεό, ὁ ὁποῖος τοὺς ἀνταμοιβεῖ γεμίζοντας τὴν ψυχὴ τους με ἀπολαύσεις καί ὑψηλὲς ἡδονές, πάντως ὄχι σωματικές. Σὰν σκοπὸ τὰ μυστήρια αὐτὰ εἶχαν τὸν ἐξαγισμό τοῦ ἀνθρώπου καί τὴν ἀπελευθέρωση τῶν θεϊκῶν στοιχείων πού ἔχει ὁ ἀνθρώπος.

Ὁ Ὀρφοισμός ὑπῆρξε μιά κίνηση ἐσωτερικῆς μορφῆς, ἡ ὁποία διάρκεσε πολλοὺς αἰῶνες, ἀπὸ τὴν προϊστορικὴ ἀρχαιότητα μέχρι τοὺς πρῶτους μεταχριστιανικοὺς χρόνους. Ἐμφανίστηκε, ὅπως προανέφερα, στὴν Πιερία, ὅπου καί ἀναπτύχθηκε γιὰ πολὺ καιρὸ καὶ διαδόθηκε ὕστερα σ' ὅλη τὴ Μακεδονία, Ἀττικὴ, Πελοπόννησο κ.λπ., καθὼς καί στὴν Ἰταλία, ὅπου ἐπέδρασε στοὺς Πυθαγόρειους. Σὲ Ὀρφικούς τῆς Πιερίας ἀποδίδεται ἡ ἰδρυστὴ τῶν μυστηρίων τῆς Ἐλευσίνας, καί Ὀρφικοὶ ἀπὸ τὴ θράκη ἦταν ἱερατικὸ γένος στοὺς Δελφοὺς. Τὸν δὲ αἰῶνα ὁ Πεισιπταρτος ἐννοεῖ στὴν Ἀττικὴ τὸν Ὀρφοισμὸ καί ἀναγεννιέται, θὰ μπορούσα νὰ πῶ, ἀπ' τὸν Ὀνομάκριτο, ὁ ὁποῖος μάζεψε διάφορα κείμενα Ὀρφικῶν πού περιείχαν δοξασίες τῆς ὀρφικῆς ἰδεολογίας. Ἀπὸ τὴν ἐποχὴ αὐτὴ ἀρχίζει ἡ παρακμὴ τοῦ Ὀρφοισμοῦ, ἡ ὁποία ἔγινε περισσότερο ἔντονη στοὺς Μακεδονικοὺς χρόνους. Τέλος, ἡ κατὰπτωσις ἦλθε στὴν Ἀλεξανδρινὴ περίοδο.

Πρὶν μποῦμε σὲ συγκρίσεις καί ἄλλα σχόλια, σκόπιμο νομίζω εἶναι νὰ κάνουμε μιά μερικὴ συμπαρασθετική ἀνακεφαλαίωση. Ὁ Ὀρφοισμός, λοιπόν, στὴν ἀρχέγονη

μορφὴ του, ἦταν περίληψη πνευματοδόξης καί φυσιολατρικῆς ἐκδήλωσης. Σὲ ὅ,τι ἀφορᾷ τὸ ἐσωτερικὸ του περιεχόμενο, τίποτα δὲν εἶναι γνωστὸ (ὅπως καί σὲ ὅλες τὶς ἀρχαίες μυστηριακὲς λατρεῖες). Τηρήθηκε αὐστηρὴ αἰγὴ. Μιά συμβολικὴ «ρήση» ἦταν ὅτι γιόρταζαν κατὰ τὴν περίοδο τῆς ἑαρινῆς ἰσημερίας, τελοῦσαν τὰ «ῥωμαφάγια», δηλαδὴ ἐτρῶγαν ὠμές τὶς σάρκες τοῦ διονυσιακοῦ ταύρου, ὅμως ὅλοι ξέρουν ὅτι οἱ Ὀρφικοὶ ἦταν ἀκρωφάγοι. Οἱ τελετὲς τῶν Ὀρφικῶν, τὰ «ῥογια» (οἱ μυστικὲς δηλαδὴ ἐργασίες) γίνονταν σὲ σπῆτια τὰ ὁποῖα ὀνόμαζαν *ἱερά σπῆτια*. Ὁ τρόπος αὐτὸς τῆς λατρείας ἐμφανίστηκε ἀπ' τὴν ἀρχὴ τοῦ Ὀρφοισμοῦ καί συνεχίστηκε μέχρι τὴν πλήρη κατὰπτωσιν του. Ἀπὸ τὰ λίγα ἀποσπάσματα τῶν κειμένων πού διασώθηκαν ἀπὸ τὸν Ὀνομάκριτο μπορεί κανεὶς νὰ πεῖ ὅτι οἱ Ὀρφικοὶ τοποθετοῦν τὸ κοσμογονικὸ αὐγὸ γιὰ ν' ἀπεικονίσουν τὸ δυνητικὸ εἶναι τῶν κοσμικῶν οὐσιῶν. Ὅπως, δηλαδὴ, τὸ αὐγὸ περιέχει τὴν μορφὴ, πού μετὰ τὴν ἐκκόλαψή θὰ δώσει τὴν ἐνέργειά του, εἶναι καί ὁ κόσμος. Ἡ γέννηση τοῦ κόσμου ἀπὸ ἓνα κοσμογονικὸ ἢ κοσμικὸ αὐγὸ εἶναι ἓνας μῦθος διαδομένος σὲ πολλοὺς λαοὺς. Ἡ ἐπιστήμη σήμερα παραδέχεται ὅτι ὁ κόσμος δημιουργήθηκε ἀπὸ μία τεράστια σφαῖρα, πού κάποια στιγμή διασπάστηκε καί σχηματίσε τὸν ἀστρικὸ κόσμον. Ἐτοὶ λοιπόν κατὰ τοὺς Ὀρφικούς, τὸ αὐγὸ εἶναι ὁ μεσολαβητὴς ἀνάμεσα στὴν ὕλη καί στὰ ὄντα, ἀνάμεσα στὸ χάος καί στὸν κόσμον. Ὅπως ὁ Ἡαῖδος ἀναφέρει στὴ θεογονία-κοσμογονία, εἶναι καί ὁ Ὀρφοισμός ἀναφέρει ὅτι ὁ νέος θεὸς (δημιουργός) Δίας καταβροχθίζει τὸν θεὸ Φάνη, πού εἶναι ἐρμαιοφρόνιτος καί γεννηθῆκε ἀπ' τὸ κοσμικὸ αὐγὸ. Ἐτοὶ ὁ Δίας κρατᾷ τὰ σκῆπτρα, ἂν καί δὲν εἶναι ἡ ἀρχικὴ θεότητα. Ἡ ὀρφικὴ Κοσμογονία δημιουργήθηκε ἀπὸ τὴ συνένωση δύο κοσμογονιῶν: ἀπὸ μιά κοσμογονία, πού εἶχε σὰν βασικὸ τὴν στοιχεῖο τὴ νύχτα καί ἀπὸ μιά κοσμογονία, πού ἡ ἀρχὴ τῆς βασιζόταν στὴν ὑπαρξὴ τοῦ αὐγοῦ. Στὴν ὀρφικὴ κοσμογονία ἀναφέρεται ἐπίσης ὅτι ὁ Ὀρφοισμός παραδεχόταν ἔξι γενιὲς θεῶν κατὰ αἰῶνα. Ἐτοὶ ἔχουμε τὸν αἰῶνα τοῦ χάους, τὸν αἰῶνα τοῦ ἔρωτα (δηλ. τῆς γέννησης τοῦ κόσμου), τὸν αἰῶνα τοῦ Οὐρανοῦ, τὸν αἰῶνα τοῦ Κρόνου, τοῦ Δία, καί τέλος τὸν αἰῶνα τοῦ Διόνυσου, δηλαδὴ τοῦ ὀρφικοῦ αἰῶνα. Σύμφωνα πάλι με τὴν Ὀρφικὴ

διδασκαλία, οἱ Τιτάνες διαμέλισαν τὸν Διόνυσον, ὁ Δίας τιμώρησε τοὺς Τιτάνες μὲ τὸν κεραυνὸ τοῦ καί ἀπ' τὴ στάχτη μετὰ τὴ γέννησθαι ὁ ἀνθρώπος, πού συνδυάζει τιτανικὴ προέλευση καί διονυσιακὴ φύση. *Μήπως ἡ γέννηση αὐτὴ τοῦ ἀνθρώπου σὰς θυμίζει τίποτ' ἄλλο;*

Ὁ Ὀρφέας κοιτιάζεται ἀπ' τὴς ἄγριες Μαινάδες, γιατί δὲν μποροῦν νὰ καταλάβουν τὴ φωτεινὴ θρησκεία πού κηρύττει. Μὲ τὸν διαμελισμὸ τοῦ Ὀρφέα κοιτιάζεται ἡ «θεῖα Οὐσία» καί τὰ διάφορα μὲλῶ του εἶναι «ἡ πολλαπλότητα τῶν Μορφῶν τοῦ Κόσμου». Καί ἡ θεῖα Οὐσία συγκολλάται (ὅταν τὰ μὲλῶ τοῦ Ὀρφέα βρίσκονται στὴ Λέσβον) καί συμβολίζει τὸ ἓνα καί τὸ Αὐτὸ, πού εἶναι ὁ Ἄδης, ὁ Ζεὺς, ὁ Ἥλιος καί ὁ Διόνυσος. Μήπως ἡ ὁμοιότητα μὲ τὸν σταυρικὸ θάνατο τοῦ Ἰησοῦ δὲν εἶναι μεγάλη; Μὲ τὴν Ἀνάστασιν μὲλῶ του εἶναι ἡ ἰσοκαταπέτεια τοῦ θάνατος καί οἱ δυνάμεις τοῦ Κακοῦ νικοῦνται καί ἡ ἀνάστασις τοῦ θεοῦ ἀνθρώπου χαρίζει τὴ ζωὴ. Ἐνας εἶναι ὁ θεὸς πού κατοικεῖ σ' ὅλα τὰ ὄντα.

Ἡ ἀντίληψη γιὰ τὴν ἄλλη ζωὴ ὑπάρχει καί στὸν Ὀρφοισμό. Ἐτοὶ λοιπόν ὁ δίκαιος θὰ εὐτυχῇσιν καί θὰ ζεῖ μέσα σὲ μιά αἰῶνια μέση, ἐνῶ ὁ ἀδίκος θὰ τιμωρηθεῖ καί θὰ βασανίζεται στὸν ἄλλο κόσμον. Στὰ τέλη τῆς ἀρχαϊκῆς ἐποχῆς ἐμφανίζεται καί στὴν Ἑλλάδα ἡ διδασκαλία τῆς μετεμψύχωσης. Ὁ Ἀριστοτέλης, βασισμένος στὰ ὀρφικὰ ἔπη, υποστηρίζει ὅτι ἡ ψυχὴ, ὀδηγημένη ἀπ' τοὺς ἀνέμους, μπαίνει μὲ τὴν ἀναισθησίαν στὸ σῶμα ἀπὸ τὸ σμῦναι. θὰ ὑπάρξει λοιπόν κάποτε ἓνα τέλος γιὰ τὸν καθένα, πού θὰ τὸν λυτρώσει ἀπ' τοὺς μύθους. Τὸ σῶμα ὅλων μας εἶναι ὑποχρεωμένο νὰ πεθαίνει καί ἡ ψυχὴ πού ζεῖ μέσα στὸ σῶμα ἐλευθερώνεται ἀπ' αὐτὸ ὅταν πεθαίνει. Ἡ ψυχὴ ζεῖ σὲ λήθαργο, ὅταν τὸ σῶμα βρίσκεται σὲ κίνηση, καί ὅταν πεθαίνει τότε πιά ἡ ψυχὴ ἔχει ἀπελευθερωθεῖ. Καί ὁ θάνατος εἶναι ἡ δευτέρη ζωὴ, ἡ ζωὴ τῆς ψυχῆς. Καί ὁ Ἐρμύπιδης ἀναρωτιέται: ποῖος ξέρει, ἂν δὲν εἶναι ἡ ζωὴ ἐκεῖνον πού ὀνομάζεται Ζωὴ. Ἡ πεποίθησις τῶν Ὀρφικῶν ὅτι τὸ σῶμα εἶναι τὸ μνημὴ τῆς ψυχῆς εἶναι πάρα πολὺ στενὰ συνδεδεμένη μετὰ τὴ μετεμψύχωση. Ἀλλωστε, πού βασιζέται ἡ συνήθεια πού ὑπάρχει καί σήμερα ὁ ἐγγονός νὰ παίρνει τὸ ὄνομα τοῦ παποῦ; Δηλαδὴ ὁ παποὺς ξαναζεῖ μέσα στὸν ἐγγονό. Ἐπι-

σης οἱ Ὀρφικοὶ διδάσκον: ἐφόσον ἡ ψυχὴ θεωρεῖται ἀθάνατη καί ἔχει θεῖα προέλευση, βρισκόμεν στὸν κάτω κόσμον ὅταν τὸ σῶμα εἴχε πεθάνει, καί μόλις πεθάνει τὸ ἓνα σῶμα πηγαίνει σ' ἓνα ἄλλο ἀνθρώπινο σῶμα. Ἐχομε δηλαδὴ μιά ἀτέλειωτὴ κυκλικὴ πορεία τῶν γενεῶν. Ὁ Πίνδαρος λέει ὅτι οἱ δίκαιοι μεταβαίνουν στὴ χώρα τῶν μακάρων ὕστερα ἀπὸ μιά κυκλικὴ πορεία τριῶν γενεῶν.

Πῶς ὅμως μπορεί νὰ ἐπέλθει πλήρης ταύτιση τοῦ σώματος καί τῆς ψυχῆς; Οἱ Ὀρφικοὶ ἔλεγαν ὅτι τὸ σῶμα, τὸ μνημὴ τῆς ψυχῆς, μπορεί νὰ ταυτιστεῖ μετὰ τὴν ψυχὴ μόνο μετὰ τὴ μύηση καί τὴν καθάρση. Γι' αὐτὸ ἀπαγόρευε ὀριζόμενα φαγητὰ καί μεταξὺ αὐτῶν τὸ κρέας. Ἡ ἀποχρὴ ἀπ' τὸ κρέας καί ἀπὸ ὀριζόμενα ἄλλα φαγητὰ κατὰ τὴ διάρκειαν ἐνὸς ἡμερολογιακοῦ ἔτους, πού εἶναι ἐντολὲς γιὰ καθάρση τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας, δὲν μοιάζει μετὰ τὴν Ὀρφικὴ διδασκαλία; Νὰ τολμῶ καί μερικὲς ἀκόμα ὁμοιότητες μεταξὺ τοῦ Ἰησοῦ καί τοῦ Ὀρφέα; Ὁ Ὀρφέας ψάλλει μὲ λύρα τὴ θρησκεία τῶν σκοτεινῶν νεφῶν καί ρίχνει μελαγχολία στὶς καρδιὲς τῶν ἀγριμῶν καί τῶν πουλιῶν. Ὁ Ἰησοῦς γονεῖται τὰ κουραμέντα πλῆθη μετὰ τὴ μαγεῖα τοῦ λόγου του: «Γίνετε πρᾶσι καί ἀπλοὶ καί κοιτάξτε τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καί τὰ ζῶα τοῦ βουνοῦ καί τοῦ κήπου, χαίρουνται τὴν ἀπλότητά τους καί ὁ θεὸς μεριμνᾷ γι' αὐτά». Ὁ Ὀρφέας ἔλεγε: «Διπλώσου μέχρι τὸ βάθος τοῦ ἑαυτοῦ σου γιὰ νὰ ὑψωθεῖς στὴν Ἀρχὴ τῶν πραγμάτων, στὴ μεγάλῃ Τριάδα πού ἀκτινοβολεῖ μέσα στὸν ἀχαντο Αἰθέρα. Λίωσε τὸ σῶμα σου μετὰ τὴ φωτιὰ τῆς σκέψης σου. Ἀποσπάσου ἀπ' τὴν ὕλη ὅπως ἡ φλόγα ἀπ' τὸ ξύλο, πού κατατρώει. Τότε, τὸ πνεῦμα σου θὰ ὀρμήσει πρὸς τὸν ἀγνὸν αἰθέρα τῶν αἰώνων αἰτίων, ὅπως ὁ ἀετὸς στὸ θρόνον τοῦ Δία. Ἐνα μονάχα Ὀν βασιλεύει στὸ βαθύ Οὐρανὸ καί μέσα στὴν Ἀβυσσο τῆς γῆς. Ὁ βροντερός Δίας, ὁ αἰθέριος Δίας. Αὐτὸς εἶναι ἡ βαθεῖα βουλή, καί ἡ ἰσχυρὸ μῦθος καί ἡ γλυκεῖα ἀγάπη. Ὁ Διόνυσος εἶναι ὁ γιὸς του, ὁ ἐκδηλωμένος Λόγος του. Ἀγαπᾷτε γιατί τὰ πάντα ἀγαπᾷτε». Καί ὁ Ἰησοῦς: «Μακάριοι θὰ εἶναι ὅσοι ἀπὸ σᾶς, ἀδελφοί μου, νοιώθετε πνευματικὰ φτωχοὶ μπροστὰ στὰ πόδια τοῦ θεοῦ, ὅσοι πεινθεῖτε καί θλιβεστε γιὰ τὴς ἀμαρτίες. Μακάριοι οἱ πονόψυχοι, οἱ καθαρόκαρδοι, οἱ εἰρηνοποιοὶ καί τρισμακάριοι οἱ κατατρεγμένοι γιὰ

τὴν ἀγνότητα καί τὴν ἀγγελικότητα τους. Ὅλοι ἐσεῖς θὰ βρεῖτε παρηγορίαν, θὰ χορτάσετε, θὰ παρηγορηθεῖτε καί θὰ σὰς ἀνοίξει ἡ πόρτα τῆς βασιλείας τῶν Οὐρανῶν. Καί μὴ ξεχνᾷτε τοῦτο τὸν ὕστατο λόγο:

Ἵμνεῖτε τὸν Κύριον ἐν κιθάρῃ ἐν ψαλτηρίῳ δεκαοκτὼ ψαλμοὺς εἰς Αὐτόν. Ψάλλετε εἰς Αὐτόν ἄσμα νέον. Καλῶς σημάνετε τὰ ὄργανά σας ἐν ἀλαλαγμῷ. Διότι εὐθύς ὁ Λόγος τοῦ Κυρίου. Καί πάντα τὰ ἔργα Αὐτοῦ μετ' ἀληθείας.»

Ὁ Ὀρφέας ἔλεγε: «Μὲ τὸ φῶς καί μετὰ τοὺς ἡχοὺς θὰ σωθεῖ τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων. Νὰ ἀγαπᾷτε τὸ φῶς, τὸ φῶς καί ὄχι τὸ σκοτάδι, καθαροί, ἐξαγινισμένοι καί δυνατοὶ θὰ ντυθεῖτε τὸ ἐνδυμα τοῦ Ἥλιου. Ἐλάτε κοντὰ γιὰ νὰ πιεῖτε τὸ φῶς τοῦ Ναοῦ, ἐσεῖς πού γναινετε μέσα ἀπ' τὴ Νύχτα. Ἐλάτε νὰ χαρεῖτε εἰς πού ὑποφέρετε. Ἐλάτε νὰ ξεκουραστεῖτε εἰς πού παλέψατε».

Καί ὁ Ἰησοῦς: «Εγὼ εἰμαι τὸ Φῶς τοῦ κόσμου. Ὅποιος με ἀκολουθεῖ δὲν θὰ βρεθεῖ στὸ σκοτάδι, ἀλλὰ θὰ δεῖ τὸ φῶς τῆς ζωῆς». Ὁ Ὀρφέας πιστεῖται σὲ ἓνα μέγα Ὀν τοῦ Σύμπαντος. Ὁ Δίας εἶναι ἡ κεφαλὴ καί ὁ Διόνυσος ὁ λυτρωτὴς τῶν ἀνθρώπων. Ὁ Ἰησοῦς μιλάει γιὰ τὸν ἓνα μεγάλον Πατέρα καί εὐαγγελίζεται τὸν θεὸ τὸν ζῶντα, καί προτείνει τὸν ἑαυτοῦ του γιὰ λυτρωτὴ τοῦ ἀνθρώπινου γένους. Ὁ Ὀρφέας διδάσκει ὅτι ὁ θεὸς μὲ τὸν λόγο του ἐποίησε τὸ Πᾶν. θὰ μπορούσε, δηλαδὴ, ὁ Ὀρφέας νὰ ὀνομαστὲι προφήτης τοῦ Χριστοῦ.

Ἰησοῦς καί Ὀρφέας: δύο μορφές, δύο θεωρίες, δύο θεότητες τὸ ἴδιο ποιητικὸ, τὸ ἴδιο οὐράνιο. Μιλοῦν γιὰ μιά ἀνώτερη ἠθικὴ τάξη πού δυνεῖται ἀπὸ μεγάλες διδασκίες, πού ἀνάλογα χτυποῦν στὶς ψυχὰς τῶν εὐαίσθητων ἀνθρώπων, πού πάντα θὰ τρέχουν νὰ πιοῦν ἀπ' τὸ νερὸ τῆς Κασταλίας γιὰ νὰ δροσίουν τὸν ἑσῶ Ἀνθρώπον, πού πάντα διψεῖ γιὰ κάτι τὸ ἅπαστο, γιὰ κάτι ἀνώτερο, γιὰ κάτι πῶ βαθύ. Ὁ Ὀρφέας ψάλλει, ὁ Ἰησοῦς μιλάει, διδάσκει. Ὁ Ὀρφέας πιστεῖται ὅτι μόνο ὅταν ἐξαγιστεῖ ἡ ψυχὴ θὰ ἀπαλλαγεῖ ἀπ' τὸ ἀνόσιο σαρκίον, γιατί εἶναι χτυπημένο ἀπ' τὸ προπατορικὸ ἁμάρτημα τῶν Τιτάνων. Ἡ ψυχὴ ὅμως ἔχει θεῖα καταγωγή, δὲν χάνεται, καί παίρνει μέρος στὴν ἔνωση τῆς θείας Φύσεως καί τοῦ ἀνώτε-

ρου Ὀντος. Μὲ τὴ μουσικὴ θέλει νὰ ἀπαλλάξει τὸν θνητὸ ἀπὸ τὴ μόλυνση πού φέρνει ἡ ἐπαθὴ πρὸς τὴ σάρκα καί ἀπὸ κεῖ νὰ ξεπηθῇ μιά θεϊκὴ λάμψη. Τὴν παρουσία τῆς ψυχῆς, πού εἶναι αἰώνια καί θεῖα καί πού εἶναι κλεισμένη στὰ στενὰ ὅρια τοῦ κορμινοῦ, θέλει νὰ ἀποδώσει στὸν Αἰῶνα ἡ ποίησις τοῦ Ὀρφέα. Αὐτὸ θὰ γίνε μετὰ τὴς διαφορῆς ἐπεξεργασίας τῶν ἡχων, τὰ φωτεινὰ στάδια, τὴς ἐναλλασσόμενης παρουσίας, μέχρι πού νὰ κατακτησομε τὴν ὕψιστὴ μορφή τοῦ ἀνθρώπινου βίου. Τότε μόνο μπορεί ὁ ἀνθρώπος νὰ γίνε μετὰ τοὺς ἡχοὺς καί ὁ ἄλλος τῆς θείας μακαριότητας καί μπαίνει ἐτοῖς στὰ Ἡλύσια ἀθάνατος, ἐλεύθερος ἀπ' τὸν πόνο καί τὸ πένθος. Ἡ θρησκεία τοῦ Ὀρφέα εἶναι καί ἡ θρησκεία τοῦ Ἰησοῦ. Καί ὁ Ἰησοῦς διδάσκει τὸν ἐνέρετο βίον. Οἱ ἐνέρετοι θὰ βρεθοῦν σὲ τόπο χλοερό, σὲ τόπο ἀνάμνηξης, ὅπου δὲν ὑπάρχουν λύπες καί στεναγμοί. Καί οἱ δύο προσπαθοῦν, ὁ ἓνας μετὰ τοὺς ἡχοὺς καί ὁ ἄλλος τῆς θείας μακαριότητας καί μπαίνει ἐτοῖς στὰ Ἡλύσια ἀθάνατος, ἐλεύθερος ἀπ' τὸν πόνο καί τὸ πένθος. Ἡ θρησκεία τοῦ Ὀρφέα εἶναι καί ἡ θρησκεία τοῦ Ἰησοῦ. Καί ὁ Ἰησοῦς διδάσκει τὸν ἐνέρετο βίον. Οἱ ἐνέρετοι θὰ βρεθοῦν σὲ τόπο χλοερό, σὲ τόπο ἀνάμνηξης, ὅπου δὲν ὑπάρχουν λύπες καί στεναγμοί. Καί οἱ δύο προσπαθοῦν, ὁ ἓνας μετὰ τοὺς ἡχοὺς καί ὁ ἄλλος τῆς θείας μακαριότητας καί μπαίνει ἐτοῖς στὰ Ἡλύσια ἀθάνατος, ἐλεύθερος ἀπ' τὸν πόνο καί τὸ πένθος. Ἡ θρησκεία τοῦ Ὀρφέα εἶναι καί ἡ θρησκεία τοῦ Ἰησοῦ. Καί ὁ Ἰησοῦς διδάσκει τὸν ἐνέρετο βίον. Οἱ ἐνέρετοι θὰ βρεθοῦν σὲ τόπο χλοερό, σὲ τόπο ἀνάμνηξης, ὅπου δὲν ὑπάρχουν λύπες καί στεναγμοί. Καί οἱ δύο προσπαθοῦν, ὁ ἓνας μετὰ τοὺς ἡχοὺς καί ὁ ἄλλος τῆς θείας μακαριότητας καί μπαίνει ἐτοῖς στὰ Ἡλύσια ἀθάνατος, ἐλεύθερος ἀπ' τὸν πόνο καί τὸ πένθος. Ἡ θρησκεία τοῦ Ὀρφέα εἶναι καί ἡ θρησκεία τοῦ Ἰησοῦ. Καί ὁ Ἰησοῦς διδάσκει τὸν ἐνέρετο βίον. Οἱ ἐνέρετοι θὰ βρεθοῦν σὲ τόπο χλοερό, σὲ τόπο ἀνάμνηξης, ὅπου δὲν ὑπάρχουν λύπες καί στεναγμοί. Καί οἱ δύο προσπαθοῦν, ὁ ἓνας μετὰ τοὺς ἡχοὺς καί ὁ ἄλλος τῆς θείας μακαριότητας καί μπαίνει ἐτοῖς στὰ Ἡλύσια ἀθάνατος, ἐλεύθερος ἀπ' τὸν πόνο καί τὸ πένθος. Ἡ θρησκεία τοῦ Ὀρφέα εἶναι καί ἡ θρησκεία τοῦ Ἰησοῦ. Καί ὁ Ἰησοῦς διδάσκει τὸν ἐνέρετο βίον. Οἱ ἐνέρετοι θὰ βρεθοῦν σὲ τόπο χλοερό, σὲ τόπο ἀνάμνηξης, ὅπου δὲν ὑπάρχουν λύπες καί στεναγμοί. Καί οἱ δύο προσπαθοῦν, ὁ ἓνας μετὰ τοὺς ἡχοὺς καί ὁ ἄλλος τῆς θείας μακαριότητας καί μπαίνει ἐτοῖς στὰ Ἡλύσια ἀθάνατος, ἐλεύθερος ἀπ' τὸν πόνο καί τὸ πένθος. Ἡ θρησκεία τοῦ Ὀρφέα εἶναι καί ἡ θρησκεία τοῦ Ἰησοῦ. Καί ὁ Ἰησοῦς διδάσκει τὸν ἐνέρετο βίον. Οἱ ἐνέρετοι θὰ βρεθοῦν σὲ τόπο χλοερό, σὲ τόπο ἀνάμνηξης, ὅπου δὲν ὑπάρχουν λύπες καί στεναγμοί. Καί οἱ δύο προσπαθοῦν, ὁ ἓνας μετὰ τοὺς ἡχοὺς καί ὁ ἄλλος τῆς θείας μακαριότητας καί μπαίνει ἐτοῖς στὰ Ἡλύσια ἀθάνατος, ἐλεύθερος ἀπ' τὸν πόνο καί τὸ πένθος. Ἡ θρησκεία τοῦ Ὀρφέα εἶναι καί ἡ θρησκεία τοῦ Ἰησοῦ. Καί ὁ Ἰησοῦς διδάσκει τὸν ἐνέρετο βίον. Οἱ ἐνέρετοι θὰ βρεθοῦν σὲ τόπο χλοερό, σὲ τόπο ἀνάμνηξης, ὅπου δὲν ὑπάρχουν λύπες καί στεναγμοί. Καί οἱ δύο προσπαθοῦν, ὁ ἓνας μετὰ τοὺς ἡχοὺς καί ὁ ἄλλος τῆς θείας μακαριότητας καί μπαίνει ἐτοῖς στὰ Ἡλύσια ἀθάνατος, ἐλεύθερος ἀπ' τὸν πόνο καί τὸ πένθος. Ἡ θρησκεία τοῦ Ὀρφέα εἶναι καί ἡ θρησκεία τοῦ Ἰησοῦ. Καί ὁ Ἰησοῦς διδάσκει τὸν ἐνέρετο βίον. Οἱ ἐνέρετοι θὰ βρεθοῦν σὲ τόπο χλοερό, σὲ τόπο ἀνάμνηξης, ὅπου δὲν ὑπάρχουν λύπες καί στεναγμοί. Καί οἱ δύο προσπαθοῦν, ὁ ἓνας μετὰ τοὺς ἡχοὺς καί ὁ ἄλλος τῆς θείας μακαριότητας καί μπαίνει ἐτοῖς στὰ Ἡλύσια ἀθάνατος, ἐλεύθερος ἀπ' τὸν πόνο καί τὸ πένθος. Ἡ θρησκεία τοῦ Ὀρφέα εἶναι καί ἡ θρησκεία τοῦ Ἰησοῦ. Καί ὁ Ἰησοῦς διδάσκει τὸν ἐνέρετο βίον. Οἱ ἐνέρετοι θὰ βρεθοῦν σὲ τόπο χλοερό, σὲ τόπο ἀνάμνηξης, ὅπου δὲν ὑπάρχουν λύπες καί στεναγμοί. Καί οἱ δύο προσπαθοῦν, ὁ ἓνας μετὰ τοὺς ἡχοὺς καί ὁ ἄλλος τῆς θείας μακαριότητας καί μπαίνει ἐτοῖς στὰ Ἡλύσια ἀθάνατος, ἐλεύθερος ἀπ' τὸν πόνο καί τὸ πένθος. Ἡ θρησκεία τοῦ Ὀρφέα εἶναι καί ἡ θρησκεία τοῦ Ἰησοῦ. Καί ὁ Ἰησοῦς διδάσκει τὸν ἐνέρετο βίον. Οἱ ἐνέρετοι θὰ βρεθοῦν σὲ τόπο χλοερό, σὲ τόπο ἀνάμνηξης, ὅπου δὲν ὑπάρχουν λύπες καί στεναγμοί. Καί οἱ δύο προσπαθοῦν, ὁ ἓνας μετὰ τοὺς ἡχοὺς καί ὁ ἄλλος τῆς θείας μακαριότητας καί μπαίνει ἐτοῖς στὰ Ἡλύσια ἀθάνατος, ἐλεύθερος ἀπ' τὸν πόνο καί τὸ πένθος. Ἡ θρησκεία τοῦ Ὀρφέα εἶναι καί ἡ θρησκεία τοῦ Ἰησοῦ. Καί ὁ Ἰησοῦς διδάσκει τὸν ἐνέρετο βίον. Οἱ ἐνέρετοι θὰ βρεθοῦν σὲ τόπο χλοερό, σὲ τόπο ἀνάμνηξης, ὅπου δὲν ὑπάρχουν λύπες καί στεναγμοί. Καί οἱ δύο προσπαθοῦν, ὁ ἓνας μετὰ τοὺς ἡχοὺς καί ὁ ἄλλος τῆς θείας μακαριότητας καί μπαίνει ἐτοῖς στὰ Ἡλύσια ἀθάνατος, ἐλεύθερος ἀπ' τὸν πόνο καί τὸ πένθος. Ἡ θρησκεία τοῦ Ὀρφέα εἶναι καί ἡ θρησκεία τοῦ Ἰησοῦ. Καί ὁ Ἰησοῦς διδάσκει τὸν ἐνέρετο βίον. Οἱ ἐνέρετοι θὰ βρεθοῦν σὲ τόπο χλοερό, σὲ τόπο ἀνάμνηξης, ὅπου δὲν ὑπάρχουν λύπες καί στεναγμοί. Καί οἱ δύο προσπαθοῦν, ὁ ἓνας μετὰ τοὺς ἡχοὺς καί ὁ ἄλλος τῆς θείας μακαριότητας καί μπαίνει ἐτοῖς στὰ Ἡλύσια ἀθάνατος, ἐλεύθερος ἀπ' τὸν πόνο καί τὸ πένθος. Ἡ θρησκεία τοῦ Ὀρφέα εἶναι καί ἡ θρησκεία τοῦ Ἰησοῦ. Καί ὁ Ἰησοῦς διδάσκει τὸν ἐνέρετο βίον. Οἱ ἐνέρετοι θὰ βρεθοῦν σὲ τόπο χλοερό, σὲ τόπο ἀνάμνηξης, ὅπου δὲν ὑπάρχουν λύπες καί στεναγμοί. Καί οἱ δύο προσπαθοῦν, ὁ ἓνας μετὰ τοὺς ἡχοὺς καί ὁ ἄλλος τῆς θείας μακαριότητας καί μπαίνει ἐτοῖς στὰ Ἡλύσια ἀθάνατος, ἐλεύθερος ἀπ' τὸν πόνο καί τὸ πένθος. Ἡ θρησκεία τοῦ Ὀρφέα εἶναι καί ἡ θρησκεία τοῦ Ἰησοῦ. Καί ὁ Ἰησοῦς διδάσκει τὸν ἐνέρετο βίον. Οἱ ἐνέρετοι θὰ βρεθοῦν σὲ τόπο χλοερό, σὲ τόπο ἀνάμνηξης, ὅπου δὲν ὑπάρχουν λύπες καί στεναγμοί. Καί οἱ δύο προσπαθοῦν, ὁ ἓνας μετὰ τοὺς ἡχοὺς καί ὁ ἄλλος τῆς θείας μακαριότητας καί μπαίνει ἐτοῖς στὰ Ἡλύσια ἀθάνατος, ἐλεύθερος ἀπ' τὸν πόνο καί τὸ πένθος. Ἡ θρησκεία τοῦ Ὀρφέα εἶναι καί ἡ θρησκεία τοῦ Ἰησοῦ. Καί ὁ Ἰησοῦς διδάσκει τὸν ἐνέρετο βίον. Οἱ ἐνέρετοι θὰ βρεθοῦν σὲ τόπο χλοερό, σὲ τόπο ἀνάμνηξης, ὅπου δὲν ὑπάρχουν λύπες καί στεναγμοί. Καί οἱ δύο προσπαθοῦν, ὁ ἓνας μετὰ τοὺς ἡχοὺς καί ὁ ἄλλος τῆς θείας μακαριότητας καί μπαίνει ἐτοῖς στὰ Ἡλύσια ἀθάνατος, ἐλεύθερος ἀπ' τὸν πόνο καί τὸ πένθος. Ἡ θρησκεία τοῦ Ὀρφέα εἶναι καί ἡ θρησκεία τοῦ Ἰησοῦ. Καί ὁ Ἰησοῦς διδάσκει τὸν ἐνέρετο βίον. Οἱ ἐνέρετοι θὰ βρεθοῦν σὲ τόπο χλοερό, σὲ τόπο ἀνάμνηξης, ὅπου δὲν ὑπάρχουν λύπες καί στεναγμοί. Καί οἱ δύο προσπαθοῦν, ὁ ἓνας μετὰ τοὺς ἡχοὺς καί ὁ ἄλλος τῆς θείας μακαριότητας καί μπαίνει ἐτοῖς στὰ Ἡλύσια ἀθάνατος, ἐλεύθερος ἀπ' τὸν πόνο καί τὸ πένθος. Ἡ θρησκεία τοῦ Ὀρφέα εἶναι καί ἡ θρησκεία τοῦ Ἰησοῦ. Καί ὁ Ἰησοῦς διδάσκει τὸν ἐνέρετο βίον. Οἱ ἐνέρετοι θὰ βρεθοῦν σὲ τόπο χλοερό, σὲ τόπο ἀνάμνηξης, ὅπου δὲν ὑπάρχουν λύπες καί στεναγμοί. Καί οἱ δύο προσπαθοῦν, ὁ ἓνας μετὰ τοὺς ἡχοὺς καί ὁ ἄλλος τῆς θείας μακαριότητας καί μπαίνει ἐτοῖς στὰ Ἡλύσια ἀθάνατος, ἐλεύθερος ἀπ' τὸν πόνο καί τὸ πένθος. Ἡ θρησκεία τοῦ Ὀρφέα εἶναι καί ἡ θρησκεία τοῦ Ἰησοῦ. Καί ὁ Ἰησοῦς διδάσκει τὸν ἐνέρετο βίον. Οἱ ἐνέρετοι θὰ βρεθοῦν σὲ τόπο χλοερό, σὲ τόπο ἀνάμνηξης, ὅπου δὲν ὑπάρχουν λύπες καί στεναγμοί. Καί οἱ δύο προσπαθοῦν, ὁ ἓνας μετὰ τοὺς ἡχοὺς καί ὁ ἄλλος τῆς θείας μακαριότητας καί μπαίνει ἐτοῖς στὰ Ἡλύσια ἀθάνατος, ἐλεύθερος ἀπ' τὸν πόνο καί τὸ πένθος. Ἡ θρησκεία τοῦ Ὀρφέα εἶναι καί ἡ θρησκεία τοῦ Ἰησοῦ. Καί ὁ Ἰησοῦς διδάσκει τὸν ἐνέρετο βίον. Ο

Ο μυστικός πόλεμος

ΠΟΛΛΕΣ φορές διαβάζουμε όρισμένα περιστατικά εμφάνισης ή προαγγελίας κάποιου UFO, κάπου, μ' όλες τις λεπτομέρειες. 'Αλλά σπάνια διαβάζουμε τί γίνεται μετά, άπόφωτο δηλαδή τό αντίκειμενο εξαφανίστηκε.

'Ακόμα λιγότερο -σχεδόν ποτέ- διαβάζουμε γιά τό τί έγινε πρίν τό γεγονός.

Κάτι τέτοιο είναι ίσως άναπόφευκτο, μιά πού ή ανθρώπινη ψυχολογία προσπαθεί πάντα νά διαχωρίσει τήν πραγματικότητα σέ κομμάτια. Όμως τίποτε δέν μπορεί νά διαχωριστέί άπό τό περιβάλλον του και νά συνεχίσει νά είναι αυτό πού πράγματι είναι. Καί τά παράξενα γεγονότα είναι πάντοτε συσχετισμένα μέ κάποιο περίεργο τρόπο, άνεξαρτήτως χρόνου, όχι όμως χώρου.

Στίς 16 'Οκτώβρη 1973, νωρίς τό πρωί, καί κατά τή διάρκεια μεγάλου FLAP (κύματος) UFO, ή κ. Ράυμον Μπέλτσερ, στό Σινινάτι του 'Οχάιο, είδε ένα μεγάλο πολυχρώμο UFO μέ λευκό θόλο, πάνω άπό τό σπίτι της. Ταυτόχρονα άκουσε μουσικούς ήχους άπ' τό χώλλ. Τά φώτα έσβησαν καί τό τηλεφωνο νεκρώθηκε. Σέ λίγο τό UFO έφυγε, αφήνοντας τήν κ. Μπέλτσερ έξαιρετικά τρομοκρατημένη.

Τήν άλλη μέρα, καθώς γυρίζει άπό τό ψώνια της, βρήκε τήν πόρτα υπηρεσίας παραβιασμένη καί μέ βαθείες γρατζουνιές. 'Η κλειδαριά ήταν σπασμένη, αλλά τίποτε δέν έλειπε άπό τό σπίτι. Αργότερα έγινε γνωστό ότι σημειώθηκαν πολλές άλλες άναφορές γιά UFO εκείνη τή νύχτα του 'Οκτώβρη.

'Ηταν λοιπόν ύποπτοι μέντοι φόβοι τά γρατζουνίσματα πάνω στήν πόρτα της κ. Μπέλτσερ;

Στίς 26 Νοεμβρίου 1966, ή 18χρονη Κόννυ Κάρπεντερ όδηγούσε τό αυτοκίνητό της στήν 'Εθνική όδo 62 στό ΤΝΤ της Δ. Βιρτζίνια, μιά περιοχή γνωστή στους ούφολόγους σάν περιοχή παραδοξότητας, όταν παρατήρησε ένα γιγαντώσωμο κνίζο πλάσμα μέ τεράστια φτερά καί κόκκινα φωτεινά μάτια νά όρμά στό αυτοκίνητό καί μετά νά φεύγει μακριά. 'Η Κόννυ χρειάστηκε βοήθεια γιατρού γιά νά ξεπεράσει τήν ύστερία πού τήν κατέλαβε.

Τρεις μήνες αργότερα ή Κόννυ συνάντησε μιά Μπιούκ 59, όλοκαίνουργη, μέ όδηγό έναν νεαρό μέ ήλιοκαμένο δέρμα

θανάσης Α. Βέμπος

«Θά μπορούσα νά έκδώσω ένα όλόκληρο βιβλίο μέ γράμματα πού άνέφεραν τίς δραστηριότητες των Μαυροντυμένων Άνθρώπων, πού έλαβα τα καλοκαίρια του 1967 καί του 1968. Μερικές άπ' τίς καταθέσεις είναι τρομακτικές... άλλες πάλι άποφασιστικές σημασίας γιά τήν άνακάλυψη της πραγματικής φύσης του Παιχνιδιού της Πραγματικότητας».
ΜΠΡΑΝΤ ΣΤΑΓΚΕΡ, «Μυστήρια του Χώρου καί του Χρόνου» (1974).

καί έλαφρά ντυμένο, παρά τό τσουχερό κρύο. Μετά άπό σύντομη συμπλοκή, ό μυστηριώδης τύπος προσπάθησε νά τήν άπογάγει, χωρίς όμως έπιτυχία. 'Η ιστορία όμως είχε καί συνέχεια, μέ διάφορα άπειλητικά γράμματα καί τηλεφωνήματα.

Οι Μαυροντυμένοι Άνθρωποι (Μ.Α.) ή ΜΙΒ (ΜΕΝ ΙΝ ΒΛΑΚ) είχαν χτυπήσει καί πάλι. 'Ενα άλλο ζευγάρι πού είχε μιά παρόμοια συνάντηση στό ΤΝΤ, άρχισε ν' άκούσει παράξενους θορύβους στό σπίτι του, ενώ σκιερές μορφές τριγύριζαν τή νύχτα στό δωμάτια, καί παράξενα φώτα έλαμπαν στό σκοτάδι.

Ο 'Αμερικανός έρευνήτης Τζών Κήλ έρευνήσε δεκάδες παρόμοιες περιπτώσεις, στίς όποιες παράδοξα όντα συνδέονται άμεσα ή έμμεσα μέ εμφάνισεις UFO ή Μ.Α. ή εκδηλώσεις φαινομένων πού άνηκουν στή σφαίρα του παραφυσικού. Τέτοιες έρευνες παρτίθενται μέ λεπτομέρειες στό έξαιρετικά βιβλία του Κήλ «UFO: 'Επιχείρηση Δούρειος Ίππος», καί «Οι προφητείες του Μόθμαν». Καί σ' όλες αυτές τίς εκδηλώσεις νοημοσύνης, υπάρχει ένας περίεργος κοινός παράγοντας πού θά τόν εξετάσουμε αργότερα. 'Ας άναφερθούμε τώρα πιά διεξοδικά στό

πρόβλημα των Μ.Α.

Τόν Σεπτέμβριο του 1953, τρία περιέργα άτομα ντυμένα στό μαύρο, έπισκέφθηκαν τόν πρωτοπόρο ούφολόγο έρευνήτή Άλμπερτ Μπέντερ καί τόν έπεισαν νά μή μιλήσει, γιάτί οι άνακαλύψεις του θά προξενούσαν μεγάλη βλάβη στήν ανθρωπότητα (βλ. 'Ιπτάμενοι Δίσκοι καί οι Τρεις Άντρες, 1962). Αργότερα έγινε γνωστό ότι οι ίδιοι τύποι έπισκέφθηκαν κι άλλους γνωστούς έρευνήτες, όπως τόν 'Εντ. Τζάρρολντ καί τους Νεοζηλανδούς Χ. Φούλτον καί Τζ. Στιούαρτ. 'Επίσης ό γνωστός συγγραφέας καί έρευνήτης Μπράντ Στάγκερ δέχτηκε έπισκέψεις περίεργων ατόμων τό 1968. 'Αλλά έπιτέλους, ποιοι είναι οι Μ.Α.;

Τό μόνο πού ξέρουμε γι' αυτούς είναι πώς πρόκειται γιά πλάσματα μέ άνθρωπινη μορφή, συνήθως μέ σκουρόχρωμα ρούχα ή καρρά πουκάμισα, πού κυκλοφορούν μέ μαύρα αυτοκίνητα, μεγάλα σώμιοι, μέ ήλιοκαμένο δέρμα καί παράξενη συμπεριφορά. Προσπαθούν συνήθως νά τρομοκρατήσουν τους μάρτυρες, καί ζητούν τά στοιχεία πού ύπάρχουν.

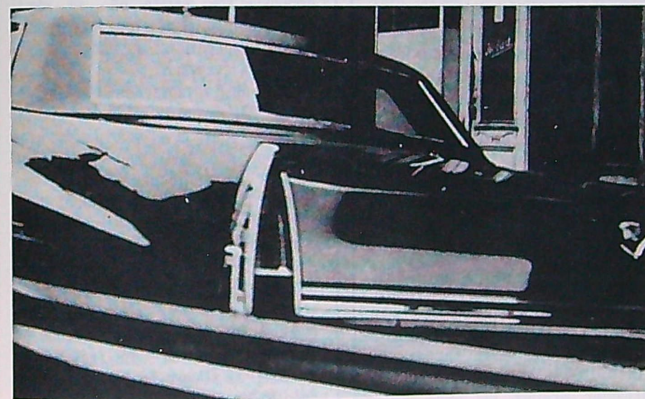
Ίσως ή πιά παλιά περίπτωση Μ.Α. νά άνάγεται στό 1666. Ο άλχημιστής καί φιλόσοφος 'Ελβέτιος δέχτηκε τήν έπίσκεψη ενός ξένου ντυμένου στό μαύρο, στό σπίτι του στή Χάγη. Οί δύο άντρες άρχισαν νά συζητούν γιά τό μεγάλο άλχημιστικό πρόβλημα, τή Φιλοσοφική Λίθο. Ξαφνικά ό ξένος έβγαλε άπ' τήν τσέπη του ένα κουτί άπό έλεφαντόδοντο, πού περιείχε τρία κομμάτια άπό ένα έξαιρετικά βαρύ μέταλλο, καί ισχυρίστηκε ότι ήταν ή Φιλοσοφική Λίθος. Ο 'Ελβέτιος ζήτησε μιά έπίδειξη, αλλά ό ξένος άρνήθηκε. Ο άλχημιστής όμως κατόρθωσε νά ξύσει λίγα ψήγματα τής ύποτιθέμενης Φιλοσοφικής Λίθου μέ τό νύχι του. Όταν ό ξένος έφυγε ό 'Ελβέτιος προσπάθησε νά μετατρέψει μολύβι σέ χρυσάφι μ' αυτά τά ψήγματα, αλλά δέν τά κατάφερε.

Λίγες έβδομάδες όμως αργότερα, ό μυστηριώδης ξένος τόν ξαναεπισκέφτηκε καί αυτή τή φορά του χάρισε ένα τμήμα τής Φιλοσοφικής Λίθου. 'Ετσι ό 'Ελβέτιος κατόρθωσε αυτή τή φορά νά μετατρέψει έξι ούγγιες μολύβι σέ καθαρό χρυσάφι.

'Ας παραθέσουμε όμως τώρα μιά σύγχρονη περίπτωση, μέ στοιχεία πού θά βοηθήσουν στήν περαιτέρω έρευνα. πού

'Η πρώτη φωτογραφία ενός ΜΙΒ, πού πάρθηκε τό καλοκαίρι του 1969 άπ' τους έρευνήτες Τζ. Μοσέλεϊ καί Τ.Γ. Μπέκλεϊ στό Ν. Τζέρσεϊ.

'Η μαύρη Κάντλιακ του ΜΙΒ τής άλλης φωτογραφίας.

Τόν 'Ιανουάριο του 1967, ή Μαίρη Χάυρ, εκδότρια μιάς έφημερίδας στό 'Αθens του 'Οχάιο, άρχισε νά δημοσιεύει περιπτώσεις UFO. 'Ετσι έμπλεξε άσχημα. 'Ενας κοντόσωμος παράξενος τύπος μέ χοντρά γυαλιά τήν έπισκέφτηκε στό γραφείο τής έφημερίδας, καί παρόλο πού κοντόσωμο Μ.Α. μαζί μ' έναν μεγαλόσωμο τύπο, μέσα σ' ένα μαύρο αυτοκίνητο. Πολλοί έχουν κάνει τήν ύπόθεση ότι οι Μ.Α. είναι μυστικοί πράκτορες τής CIA ή του FBI. 'Αλλά δοκιμάστε νά εξηγήσετε τά

πράγμα. 'Η κ. Χάυρ του χάρισε ένα, καί αυτός τό έχωσε στήν τσέπη του γελώντας παράξενα. (Προσέξτε αυτή τή λεπτομέρεια καθώς καί τήν έπόμενη). Κατόπιν, λέγοντας πώς θά ξανάβρει, βγήκε τρέχοντας έξω κι εξαφανίστηκε. Λίγες έβδομάδες αργότερα, ή Μαίρη Χάυρ ξαναείδε τόν κοντόσωμο Μ.Α. μαζί μ' έναν μεγαλόσωμο τύπο, μέσα σ' ένα μαύρο αυτοκίνητο.

Πολλοί έχουν κάνει τήν ύπόθεση ότι οι Μ.Α. είναι μυστικοί πράκτορες τής CIA ή του FBI. 'Αλλά δοκιμάστε νά εξηγήσετε τά

προαναφερθέντα περιστατικά μ' αυτή τήν ύπόθεση! 'Αλλωστε, στίς περισσότερες περιπτώσεις οι Μ.Α. εκβιάζουν καί τρομοκρατούν άτομα πού δέ γνωρίζουν τίποτε τό πολύ σημαντικό, καί πού έχουν κοινοποιήσει όλα όσα ξέρουν στίς άρχές. Τό κλειδί του μυστηρίου βρίσκεται άλλου. Ο έρευνήτης - συγγραφέας Γιώργος Μπαλάνος διατυπώνει μιά πολύ ένδιαφέρουσα άποψη στό «'Οντα άπό τό διάστημα».

«...οι εμφάνισεις κι οι άπειλές των Μ.Α. στους μάρτυρες είναι κατά κανόνα τέτοιες πού τους κάνουν νά μιλήσουν άκόμα καί στήν περίπτωση πού δέν σκόπευαν νά τό κάνουν...»

Σκεφθείτε τό λίγο αυτό. 'Αν δείτε κάποιον UFO, ίσως σκεφτείτε : «Ο πολύς κόσμος λέει πώς τό UFO είναι άρλούμπες. 'Αν διηγηθώ τό περιστατικό πού μου συνέβη, θά γίνω, τό λιγότερο, ρεζίλι.» 'Ετσι τό περιστατικό μένει στήν άφάνεια. 'Αν όμως άρχίσουν νά σάς έπισκέπτονται παράξενα μαυροντυμένα άτομα, δέχεστε άπειλητικά τηλεφωνήματα, καί γενικά ή ζωή σας άρχίζει νά γίνεται δύσκολη, κατά πάσα πιθανότητα θά μιλήσετε γιά τό γεγονός, μέ τή σκέψη ότι οι άλλοι πού θά τό μάθουν θά σάς βοηθήσουν, κι ότι άφετέρου όσο πιά πολλοί τό ξέρουν τόσο λιγότερο κινδυνεύετε. Μ' αυτόν τόν τρόπο όμως θά γίνετε σίγουρα ρεζίλι, καί κανείς δέν θά σάς πιστώσει. 'Ισως άρκετοί νά πιστευαν τό περιστατικό τής εμφάνισης UFO, αλλά όταν άρχίσετε νά μιλάτε γιά μυστηριώδεις άπειλές, ήχους καί φώτα στό σκοτάδι, καί παράξενες μορφές στό σκοτεινά δωμάτια, είναι πιθανόν νά σάς δώσουν τή διέυθυνση κάποιου ψυχιάτρου' κι άν έπιμένετε, ίσως νά σάς φορέσουν μιά πουκαμιά μέ υπερβολικά μακριά μανίκια.

Καί μ' αυτόν τόν τρόπο οι 'Αλλοι κάνουν άνετα τή δουλειά τους, όποια κι άν είναι αυτή.

Στάχτη στό μάτι;

Κατά πάσα πιθανότητα, ναι. 'Αν κάποιος δεί κάποιον UFO μέ θόλο, κεραίες, πολυχρώμα φωτόκια καί όντα στό έσωτερικό, θά τρέξει νά τό αναφέρει άμέσως. Κι ή προσοχή του κόσμου θά στραφεί στό UFO, κι όχι στό άεροπλάνο ή στό έλικόπτερο χωρίς διακριτικά πού πέρασε σχεδόν ταυτόχρονα μέ τό UFO.

Καί τώρα κάτι τό πολύ ένδιαφέρον άπό τήν 'Ελλάδα - γιάτί ό μυστικός πόλεμος διεξάγεται σ' όλες τίς γωνιές αυτού του πλανήτη, κι όχι μόνο στό «έξωτερικό».

'Η ιστορία άρχισε πρίν τέσσερα χρόνια - καί λέμε άρχισε, γιάτί ούσιαστικά συνεχίζεται καί σήμερα. Πρωταγωνιστής ήταν ένας φοιτητής Οικονομικών - άς τόν